

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnökeite alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Az ülésnap megnyitása	9783
A Gazdasági Versenyhivatal 2013. évi tevékenységéről és a Versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló;	
A Gazdasági Versenyhivatal 2013. évi tevékenységéről és a Versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája.....	9783
Dr. Juhász Miklós , a Gazdasági Versenyhivatal elnöke, a napirendi pont előadója.....	9783
Dr. Galambos Dénes , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója.....	9789
Felszólalók:	
Dr. Berke Barna igazságügyi minisztériumi államtitkár	9791
Vantara Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9793
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9795
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9800
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9802
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	9808
Kiss László (MSZP)	9812
Dr. Schiffer András (LMP).....	9813
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9814
Pócs János (Fidesz)	9815
Dr. Szakács László (MSZP)	9816
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9820
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	9823
Volner János (Jobbik)	9827
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	9831
Dr. Juhász Miklós , a Gazdasági Versenyhivatal elnökének válasza.....	9835
Dr. Galambos Dénes , a Gazdasági bizottság előadójának válasza.....	9839
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	9840
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	9841
Felszólalók:	
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9842
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9843
Sallai R. Benedek (LMP)	9847
Szilágyi György (Jobbik).....	9849
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	9850
A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája.....	9855
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	9855
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9856
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9858
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9859
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	9860
Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvénynek a hatósági bevételek rendezésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	9860
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	9861

Felszólalók:

Varga Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9862
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9864
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9866
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	9869
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9874

A kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló

országgyűlési határozati javaslat általános vitája

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója

Felszólalók:

Dr. Völner Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9877
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9879
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9881
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	9886
Heringes Anita (MSZP)	9890
Sallai R. Benedek (LMP)	9892
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9892
Sallai R. Benedek (LMP)	9893
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9894
Sallai R. Benedek (LMP)	9895
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9895

Napirenden kívüli felszólalók:

Demeter Márta (MSZP)

Kepli Lajos (Jobbik)

Az ülésnap bezárása

Az ülésen jelen voltak:

DR. BERKE BARNA igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS és SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
18. ülésnapja
2015. április 1-jén, szerdán
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 18. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tájékoztatatom önöket, hogy a mai napon a Gazdasági Versenyhivatal beszámolójára kerül sor, majd négy előterjesztés általános vitájával folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Gazdasági Versenyhivatal 2013. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról - a Gazdasági Versenyhivatal által benyújtott - beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló - a Gazdasági bizottság által előterjesztett - határozati javaslat együttes általános vitája** lezárásig. A beszámolót B/1034. számon, a határozati javaslatot pedig H/4033. számon kapták kézhez a képviselőtársaim.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Juhász Miklós úrnak, a Gazdasági Versenyhivatal elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Parancsoljon, elnök úr!

DR. JUHÁSZ MIKLÓS, a Gazdasági Versenyhivatal elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Versenyhivatal 2013. évi beszámolóját megelőzően, illetve annak a kezdeteként engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam először azokat a célokat, amelyek mentén a hivatal már évek óta tevékenykedik.

Ezen célok között az egyik legfontosabb a kartellek elleni küzdelem. Nyilván a kartellek elleni küzdelem indokoltságát nem kell magyarázni, hiszen ez magasabb árakat, a fogyasztók számára korlátozott választási lehetőséget jelent, ennek a hátrányai tehát közismertek.

2013-ban egy konkrét esemény érintette az ezzel kapcsolatos tevékenységünket, nevezetesen a Felderítő Iroda önálló szervezeti egységként történő létrehozása. Ezzel azt terveztük elérni, hogy hatékonyabb legyen a felderítő munkánk, és úgy tűnik, hogy ez be is vált, mert az elmúlt években - ez ugyan a 2014. évi beszámolóban fog nyilván megjelenni - az ügyindítások száma nőtt.

Nagyon fontos célunk nemcsak a 2013-as évben, hanem már régebb óta, több éve a sérülékeny fogyasztók védelme. Kikről beszélünk, amikor a sérülékeny fogyasztókat említjük? Azokról, akik egészségi állapotuk, idős koruk vagy nehéz anyagi helyzetük miatt például nem kapnak hitelt a pénzintézeteknél,

nem állnak velük szóba a pénzintézeteknél, mert nem hitelképesek, időskorúak, könnyen rászédhetők, befolyásolhatók, betegek, és amikor egy olyan reklám jelenik meg előttük, hogy egy adott termék bevétele vagy egy adott kezelés igénybevétele gyógyítást ad nekik egy olyan betegségre, amellyel addig senki nem tudott megbirkózni, nyilván hajlamosak arra, hogy ezt elhiggyék. Tehát a sérülékeny fogyasztók azok, akik a másik oldalról fontos szerepet játszanak, motiválják a GVH tevékenységét.

Emellett az elmúlt időszakban törekedtünk arra, hogy a hivatal ügyfélbarát jellegét erősítsük. Engedjék meg, hogy ehhez egy kicsi kommentet fűzzek, hiszen mit jelent az, hogy ügyfélbarát jelleg egy olyan hivatal esetében, amely büntet, amely szankcionál. Egyrészt azt jelenti, hogy elő kell segítenünk maximálisan azon eljárásjogok biztosítását, a védekezési jog lehetőségét, amelyek megilletik az eljárás alá vontakat. Emellett azonban jelenti azt is, hogy tájékoztatókkal, közleményekkel, útmutatókkal segítjük őket eligazítani a versenyjogi szabályok között, aminek azért van kiemelt jelentősége, mert a versenyjogi szabályok keretjellegűek. Nem arról van szó, hogy mint például a büntető törvénykönyvben, egzakt tényállás határoz meg egy jogsértő cselekményt, hanem keretjellegűek, azaz a joggyakorlat tölti ki tartalommal ezeket a szabályokat. Ilyen körülmények között ahhoz, hogy igazodni tudjanak a piaci szereplők a Versenyhivatal elvárásaihoz, szükséges, hogy ebben segítsük őket.

Van azonban egy másik terület is, ahol az ügyfélbarát jelleg sokkal markánsabban és más módon tud érvényesülni, megjelenni, ezek pedig a fúziós ügyeink, a fúziókontroll területe. Ezek az ügyek kérelemre indulnak, és itt arról van szó, hogy egy adott tranzakció során az egyik vagy másik vállalat irányítást vagy tulajdonrészt szerez egy másik vállalat felett.

Miért fontos ez? Azért, mert minden hatósági engedélyezés, minden elhúzó eljárás bizonytalanságot jelent az üzleti életben. Ez a bizonytalanság pedig a legrosszabb a piaci szereplők számára, hiszen addig nem tudják, hogy melyik irányba induljanak el. Ez vezetett minket arra, hogy e téren is nagyon fontos célokat fogalmazunk meg, és ez vezetett arra végeredményben, hogy eljutottunk oda, hogy ezek az eljárások, tehát a fúziós eljárások az időtartamukat tekintve jelentősen lerövidültek.

Amikor 2010-ben átvettem a hivatal vezetését, egy egyszerű fúziós ügy lezárásának átlagos ideje 103 nap volt. A 2013-as évben ez 22-24 nap között volt. A bonyolultabb ügyek lezárása, amely korábban 186 napot vett igénybe, 2013-ban 104 napot vett igénybe.

Emellett lehetőséget adtunk arra a piaci szereplőknek, hogy az eljárások előtt rendezett, szabályozott keretek között egy úgynevezett prenotifikációs egyeztetési eljárást vegyenek igénybe, amelynek során fölhívjuk a figyelmüket arra, hogy milyen szempontoknak kell megfelelni az eljárás során. Ezek az erőfeszítések, úgy tűnik, hogy sikerrel jártak, mert 2013-ban a nemzetközi fúziós kontrollt, a fúziós összevetést elvégző nemzetközi szervezet az Európai

Unióban a legjobbak között tartja nyilván a Versenyhivatal, a második helyre rangsorolta. 2010-ben a 16. helyen voltunk.

Ezek után engedjék meg, hogy néhány konkrét számot, néhány konkrét adatot mutassak be önöknek a 2013. évi tevékenységünket illetően.

1725 jelzés érkezett a hivatalhoz. Ebből körülbelül több mint a 90 százaléka panasz, valamivel kevesebb, mint 10 százaléka bejelentés. Ez összességében kevesebb az elmúlt évekhez viszonyítva egy kicsivel, de a bejelentések száma viszont nőtt. Az indított ügyek száma 109, a lezárt ügyek száma 120. Ez is a korábbi évekhez hasonlóan alakult, egy kicsivel több, mint a 2012. évi szám. A bírságbevétel a 2013-as évben a 11 milliárd forintot meghaladta, a legmagasabb bírságot kiszabó év volt a 2013-as eddig a GVH életében.

(9.10)

Milyen ügyek teszik ki ezeket a számokat? Milyen ügyek vannak ezek mögött a számok mögött? Évek óta a fogyasztóvédelmi ügyek teszik ki az ügyeink felét. 61 ilyen ügyet zártunk le a 2013-as évben: 37 fúziós ügyet, ez valamivel több, mint 30 százalék, a klasszikus antitrösztügyek, a kartell- és az erőfölényes ügyek száma 15 százalék, 15, illetve 5 szám szerint, ehhez járult még két utóvizsgálat.

A jogi környezet változásáról szólnék röviden néhány szóban a következőkben, ami nagyon jelentősen érintette a hivatal tevékenységét. 2013. január 1-jétől megváltozott a fórumrendszer: a Versenyhivatal határozatait a Fővárosi Törvényszék helyett első fokon a közigazgatási és munkaügyi bíróságok látják el, és a másodfokú fórum lett a Fővárosi Törvényszék.

Július 1-jétől a büntető törvénykönyv módosult, amennyiben az engedékenységi szabályokat érinti. Ez nekünk azért volt fontos, mert mindig problémát okozott az, hogy nem igazán működik ez a fajta lehetőség. Itt arról volt szó, hogy egyrészt mi hiába adtunk esetleg részbeni vagy teljes mentességet az engedékenységet kérőnek, az egyáltalán nem volt automatikus, és egyáltalán nem volt biztos, hogy ő utána a büntetőjogi konzekvenciák alól is mentesül.

Ha most elképzeljük azt a helyzetet, hogy valaki egyrészt arra van kényszerítve a Versenyhivatal előtt, hogy őszinte legyen, együttműködjön a hivattal, föltárja a tényeket, a másik oldalról meg számolnia kell azzal, hogy ennek következtében esetleg büntetőeljárással kell szembenéznie, hiszen a koncessziós ügyekben és a közbeszerzési ügyekben büntetőjogi konzekvenciái is vannak a kartellezésnek, hát nyilván ez egy ellentmondás. Nos, ezt oldotta föl a büntető törvénykönyv módosítása.

Az év végéhez kapcsolható az a törvénymódosítás, amely lehetővé tette, hogy a kormány bizonyos nemzetstratégiai jelentőségű összefonódást kivegyen a fúziós eljárásrend alól. Ugyancsak a 2013-as évet érintette a verseny törvény átfogó módosítása, de erről most azért nem szólnék, mert ennek a hatálybalépése a 2014-es évre tehető.

Nézzünk ezek után néhány konkrét ügýtípust, amelyek jellemzik a 2013-as évet! A fogyasztóvédelem területéről kiemelendők a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos ügyeink. A fogyasztói csoportokkal már évek óta hadakozunk és küzdünk, úgy tűnik, hogy lassan valamiféle megoldás felé közeledünk. Itt tulajdonképpen, én úgy gondolom, hogy önmagában a versenyhivatali eszköztár erre nem elegendő, de mindemellett látjuk, hogy a jogalkotó is tett ebbe az irányba, a megoldás felé lépéseket. 2013-ban hat céggel szemben négy eljárásban szabtuk ki bírságot 30 millió forintot meghaladó összegben.

Ugyancsak fontosak az élelmiszereknek tulajdonított gyógyhatással kapcsolatos ügyeink, a pénzügyi szolgáltatásokat érintő ügyek, hiszen itt egy információ aszimmetriáról van szó: orvostechikai eszközökkel, gyógyászati segédeszközökkel kapcsolatos állítások vizsgálata, kozmetikumok gyógyhatása, fogyasztószerekkel kapcsolatos ügyek.

Engedjék meg, hogy egy ügyet külön is kiemeljek, mert ezzel kapcsolatos a beszámolómban megfogalmazott egyik javaslatunk, nevezetesen: a gyermekeket megcélzó reklámokkal kapcsolatos ügy. Ebben az eljárásban megkísérelte a Versenyhivatal megfogalmazni a gyermekek felé irányuló reklámtevékenység etikus határait. Ezzel kapcsolatban azt kell elmondanunk, hogy a gyerekek többségénél a tapasztalatok szerint csak 6-8 éves korára fejlődik ki az a készség, hogy különbséget tudnak tenni reklám és műsor között. Bizonyítékok támasztják alá, hogy a legtöbb gyermek csak 8-10 éves korában képes a reklám céljának alapvető értelmezésére.

Mindezek alapján úgy gondoljuk, hogy a gyermekeket megcélzó reklám önmagában, közvetlen felszólítás hiányában is tisztességtelen, mert visszaél az életkor kognitív korlátozottságával. Különösen vitatható a reklám, ha a gyermekeknek szóló terméket rajzfilmbe illesztik be, illetve ha a gyermekek gyűjtőszendélyére apellál az adott cég. Ezzel kapcsolatos a beszámolóban megfogalmazott egyik javaslatunk is.

A fúziós ügyek közül kiemelnék néhányat, mindenekelőtt a kiskereskedelmi piacot érintő átrendeződést. 2012 végén indult meg a Delhaize-csoport kivonulása az országból, és 2013 első felében lezárult ez a folyamat. Ennek során a Match-, a Cora- és a Profi-üzletláncok, üzletházak átkerültek nagyrészt a CBA-hoz, illetve a Coophoz, kisebb részben pedig a Reálhoz és a Sparhoz.

Megemlítem még e téren az MVM E.ON-gázüzletágának a felvásárlását, ez az energiaszektor érintette, továbbá a Libri-Shoptline-fúziót, amely a könyvpiaccal kapcsolatos. A Magyar Posta és a Földhitelbank közös irányításszerzése a Díjbeszedő Holding fölött az az ügy talán, ami még ebben a körben említést érdemel. Az látható a tapasztalatokból, hogy a 37 fúziós ügyből körülbelül mintegy 20 százalék az, ami állami tulajdonszerzéssel volt kapcsolatos.

A kartellügyek közül két ügyet engedjenek meg, hogy kiemeljek: az egyik az úgynevezett banki végtörlesztéssel kapcsolatos ügy, itt 11 pénzintézettel

szemben szabott ki a hivatal bírságot 9,5 milliárd forint összegben.

A másik jelentős ügy a papíros ügy, az úgynevezett irodaszerkartell, itt 1 milliárd forint bírság kiszabására került sor. Ami miatt talán még említésre méltó ez az ügy, az az, hogy ebben az ügyben került sor először informátori díj kifizetésére, az informátori díj mint lehetőség 2010. április 1-je óta él, és ez volt az az ügy, amelyben először került sor ilyen díj kifizetésére.

Fontos feladata a konkrét eljárások, a konkrét jogalkalmazás mellett a Versenyhivatalnak a versenykultúra fejlesztése. Azt, hogy e téren van tenni valónk, több felmérés is bizonyítja. Itt most elsősorban olyan adatokat mondanék önöknek, amelyek a kis- és középvállalkozásokat érintik.

Kiderült a felméréseinkből, hogy 24 százaléka a kis- és középvállalkozásoknak soha nem hallott a versenyjogról, a versenytörvényről. Érdekes - és talán egy kicsit mosolygató -, hogy 19 százalékuk úgy gondolja, hogy a versenytörvény a sportrendezvények lefolytatásával kapcsolatos. 18 százalékuk úgy gondolja, hogy arról szól a versenyjog, a versenytörvény, hogy a multinacionális vállalatokat segítse. Úgy gondolom, hogy látszik ezekből a számokból, hogy káosz van a fejekben, és az is látszik, hogy van mit tennünk e téren.

Mi az, amit tett a Versenyhivatal, és mi az, amit tesz a Versenyhivatal? Kampányokat indítottunk, kampányokat folytattunk le, ilyen a versenyjogi megfelelési kampányunk, amelynek a fókuszába elsősorban a kis- és középvállalkozásokat helyeztük. A kis- és középvállalkozások azok, akiknek a legtöbb esetben nincs elegendő pénzük arra, hogy megfelelő jogászokat vegyenek igénybe ahhoz, hogy compliance-programot, megfelelési programot alkossanak, hozzanak létre, ezért úgy gondoltuk, hogy fontos az ő tudatosságuknak a növelése.

Célzott együttműködési megállapodást kötöttünk könyvvizsgáló kamarákkal és ügyvédi kamarákkal. Abból a feltételezésből indultunk ki ugyanis, hogy ők azok, akikkel azért minden vállalkozó előbb-utóbb találkozik, hiszen a céget létre kell hozni, illetve a könyvelést valakinek meg kell csinálnia.

Egy másik kampányunk „Ne dőljön be!” címmel vált ismertté. Itt a fogyasztói csoportok áldozatait próbáltuk segíteni, és próbáltuk őket abba az irányba terelni, hogy azokat a buktatókat és - hogy mondjam - jogsértéseket, amelyekkel egy ilyen fogyasztói csoport szervezése kapcsán találkozhatnak és amelyekkel később szembesülnek, ezeket elkerüljék.

Mindemellett „Kartellgyanús közbeszerzés?” címmel tájékoztató füzetet állítottunk össze, ezeket a potenciális ajánlatkérőkhöz juttattuk el, ezek között azonosítottuk az önkormányzatokat elsősorban és a kormányhivatalokat.

(9.20)

A versenyjogi megfelelés érdekében, a versenykultúra fejlesztése körében említendő a társhatóság-

okkal kötött megállapodásaink. Itt a társhatóságok alatt akkor még a PSZÁF volt, valamint a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósággal és az MNB-vel kötött megállapodások érdemelnek külön említést. Pályázatokat támogatunk, és minden olyan oktatási és kulturális intézményt próbálunk valamilyen módon segíteni, amelyek felvállalják a versenykultúra fejlesztését. Ezzel kapcsolatban azonban egy általános jellegű megjegyzést kell tennem. Úgy gondolom, hogy ezzel a létszámmal, egy 120-125 fős létszámmal egy ország versenytudatosságát nem lehet szignifikánsan megváltoztatni. Itt, akár csak a pénzügyi kultúrát illetően, indokolt lehet egyfajta edukációs kampányban való gondolkodás, amely a korábbi, akár a nevelési-oktatási program részévé teszi ezt a feladatot.

A hivatal tevékenységének harmadik lába a versenypártolás. Ez az a tevékenység, amellyel az állami tevékenységet a verseny érdekében igyekszik befolyásolni a hivatal. 2013-ban 106 jogszabályt véleményeztünk, 45 esetben tettünk észrevételt. Problémát okozott az, hogy gyakran későn jutottak el hozzánk a jogszabályok, a törvények szövegei, ezért kevés idő állt rendelkezésre arra, hogy megfelelő, megalapozott véleményt tegyünk. Az egyéni képviselői indítványok jellegűknél fogva nem a közigazgatási egyeztetési mechanizmus keretein belül mozognak, ezért az ezekkel kapcsolatos véleményezés nehézkes, időnként lehetetlen.

A következőkben a nemzetközi vonatkozású ügyekről szólnék röviden. A Versenyhivatal az uniós intézményrendszerbe és a jogrendszerbe rendkívül nagy mértékben, talán a leginkább integrálódott szervezet. Közvetlenül alkalmazzuk az uniós jogot, 2013-ban négy ügy indult az uniós jog alapján. Melyek azok az ügyek, amelyeket ilyen alapon indítunk? Azok, amelyek kapcsán a tagállamok közötti kereskedelmi érintettség felmerül, azaz ha egy magatartáshoz képest tényleges vagy potenciális közvetlen vagy közvetett hatást lehet gyakorolni a versenyre. Ilyen az, ha az eljárás alá vontak tulajdonosi körében külföldi tulajdonosok találhatók.

Egy külön gondolatot szeretnék szentelni a regionális oktatási központnak. Ezt az OECD-vel közösen hoztuk létre Budapest központtal 2005-ben, azaz idén ünnepli a tízéves évfordulóját. A regionális oktatási központ célpontjai a volt szovjet utódállamok és a balkáni térség államai. Ezen a téren egyfajta jogforrásként, háttértámogató intézményként jelenünk meg elismert szereplőként, segítve ezen államok intézményrendszerének és versenyjogi jogalkotásának a kimunkálását. A regionális oktatási központ másik fontos feladata a külföldi versenyjoggal foglalkozó bírúk kérdése, de ez természetesen a hazai bírúkra is vonatkozik, és végezetül a GVH munkatársainak a képzése neves előadók bevonásával. 2013-ban összesen 291 résztvevőt és 52 előadót látott vendégül programjain a regionális oktatási központ, 17 ország szakértői és 37 ország résztvevői látogatták a szemináriumokat, és 9, a versenyhatóságok legfontosabb hatásköreit, valamint a versenyjog területén

bevált gyakorlatokat központba állító eseményt szervezett. Azt gondolom, hogy ennek az intézménynek a médiahasznát akár jobban is ki lehetne használni, mert ez egy olyan fórum, amely valóban széles körű elismertségre tett szert a közelmúltban.

A bírósági felülvizsgálat tapasztalatairól szólnék néhány szóban. Az arányok évek óta nagyjából hasonlóak, a fogyasztóvédelmi ügyek körülbelül fele elfogadásra kerül, a mi döntéseinkkel szemben nem élnek jogorvoslattal, felülvizsgálati kérelemmel az eljárás alá vontak. Az ügyek másik fele bíróságra kerül, és ugyancsak bíróságra kerül gyakorlatilag az összes kartellügyünk és az erőfölényes ügyek. Nehéz pontos számot mondani az eredményességet illetően, mert az mindig változik egy kicsit, attól függően, hogy a másodfokú bíróság egy kicsit hozzányúl, vizsgálja az adott ügyet az elsőfokú bíróságnak vagy akár a Versenyhivatalnak is. Összességében azonban az látható, hogy mintegy 80-90 százalékos az a perkimenetel, ami a GVH számára kedvező.

Végezetül nagyon röviden, csak egy mondatban a GVH gazdasági helyzetéről. Kiegyensúlyozott volt a gazdálkodásunk, a pénzügyi kötelezettségeinknek határidőben eleget tettünk. Amint a korábbiakban említettem, ezt a feladatot a hivatal egy 120-125 fős létszámmal teljesítette.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket, ennyit szerettem volna mondani. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a határozati javaslat előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Gazdasági bizottság előadója, a határozati javaslat előadója: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Gazdasági bizottság 2015. március 24-i ülésén tárgyalta a Gazdasági Versenyhivatal beszámolóját, amelyen dr. Juhász Miklós elnök úr részletes tájékoztatást adott a bizottságnak.

A bizottság többsége számára megnyugtató volt, hogy a Gazdasági Versenyhivatal tevékenységének középpontjában továbbra is az áll, hogy a piacok jól, versenyzői módon, a fogyasztók hasznára működjenek. Ennek megfelelően a Gazdasági Versenyhivatal kiemelten fontosnak tartja a kartellek elleni küzdelmet, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok megakadályozását, vagy a túlzott piaci erőfölény kialakulásának létrejöttét. Annak érdekében, hogy ezeket a célokat még hatékonyabban szolgálja a hivatal, 2013-ban felállt az úgynevezett Felderítő Iroda, amely releváns gazdasági adatok, piaci információk felderítésével, illetve elemzésével foglalkozik. Azt gondoljuk, ez az egység mindeképpen alkalmas arra, hogy növelje a kartellek elleni küzdelem hatékonyságát. Örömmel vettük azt is, hogy a hivatal számára fontos a sérülékeny fogyasztók, tehát az idős emberek és a kiskorúak védelme.

Jelentősen javult az elmúlt években a panaszkezelés. Fontos átalakítások történtek az ügyfélszolgálati iroda munkájában, így erősödött az ügyfélbarát mentalitás. Elnök úr pontos számokkal szolgált a bizottság tagjainak, így megtudtuk, hogy 2012-ben 116, 2013-ban pedig 120 eljárás indult, és ennyit zárt le a hivatal. Ehhez kapcsolódóan egy fontos számot ismerhetett meg a bizottság: 2008 és 2012 között 58 milliárd forintot tett ki az az úgynevezett társadalmi jóléti haszon, az a hasznosság, amit a Gazdasági Versenyhivatal tevékenysége közvetlenül eredményezett. Ebben a körben nem a bírságok összegéről van közvetlenül szó, hanem arról, hogy egyfajta visszatartó hatása van a Gazdasági Versenyhivatal fellépésének és eljárásainak. Ez az összeg nem tartalmazza a fogyasztóvédelmi eljárásokból származó összeget, a visszatartó erőt azonban igen, és az olyan szélesebb értelemben vett előnyöket, mint a versenyképességet fokozó hatás. A tényleges társadalmi haszon tehát meghaladja az előzőekben kimutatott összeget, akár annak a többszöröse is lehet.

Ami a konkrét ügyeket illeti: számunkra külön öröm volt hallani, hogy a Gazdasági Versenyhivatal volt az első, amely magyartermék-ügyben eljár. Fellépett a hivatal a banki kartell ellen, amikor a pénzügyintézetek a hitelt kiváltó hitelek nyújtásának korlátozása révén a fix árfolyamú végtörlesztések csökkentése érdekében összehangolták a stratégiájukat. Emellett például vizsgálatokat folytatott le és bírságolt a hatóság a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattal összefüggően az élelmiszerpiacon, az infokommunikációs szektorban vagy az energetikai piacon a közműszolgáltató vállalatokkal szemben.

A hivatal a társadalmi felelősségvállalás és a szemléletformálás jegyében hangsúlyt fektet a verseny tudatosságra és annak fejlesztésére is. Példaként szolgálhat erre a „Ne dőljön be!” elnevezésű, a Gazdasági Versenyhivatal által kiadott kiadvány, amely a fogyasztói csoportok felismerésére, a velük kapcsolatos alapvető tudnivalókra és a kockázati elemekre hívja fel a figyelmet.

A bizottsági ülésen kormányoldalról Mengyi Roland és Riz Gábor képviselőtársaim tettek fel kérdést, és mindketten érdemi választ kaptak a Gazdasági Versenyhivatal elnökétől.

A bizottsági többség örömmel nyugtázta - amint azt a beszámoló is említi -, hogy a szervezet működésének hatékonysága a 2013-as átszervezést követően, valamint a jogszabályi környezet változásának köszönhetően tovább javult.

(9.30)

Ez elsősorban az ügyintézés gyorsaságában és a vizsgálatok lefolytatásának hatékonyságában mutatkozott meg. A beszámolóból az világlik ki, hogy a Gazdasági Versenyhivatal által menedzselte ügyek legnagyobb része a fogyasztóvédelemhez köthető, amit azért értékeltünk pozitívan, mert fontosnak

tartjuk, hogy a fogyasztók érdekében mindent megtegyen a Versenyhivatal, és ez továbbra is a primátusai közé kell hogy tartozzon.

A bizottság 1 tartózkodással elfogadta a Gazdasági Versenyhivatal 2012-es és 2013-as beszámolóját, ennek megfelelően a Gazdasági bizottság előadójaként javasolom a beszámoló elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Berke Barna államtitkár urat, hogy a vita jelenlegi szakaszában, tehát most kíván felszólalni vagy később a kormány képviselőjében. *(Jelzésre:)* Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. BERKE BARNÁ igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Urak! A vita jelenlegi szakaszában engedjék meg, hogy röviden, tényleg néhány mondatban hozzájáruljak a beszámoló megtárgyalásához. Mindenekelőtt a kormány nevében szeretném megköszönni az informatív beszámolót. A fölvetett javaslatok első olvasatra olyanok, amelyek komoly, érdemi megfontolást érdemelnek, az elnök úr szóbeli előadásában is említett szervezeti és információs tevékenységet pedig természetesen a kormány részéről, illetőleg a versenyjogalkotásért felelős Igazságügyi Minisztérium részéről üdvözlendőnek tartjuk; hasonlóan a kis- és középvállalatok felé végzett információs munkát, tájékoztatási, edukációs munkát is.

Hadd mondjak néhány mondatot, kicsit rendszerbe rakva és nagyon tömören fölidévezve azt, amit a gazdasági versenyjogról, illetőleg kifejezetten a magyar Versenyhivatal kompetenciájáról, működési rendjéről itt a beszámoló és a vita kapcsán is szerintünk hasznos felidézni. A gazdasági verseny joga mint jogterület - ebben ugye, szakmai és politikai konszenzus is van, erről többször lehet olvasni - az egyik legfontosabb jogterület a gazdasági társaságokról szóló törvény mellett, amely a piaci szereplők, a gazdasági élet működésének paramétereit, korlátait, szabályait meghatározza.

Versenyjogi tematikaként azt érdemes látni a beszámoló kapcsán is és azon túltekintve is, hogy amit a magyar Gazdasági Versenyhivatal versenyjogként alkalmaz, az az európai országokban versenyjogként tételezett és az Európai Unió jogaként élő versenyjognak egy része. A magyar Versenyhivatal, hasonlóan a többi EU-tagállam nemzeti hatóságához, alkalmazza az úgynevezett fogyasztóvédelmi versenyjogot, az antitrusztjogot, tehát a kartellek elleni fellépést és a domináns piaci pozícióval való visszaélés tilalmának érvényesítését, és alkalmazza az úgynevezett fúziókontroll-engedélyezési eljárási rendet. Ezen túl versenyjogként az Európai Unióban léteznek olyan jogterületek, amelyeket, ha szabad így fogalmazni, központi, EU-s brüsszeli hatóság, az Európai Unió versenyhatósága alkalmaz és kényszerít ki.

E körben fontos látni, hogy az EU-dimenziójú, tehát bizonyos nagyságrendet, a bevételi, forgalmi adatok alapján bizonyos nagyságrendet elérő vállalati összeolvadások engedélyezési eljárása az európai piaci dimenzió miatt Brüsszelbe kerül, nem pedig a tagállami versenyhatóságokhoz. Ugyanígy érdemes látni, hogy nagy jelentőségű kartellügyeket Brüsszel megindíthat, függetlenül a nemzeti versenyhatóságok fellépésétől, adott esetben, ritkán, át is vehet. És fontos látni, hogy EU-joganyagként és a brüsszeli Bizottság versenyhatósági funkciójában működik az úgynevezett államtámogatás-kontroll, tehát, amikor közpénzekből piactorzításra alkalmas módon célt az egyedi vállalati támogatások származnak. Az állami támogatási joganyag tehát nem a nemzeti versenyhatóságok, így itthon sem a Gazdasági Versenyhivatal kompetenciája.

Ezt így rendszerében érdemes látni - mert időnként nem odaillő várakozások vagy néha kritikák fogalmazódnak meg - annak érdekében, hogy a versenyjogi tematikák egyes részei a helyükre kerüljenek abból a szempontból is, hogy ki alkalmazza őket, ki felelős az érvényesítésükért. Ahogy elnök úr is említette a szóbeli beszámolójában, a fúzióengedélyezés és a kartellek elleni fellépés jellegében, alapjában két nagyon-nagyon eltérő eljárási rezsím. Az egyik klasszikus igazgatási engedélyezési eljárás, a másik pedig egy úgynevezett büntetőjogias karakterű, bírságolást lehetővé tevő eljárás. Büntetőjogias karakterű, mert gondoljanak bele, egyszerűen arról van szó, hogy van egy tilalmi szabály, a kartelltilalom, a domináns helyzettel való visszaélés tilalma, és azokkal a vállalatokkal szemben, amelyekkel szemben megfogalmazódott gyanú, hogy ezt a tilalmat megsértették, egy állami hatóság fellép, az ő múltbeli cselekvéseiket vizsgálja, és a vizsgálat végén egy represszív, tehát megtorló, szankcionáló intézkedést hoz, bírságot szab ki; igen komoly nagyságrendig menő bírságokat szabhat ki.

A kartelljogban létező és a formális versenyfelügyeleti eljárások tárgyát képező büntetőjogias karakterű eljárások eljárási rendjét folyamatosan alakítja a versenyhatósági gyakorlat és a bírósági gyakorlat is. Emellett érdemes a megfelelő hatékonyság és a szofisztikált szabályozás szempontjából időről időre ezeket áttekinteni annak alapján is, amit az éves beszámolóokban hallhattunk. Különösen a tényfeltárási lehetőségekre és a bizonyítási szabályokra, a bizonyítottság jogszerű elérésére vonatkozó szofisztikáltság merül föl időről időre, azért is, mert a bírósági felülvizsgálat során itthon, az itthoni fórumrendszerben megtörténik az, hogy adott esetben eljárási garanciális kérdések nemzetközi jogi fórumra, az Emberi Jogi Bíróság strasbourgi gyakorlatára utalnak. Illetőleg konkrét ügy itthoni végleges lezárása után történhet meg az, hogy a strasbourgi bírósághoz fordulnak, és akkor már az állam ellen lépnek fel gazdasági szereplők.

Ezért a joggyakorlat számára is és a jogalkotás számára is fontos érdek, hogy ez az eljárási rezsím folyamatosan korszerű és a nemzetközi eljárásjogi

garanciákat adó szabályoknak is megfelelő legyen. Az itthoni bírósági felülvizsgálat kapcsán elnök úr is említette a kompetenciák változását. Megfontolandó szempont lehet a hivatal javaslatai mellett saját felvetésben annak átgondolása, hogy az itthoni bírósági instanciák száma megfelelő-e, nem túl sok-e. A Versenyhivatal szervezeti hatékonyságának javítására irányuló munkákat, mind a belső, informális működési rendet szabályozó intézkedéseket természetesen csak üdvözölni lehet.

Az antitrösztjoganyag érvényesítésében viszont szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a verseny törvény komoly lehetőséget ad a hivatal számára piacvizsgálatokra, piacelemzésekre, még a formális eljárást megelőző kérdések feltevésére piaci szereplők, szektorok számára. Ez a piacelemző, piacfigyelő munka kardinális jelentőségű a problémás ügyek detektálása szempontjából.

(9.40)

Ez az irány vagy ez a munkarész termeli ki tulajdonképpen a bemenetet a formális versenyfelügyeleti ügyeknek, amelyek végigvitelével leginkább befolyásolható a piaci szereplők jövőre vonatkozó tudatossága és tevékenysége.

Összességében, tehát még egyszer megköszönve a beszámolót: a javaslatokat érdemben megfontoljuk, és jelen felszólalásom végén a kormány részéről elfogadásra javasoljuk. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Vantara Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

VANTARA GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A Gazdasági Versenyhivatal 2013. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló anyagot áttanulmányozva engedjék meg, hogy a fogyasztó, azaz az állampolgár szemüvegén keresztül értékeljük a Versenyhivatal tevékenységét és 2013. évi munkájáról szóló beszámolóját.

Kezdjük talán azzal a törvényi háttérrel, amit Juhász elnök úr említett; ugyan nem a 2013. évi beszámoló részét képezi, de a 2010-13 közötti működési tapasztalatokkal a hivatal működési feltételrendszerének biztosításához járul hozzá.

Miről is szól ez a módosítás, hiszen ez a következő évek, azóta már eltelt két év munkáját nagyban befolyásolta. 2014. január 1-jétől lépett életbe ez a módosítás. A versenytörvény módosításának előkészítését a GVH 2013-ban kezdeményezte a KIM-nél; az Országgyűlés 2013. november 18-i ülésnapján

fogadta el a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosításáról szóló 2013. évi CCL. törvényt. A módosítás a jogalkalmazást segítő kisebb jelentőségű változások mellett pontosította a fúziós eljárás szabályait, a köztisztviselők jogállásáról szóló törvényre való tekintettel átalakította a GVH köztisztviselőire vonatkozó speciális szabályozást, valamint átfogóan módosította az adatkezelést és az iratbeteintés rendszerét. Tehát a feltételrendszer adott a működéshez. Ez ugyan 2014. január 1-jétől lépett életbe, de úgy gondolom, hogy feltétlenül figyelembe vehető akár még a '13-as teljesítés értékelésekor is.

A törvényi háttér tehát biztosította a hivatal alapvető feladatát. És itt érdemes aláhúzni két fő dolgot, a tisztességes piaci verseny fenntartásához fűződő közérdek erősítését és az állampolgári, fogyasztói szempontból fontos, a piaci szereplők jogkövető magatartásának kikényszerítését.

Hogyan valósulnak meg a törvényben előírtak, illetve a korábbi előírásoknak megfelelően ezek az előírások? A Versenyhivatal tevékenysége a piaci szereplők számára kiszámíthatóvá vált, és segíti eszközeivel a jogkövető magatartást, erősítette a közlemények, tájékoztatók, útmutatók útján az információk gyorsabb áramlását és az egyes rendelkezések értelmezését is. A jó gyakorlatok, nemzetközi tapasztalatok átvételével is segítette ezt a munkát, gyorsabb ügyintézését valósult meg, szervezetét fejlesztette, szakemberei szaktudását erősítette, jelentős informatikai fejlesztéseket is végrehajtott. Széles körű hazai intézményközi megállapodások jöttek létre, különös tekintettel - és itt érdemes megint a fogyasztói szemüveget feltenni - fogyasztóvédelmi hatóságokkal és szervezetekkel.

Összegezve tehát elmondhatjuk, hogy a Gazdasági Versenyhivatal tevékenysége során fellép a kartellek ellen. Idesorolhatjuk a közel 9,5 milliárdos bírsággal sújtott, devizahiteles-megállapodásban érintett hitelintézetek elleni intézkedéseket, az irodaszer-értékesítésre kiszabott már említett 1 milliárd forint bírságot és a többi 52 törvénytörvény esetében megtett intézkedéseket. Fellépett a fogyasztók elleni tisztességtelen gyakorlat ellen - talán idesorolhatjuk a számlával álcázott szerződések gyakorlatát, ajánlatát is -, az erőfölénnyel való visszaélés ellen, és fellépett az összefonódások ellen is.

Összefoglalva tehát elmondhatjuk, hogy a törvényi háttér biztosítva volt, a törvényi háttérrel élt a Gazdasági Versenyhivatal, és ezeknek az intézkedéseknek a megtételével segítette nekünk, fogyasztóknak a tisztánlátást.

A Gazdasági Versenyhivatal tevékenységének társadalmi haszna - a hivatal versenyvédő tevékenysége révén - a fogyasztóknál anyagi előnnyel is jelentkezik. A GVH által 2013-ban elvégzett konzervatív hatásbecslés eredménye azon a feltevésen alapult, hogy a GVH közbelépése nélkül, vagyis a jogsértő magatartások folytatása, illetve a verseny jelentős csökkenéséhez vezető fúziók megvalósulása esetén az érintett termékek és szolgáltatások számunkra,

fogyasztók számára drágábbak lettek volna. A GVH társadalmi haszna tehát pénzben is megragadható, ezt az érintett vállalkozásokra 2013-ban kiszabott 11,2 milliárd forintos bírság támasztja alá.

Engedje meg a tisztelt Ház és elnök úr is, hogy itt megálljak egy percre, és az értékelés során, illetve a szóbeli kiegészítések kapcsán három kérdést feltegyek, amennyiben módja lesz elnök úrnak válaszolni, illetve egy kicsit bővebb választ kifejteni, mint ahogy a szóbeli kiegészítésben ez megtörtént. Három olyan kérdés van, ami nyilván a 2013 óta eltelt időszakban jelentkezett, de a fogyasztói oldalról problémaként jelentkező, illetve általános érdeklődésre számot tartó ügy. Az első, hogy a 2013-ban bírsággal járó, devizahitelező pénzügyi intézetek által indított jogorvoslatok hogyan állnak, és sikerült-e ezt a 9,5 milliárd forintot behajtani - idézőjelbe téve -, mik az eljárások eredményei. Szó esett szintén - másodikként - a sérülékeny fogyasztók és a fogyasztói csoportok szabályozott működéséről, ennek tapasztalatairól, illetve a további teendőkről, esetleg kormányzati, törvénykezési intézkedésekről. És a harmadik, ami kiemelten fontos fogyasztói oldalról: a gyermekeket célzó, ön által is a szóbeli kiegészítésben megemlített, burkolt vásárlásra ösztönző akciók elleni védelemben milyen intézkedéseket tart szükségesnek, illetve hogyan lépünk tovább ebben az ügyben?

És talán kijelenthető - befejezésül és összegzőképpen -, hogy a Gazdasági Versenyhivatal tevékenysége, munkája segíti azt a törekvést, hogy a magyar fogyasztó is megkapja azt az azonos elbírálását a szolgáltatások területén, amely a nálunk szerencsésebb sorsú államok polgárait megilleti, egyszerűbben fogalmazva: szűnjön meg tehát „a magyaroknak a fapénz is jó, csak csörögjön” szemlélet is.

Befejezésül, összegzőképpen szeretném megköszönni elnök úr és a hivatal munkatársainak a beszámoló során, illetve egész éves tevékenységük során végzett munkájukat, és a Fidesz-frakció nevében elfogadásra javasoljuk a beszámolót. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A magam részéről én is nagyon köszönöm a munkát, és köszönöm a beszámoló elkészítését.

Végtelenül sajnálom, én nem tudok annyira megértő lenni, mint amennyire ezt a Fidesz-frakció teszi, nekem muszáj rámutatnom egy-két hiányosságra, mert a 2013-ban bevezetett, egyébként ön által is hivatkozott és általunk nagyon sokszor rossz gyakorlatnak nevezett egyéni módosítással a GVH hatásköreibe történt beavatkozás miatt mi úgy gondoljuk, hogy most nem teljes a Versenyhivatal, hiszen a kormány egy rendelettel, ha úgy tetszik, akkor

egy tollvonással kivonhat a GVH hatáskörei alól, nyilvánvalóan nagyon fontos nemzetstratégiai céloknak az elérése érdekében - legfőképpen munkahelyek megőrzése és az ellátás biztonsága szerepel ezek között -, de kivonhat vállalkozásokat, kivonhat fúziókontroll alól olyan vállalkozásokat, amelyek jobban inkább az államhoz kötődnek.

(9.50)

Azt látom egyébként, hogy maga az elérni kívánt cél ebben helyes volt. Amire használja a kormány ezt, az helytelen dolog. Tehát a helyes tényekből helytelen következtetést levonó gyakorlat alakult ki akkor, amikor látjuk, hogy nem autonóm szerv most már a GVH, hanem az állam egész egyszerűen rendeletével megtilthatja, és ahogyan majd a későbbiekben hivatkozok is majd jó néhány esetet, meg is tiltja azt, hogy ezekben az esetekben eljárjon. Úgy gondolom, nem járunk el helyesen.

Elnök úr hivatkozta azt, hogy mekkora hátrányt tud az okozni a vállalkozásoknak, főleg fúziókontroll esetén, ha 180 napig elhúzódik egy eljárás. Ez biztosan így is van. Én annak is örülök, ha ez 24 napra lecsökkent, viszont fel fogok sorolni egypár ügyet, ahol úgy gondolom, hogy a gazdaság szereplőinek és a magyar gazdaságnak nem feltétlenül okozott előnyt, hacsak nem okozott kárt is esetleg az, ha elmaradnak, teljes egészében kormányrendelet alapján elmaradnak ezek a vizsgálatok, és a fúziókontroll-eljárásban a GVH egész egyszerűen nem vesz részt. Ilyen volt a Főgáz MVM általi megvétele, a takarékszövetkezetek államosítása, az Antenna Hungária államosítása, az MKB Bankban történt állami tulajdonszerzés; de született kormányrendelet a Welt 2000 Kft. üzletrészének, valamint a Nemzet Tudása Tankönyvkiadó és az Apáczai Kiadó tulajdonrészeinek felvásárlásáról, amely, úgy gondolom, hogy minden egyes olyan, nagy hatáskörrel és nagy tekintéllyel rendelkező közhivatal esetében, mint amilyen a GVH is, egészen biztosan rombolja azt a közbizalmat, ami körül kellene hogy vegyen ilyen ügyeket.

Mindig erre próbálok egyébként rámutatni a fel-szólalásaimban, főleg amikor beszámolókat hallgunk, hiszen ezek a beszámolók amikor elkészülnek, biztosak lehetünk abban, hogy ami a beszámolóban le van írva, azzal nincs semmi baj. Viszont nekünk azzal van bajunk, ami nincs leírva.

Ma Magyarországon a legnagyobb probléma, hogy a közhivatalokba vetett közbizalom, a kiszámíthatóság, az, hogy az emberek valahova bemennek vagy a vállalkozások valamit várnak azért, mert kiszámítható jogszabályi környezetben megfelelő jogalkalmazás mellett várhatnának valamit, ez általában egyébként nem így történik. Ezt a közbizalmat egyébként a rengeteg kivétel - egy-két kivétel nyilvánvalóan még nem rombolná, de a rengeteg kivétel - rombolja.

A takarékszövetkezetek államosításánál munkahelyeket kellett megőrizni, vagy az ellátás biztonsága volt a probléma? Az Antenna Hungáriánál vagy a

Welt 2000 Kft.-nél melyik volt az a nemzetstratégiai cél, amely alátámasztotta azt, hogy ilyen rendelet szülessen, ilyen kormányrendelet szülessen?

Itt azt láthatjuk, azt gondolhatjuk, hogy a Fidesz és a kormány egész egyszerűen nem akarja, hogy legyen egy olyan autonóm szerv, amely az államosítások gazdasági hatásaira is valamilyen szinten reflektál. Ahogyan egyébként elmondta az elnök úr is, későbbiekben majd visszahivatkozom, nagyon sokszor nem is lehetséges, hogy hivatkozzanak, hiszen később kerülnek át hozzájuk törvénytervezetek, illetve nem utolsósorban a kormányoldaltól érkező egyéni képviselői indítványok - melyeket rengeteget támadok - hatásait lehetetlen megvizsgálni és lehetetlen azokra megfelelő, adekvát választ, illetve véleményt adni.

Itt viszont az látszik, hogy ha az államosítás gazdasági hatásait nem vizsgálja vagy nem tudja vizsgálni a GVH, hiszen kormányrendeletben ezt effektíve megtiltják neki, akkor a piac működése, a tisztességes verseny - ahogyan Vantara képviselő úr is hivatkozta - ilyen mértékű állami szerepvállalás mellett valójában nem a képességekről, az újításról meg a kapacitások bővítéséről szól, hanem az állammal való jó vagy rossz kapcsolatról szól. Ez az, amit nem vizsgál egészen fontos szektorokban, mint például az energiaszektorban a GVH.

Viszont ilyenkor persze felmerül a kérdés, hogy ha ekkora az állami túlsúly, van-e szükség Gazdasági Versenyhivatalra ebben a modellben. Van-e arra szükség, hogy ha ennyi a kivétel, akkor alkalmazni kell-e a fő szabályt, és azért a kivételeknél ne a számukat, hanem a súlyukat vegyük nyilvánvalóan górcső alá. Egy is lehet természetesen nagyobb, mint az összes többi, de ezek nem kis súlyú, nem alacsony értékű és nyilvánvalóan a lakosság nagy részét, időnként természetesen az ellátás biztonságát is érintő olyan cégek fúziójáról volt szó, amelybe való beavatkozás egészen biztosan a piac működését is befolyásolja.

Az én szakmámban van egy fontos elv: mindig meg kell kérdezni magunktól, hogy kinek az érdekében - eddig erről beszéltem -, a második pedig az, hogy az ellenkezőjére is próbáljunk következtetni. Sajnos, az ellenkezőjére való következtetés ugyanazt a közbizalomhiányt, közbizalom-rombolást hozza ebben az ügyben és a beszámolóban, illetve a GVH 2013-as működésével, amelyről eddig beszéltem, amikor eljár.

Ha itt is találunk annyira kirívó, annyira életidegen példákat, mint amilyen például volt az MVM-E.ON fúziója esetében, amit a köznyelv általában úgy ismer, hogy az állam megvásárolta az E.ON-t - valójában az MVM és az E.ON fúziójáról van szó -, ahol eleinte a Gazdasági Versenyhivatal aggályosnak tartotta ezt az ügyletet, ezt a tranzakciót, majd később mégis - nem is annyira érdekes és meglepő módon, mert lassan persze kezdünk már ehhez hozzászokni -, mindenfajta kötelezettségvállalás és mindenfajta feltétel nélkül jóvá is hagyta ezt a tranzakciót. Ami alapján viszont jóváhagyta, ha nagyon udvariasan akarok fogalmazni, azt kell mondjam, hogy legalábbis optimista előrelátással és olyan képességgel tette ezt, amelyben látta, hogy 2015-ös, még meg nem

született jogszabályokra lehet hivatkozni, illetve a 2015-ben majdan elinduló magyar-szlovák gázvezeték működésére lehet alapozni azt, hogy ezt az engedélyt ki tudja adni, és ebben az ügyben nem fogalmaz meg kétségeket.

Itt csak annyi kétségünk van, hogy április 1-je van a mai napon, és még mindig nem működik a magyar-szlovák gázvezeték. Tehát van, ahol udvariasan mondván az optimizmus, ahol kormányzati szervek működéséről, illetve törvényalkotási lehetőségről van szó, megalapozott volt, és gondolom, nem is volt akkora véletlen. Ahol ez nem csak a magyar kormányon múlik, ott azért látjuk, hogy ebben már akadnak problémák.

Tegnap engedélyezték önök a MET és a GDF Suez kiskereskedelmi portfóliójához tartozó ügyletet. Elnök úr, a Versenyhivatal szerint ez az összefonódás nem jár káros hatásokkal még akkor sem, ha folyamatosan a MET a közvéleményben, a politikában, a közbeszédben kérdések keresztüztüében áll, jogerősen pert vesztettek azért, mert nem adtak ki adatokat. Tóth Bertalan képviselőtársam nyerte meg a pert, amelyben szeretné látni a vonatkozó, közérdeklődéssel várt adatokat. Viszont azt még mindig nem adták ki.

Akkor, amikor egy cég úgy működik, hogy még bírósági ítéletre sem ad ki a közérdeklődés számára nagyon-nagyon fontos adatokat, amelyek befolyásolhatják a közbizalmat és a közvéleményt, és rombolhatják is egyébként az ön hivatalát körülvevő közbizalmat is, akkor hogyan lehet ez rendben? Hogyan lehet az rendben, hogy egyébként egy másik nem magyar cég, amelynek magyar tulajdonosai vannak, megvesz egy multinak egy kiskereskedelmi portfóliójába tartozó ügyletet, miért nem merül fel a kétely? Igazából ezt szerettem volna felhozni. Illetve még egy dolog: Berke államtitkár úr megpróbált elébe menni ennek a kérdésnek, de mégis föl kell tegyem, talán nem oktanul.

Az M4-es autópályáról van szó, hogy Brüsszel elindíthatja egyébként. Felírtam, hogy pontosan tudjam idézni: megindíthat és át is vehet egyébként ilyen eljárásokat. Az M4-es autópálya Abony és Fegyvernek közötti szakaszának építését meg kell vizsgálni, hiszen megismerhettük, hogy Brüsszel piaci kartell megalapozott gyanúja miatt nem hajlandó kifizetni a beruházás ráeső részét.

(10.00)

4 milliárd forintba került egy kilométer, államtitkár úr, és ez Magyarországon egyetlen hatóságnak sem tűnt fel. Én értem, hogy ön elébe akart menni ennek a kérdésnek, de mégis, én úgy gondolom, hogy ez valamilyen szinten csak magyarázatra szorul. Az Alföldön 4 milliárd forintba kerül egy kilométernyi autópálya megépítése, Nyugat-Európában ezért nagyjában-egészében 250 kilométer/órás átlagsebességű vasútvonalakat tudnak építeni kilométerenként. Magyarországon az autópálya kerül ennyibe. Hol volt a Gazdasági Versenyhivatal? Miért került ez ennyibe? Ha cinikus akarnék lenni,

akkor azt mondhatnám, hogy mennyire érdekes, hogy Magyarország pénzét Brüsszel jobban védi, mint amennyire mi észrevesszük, hogy hol folyik ez ki a mi kezünkől.

Persze, van még rengeteg olyan ügy, ami sok apróbb ügy, de a számuk miatt válnának olyan súlyúvá, amiben azt mondom, hogy a Versenyhivatalnak legalábbis jeleznie kellene a kormány felé, akár jogalkotási helyzetbe is hozhatná egyébként úgy a kormányt, mint a parlamentet, hiszen azért a gyógyszer-kereskedelemben, a gyógyhatású készítményeket reklámozó vállalkozások esetében, a termékbemutatók esetében, a megosztott üdülési jogokra vonatkozó szerződések kapcsán rengeteg olyan bejelentés van, már csak számát tekintve is, ahol úgy gondoljuk, hogy a hivatal felhívhatja a kormányt, illetve a kormányon keresztül pedig az Országgyűlést, hogy itt elképzelhető, hogy van jogalkotási kényszer, de ugyanígy van a nemzeti dohányboltok tekintetében is, ahol nagyszámú panasz érkezett be, és szinte egyik sem került kedvező elbírálásra.

Egypár szóval hadd reagáljak arra, ami elhangzott előttem. Vantara képviselő úrnak egypár szóban már reagáltam. Én örülök, ha képviselő úr kiszámíthatónak tartja a magyarországi pályázatást és beruházási rendszert. Én úgy vagyok vele, hogy szerintem ez túlságosan is kiszámítható. Az elmúlt négy évben pontosan lehetett tudni, hogy ki fog nyerni, ha valaki pályázik. Azt is lehetett tudni, hogy ha valaki nyerni akar, akkor melyik céghez kell öneki kapcsolódnia, melyik céggel kell ezt konzorciumban elvinnie, és ez a cég egyébként hihetetlen képességekkel rendelkezik, hiszen szinte mindenütt - kapacitásban is, nem csak képességben, kapacitásban is - fantasztikus volt. Én úgy gondolom, képviselő úr, hogy ezt a fajta kiszámíthatóságot már nem szereti a piac. Ezt a fajta kiszámíthatóságot gyűlöli a piac, amikor egy cég vagy egy cégcsoport le tud tarolni mindent. Én értem, hogy most hirtelen az önök ellenfele lett ez a cég, illetve ennek a tulajdonosa, de azért muszáj szembenézni az elmúlt időszakokkal is. Ennyire kiszámítható piacot én egész biztosan nem tartanék jónak.

A kiszabott bírsággal kapcsolatban: azt mondani, hogy azért eredményes, mert sok bírságot szabott ki, nem, a bírság az következmény; ami visszatart, az az elmaradhatatlanság. Kiket bírságoltak meg? Ezt a céget, a Közgépet biztos, hogy nem vizsgálta meg egyetlenegyszer sem a GVH, és biztos, hogy nem büntette meg őket.

Elnök úr, én egyetértek azzal, hogy a versenykultúra fejlesztésére szükség van, és azok alapján, amiket én elmondtam, én úgy gondolom, hogy erre tényleg nem elég 120 fő, hogy a magyarországi versenykultúrát lehessen növelni, illetve a cégek tisztességes eljárását lehessen növelni. Ehhez szerintem nemcsak 120 főnél több ember kell, ezt a fajta edukációs folyamatot most messzebből indítják, mint ahol indítottuk a rendszerváltáskor, ezért az önök feladata, én úgy gondolom, ebben nagyon-nagyon jelentős. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 36. § (2) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelően a Gazdasági Versenyhivatal elnöke benyújtotta a GVH 2013. évi tevékenységéről szóló beszámolóját az Országgyűlésnek. A beszámolóból egyértelműen kiderül, miszerint a Gazdasági Versenyhivatal előtt 2013-ban összesen 109 új ügy indult, továbbá 118 eljárást fejezett be, és 2 utóvizsgálatot, azaz összesen 120 ügy került lezárásra. Az induló eljárások tekintetében a fogyasztóvédelmi típusú ügyek adták az eljárások legnagyobb százalékát, 62 ilyen ügy indult, fúziós eljárásból 31, erőfölénnyel való visszaélés kivizsgálására 5 ügy, versenykorlátozó megállapodással kapcsolatban pedig 15 ügy indult.

Az eljárások tekintetében mindenképpen meg kell állapítanunk azt, hogy az a 120 fő, akivel elnök úr mondta, hogy a GVH dolgozik, megfeszített munkát kell hogy végezzen, hogy ezeket az ügyeket el tudja látni.

Az eljárások indulása tekintetében kaptunk adatokat. Nézzük, hogy mi történt az eljárások lezárása tekintetében. Az ügyek legnagyobb részét itt szintén a fogyasztóvédelmi ügyek alkották, és így azok kerültek legnagyobb részben lezárásra. 2013-ban a lezárt ügyek közül tehát 61 fogyasztóvédelemmel, 15 versenykorlátozó magatartással, 5 erőfölénnyel való visszaéléssel volt kapcsolatos, 37 esetben összefonódás engedélyezéséről döntött a hivatal, és mindezek mellett 2 utóvizsgálatra is sor került.

Fontosnak tartom megállapítani, hogy a GVH 2013-ban is a fogyasztók érdekeinek a védelmét, a tisztességes piaci magatartás előmozdítását tartotta elsődlegesen szem előtt annak érdekében, hogy a fogyasztók képesek legyenek a verseny adta előnyöket élvezni és megfelelő döntéseket hozni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük tételesen az egyes ügýtípusokat! Kartellek elleni fellépés. A Gazdasági Versenyhivatal elsődleges fontosságúnak tartotta 2013-ban is a kartellekkel szembeni fellépést, mert ezek az egész gazdaság fejlődésére káros hatást gyakorolnak, súlyos és közvetlen fogyasztói hátrányt, valamint általános hatékonyságsökkenést eredményeznek.

2013-ban a legnagyobb bírsággal zárult ügy a pénzügyi szektort érintő Vj-74/2011. számú kartellejárás volt, melyben a GVH 9,5 milliárd forint bírsággal sújtotta a devizahitelek rögzített árfolyamon való végtörlesztésére vonatkozó megállapodásban érintett pénzügyintézeteket.

Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, 9,5 milliárd bírságról volt szó. Az irodaszerpiacot érintően meghozott Vj-43/2011. döntésben pedig a GVH több

mint 1 milliárd forint bírságot szabott ki az érintett cégekre.

A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat a második témakör. A GVH 2013-ban összesen 61 fogyasztóvédelmi típusú ügyet zárt le, melyből 52 alkalommal törvénysértés megállapítására került sor, 4 esetben kötelezettségvállalás történt az eljárás alá vontak részéről, míg a fennmaradó 5 eljárás vonatkozásában vizsgálati szakaszban zárult le az eljárás. A fogyasztóvédelmi típusú ügyekben a GVH összesen 587 millió forint bírságot szabott ki.

A GVH-hoz 2013-ban is a fogyasztói csoportok szervezőinek tevékenysége vonatkozásában érkezett a legtöbb panasz - mint ahogy azt elnök úr mondta beszámolójában -, a megtévesztő hirdeteik vizsgálatára több versenyfelügyeleti eljárás is indult. Mindezek annak ellenére következtek be, hogy 2012. január 1-jétől már új fogyasztói csoportokat nem lehet létrehozni.

Jelentős számú panasz érkezett a GVH-hoz 2013-ban a nagyáruházak tevékenységével kapcsolatban is, a gyógyhatás vagy egészségre gyakorolt hatás megtévesztő állítása tárgyában, valamint a számlának álcázott szerződési ajánlattételek vonatkozásában.

(10.10)

A fentiek mellett a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattal kapcsolatos eljárások döntően a pénzügyi szolgáltatásokat, az élelmiszerpiacot, az infokommunikációs szektort és az energiaszektort érintették.

A harmadik az erőfölénnyel való visszaélés. 2013-ban a GVH 5 ügyben indított eljárást erőfölénnyel való visszaélés miatt, és ugyanennyi ügyet zárt le. A befejezett ügyek tekintetében egy esetben történt jogsértés megállapítása, egy esetben kötelezettségvállalás elfogadására, míg két esetben az eljárás megszüntetésére került sor, illetve egy ízben vizsgálói zárás történt. A GVH 2013-ban prioritásként kezelte a helyi piacok hatékony működésének elősegítését, továbbá igyekezett fellépni mindazon kérdésekben, ahol a szabályozás kellő teret hagyott a versenyjogi fellépésére. Ezen céllal is összefüggésbe hozható egy regionális vízközmű-vállalkozással szemben indult Vj-43/2012. számú versenyfelügyeleti eljárás, melyben a GVH megállapította, hogy az eljárás alá vont visszaélt a gazdasági erőfölényével, mikor 2011. március 1. és december 31. között túlzottan magas díjat alkalmazott a mellékvízmérők tekintetében.

Megismételt eljárás kötelezettségvállalással zárult két hitelintézzettel szembeni eljárásban. Az ügy tárgya az egyik eljárás alá vont azon magatartása volt, mellyel a szerződésalkötéskor nulla százalékos elő- és végtörlesztési díjjal értékesített lakáscélú jelzáloghitel terméket, de ezeket a díjakat egyoldalú szerződésmódosítással, több lépcsőben, végül 3,6 százalékra emelte. Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim,

láthatják, hogy milyen fontos tevékenységet lát el fogyasztóvédelmi szempontból a GVH.

Negyedik: összefonódások ellenőrzése, fúziókontroll. 2013 során összesen 37 fúziós ügyben hozott döntést a GVH, melyből 30 kérelem egyszerűsített eljárásban került elbírálásra. Teljes körű eljárás lefolytatására öt esetben volt szükség, melyek közül egy összefonódás kapcsán került sor kötelezettség előírására. Összefonódással kapcsolatos kérelem késedelmes benyújtása miatt egy alkalommal került sor jogsértés megállapítására és bírság kiszabására. A GVH által elbírált összefonódások 2013-ban több iparágat is érintettek. Ezek közül kiemelkedőek a 2012-ben megkezdett kiskereskedelmi üzletek közötti tranzakciók, melyek 2013 első felében is folytatódtak, így a tavaly lezárt ügyek közel harmada, 11 ügy ide volt sorolható.

A hazai környezetvédelemben létrejött koncentráció vizsgálata szintén kiemelt jelentőségű volt, amely egy teljes körű eljárásban vizsgált tranzakciót jelentett, és az egyetlen 2013. évi beavatkozást hozta. Emellett 2013. év legjelentősebb tranzakciója az energiapiacra zajlott le. Összesen négy fúziós üggyel foglalkozott a GVH az energiapiacok tekintetében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy a GVH tevékenysége számszerűsíthetően hasznos a gazdaság, a társadalom és az egyes emberek, az egyes honpolgáraink számára. A GVH versenyvédő tevékenysége révén a fogyasztóknál anyagi előny jelentkezik, a GVH közbelépése nélkül az érintett termékek és szolgáltatások nyilvánvalóan drágábbak lettek volna. A fogyasztók legalább 58 milliárd forintot takarítottak meg a GVH működésének köszönhetően a 2008 és '12 közötti időszakban folytatott tevékenység okán. Ez az 58 milliárd forintos megtakarítás nem tartalmazza a fogyasztóvédelmi eljárásokból származó hasznót, továbbá az elrettentés hatását és olyan szélesebb értelemben vett előnyöket sem, mint a verseny, a versenyképességet fokozó hatás.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a GVH 2013. évi beszámolóját és a Gazdasági bizottság határozati javaslatát az Országgyűlésnek elfogadásra javaslom, különös tekintettel arra, hogy a GVH beszámolója megfelel a jogszabályban foglalt követelményeknek, továbbá alaposan és részletesen beszámol a versenypiaci folyamatokról, tendenciákról és a versenyfelügyeleti eljárásról. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha lehetek ennyire szubjektív, az egyik kedvenc napirendem az, ami évről évre visszatér elénk ezen beszámoló kapcsán. A most elénk lett anyag kapcsán is el kell mondanom azt, hogy bizony, itt nem a Ver-

senyhivatal tevékenysége az, amit leginkább kritika alá vonhat az, aki kritizálni szeretne. Magam nem vagyok a kritika pártján minden esetben, ha valami jó, azt ismerjük el, viszont a GVH beszámolóján erős leképeződése látszik annak a kormányzati gazdaságpolitikának, ami a tisztességes verseny viszonyaitól igen-igen távolra került az utóbbi években, és nyilvánvaló módon a GVH ajánlásai, véleményei erre reagálnak úgy-ahogy, bizonyos esetben nagyon pontosan, nagyon jól, nagyon keményen, más esetekben álláspontunk szerint hiányosan.

Ahogy az elnök úr a Gazdasági bizottság előtt tartott rövid eszmecsere során is jelezte, fogyasztóvédelmi témák tekintetében egy 50 százaléknál talán kicsit erősebb arány is kimutatható a GVH tevékenységi körében. Ugyanakkor pontosan ez a fogyasztóvédelem lett sajnálatos módon a mostani kormányzat mostohagyereke. Tehát egészen elképesztő módon az előző kormányzati ciklusban volt egy önálló fogyasztóvédelmi bizottságunk például, ahol devizahiteles-kérdésektől kezdve a fogyasztói csoportokat illető felvetéseken keresztül nagyon sok mindent meg lehetett tárgyalni, és érdekes módon látnia kellett a kormányzatnak, hogy mennyi kibeszéletlen terület, mennyi megoldatlan probléma sorakozik itt. Mégis mit csinált 2014-ben? Integrálta ezt a fogyasztóvédelmi bizottságot a gazdasági megabizottságba, megszüntette az önálló fogyasztóvédelmi bizottság további működésének lehetőségét. Ezzel párhuzamosan az egész fogyasztóvédelmi rendszert feldarabolta, beolvastotta ide-oda, jelesül az MNB-hez került egy nagyon nagy szelete. Tehát amikor én most itt felvetéseket teszek, nem feltétlenül a GVH munkáját kívánom kritizálni, de muszáj az adott ügyek mentén mind a kormányzati cselekvésre kitérnem, mind pedig az erre adott - idézőjeles - reakcióra.

Látható, hogy ami a leginkább zavarja a versenypiaci körülményeket Magyarországon, még akkor is, ha azt mondom, hogy a protekcionista gazdaságpolitikának igenis van létjogosultsága a mai Európai Unión belül, az az, hogy a nagy áruházláncok hazaiakkal szembeni erőfölény-érvényesítésével szemben tett-e valaki valamit Magyarországon, és ha tett, akkor az mennyit ért. Illetve a GVH tevékenysége kapcsán is felmerül, hogy mennyire vizsgáldott hatékonyan ezen a területen, és mennyire látja tisztán a piaci, pontosabban a piaci folyamatokat torzító egyéb folyamatokat. Azt látjuk, hogy az utóbbi hetekben, amikor milliárdos nagyságrendű bírságok kerültek kivetésre, mondjuk, az egyik nagy külföldi áruházlánc esetében megint csak a beszállítókkal szembeni visszaélések kapcsán, amikor azt látjuk, hogy magyar beszállítókat folyamatosan vegzálnak ezek a külföldi háttérű hálózatok, akkor bizony erős a hiányérzete az embernek, hiszen 25 éve az zajlik Magyarországon, hogy egy külföldi háttérű bankrendszer és annak hálózata itt, Magyarországon finanszírozza - sok esetben egyébként a saját pénzünkéből - a külföldi háttérű multinacionális cégeket és azok hálózatát, miközben a hazai vállalkozó, kisvállalkozó, beszállító folyamatos versenyhátrányban,

tőkehiányban, hitelhiányban szenvedve próbál talpon maradni, de ez nem minden esetben sikerül neki. Ezen körülmények között pedig érdekes módon a kormányzat, a felügyeleti rendszer és az összes kapcsolt egység mintha hagyná az ezekkel a beszállítókkal szembeni visszaélések folytatódását. Az úgynevezett polcpénz nagyjából a szabályozás szintjén már megszűnt, tehát elvileg nem lenne szabad ilyenről beszélni Magyarországon. Mégis azt látjuk, hogy ha egy magyar beszállító azt szeretné, hogy az ő termékéről szóló hirdetés megjelenjen az adott hálózat internetes felületén, áruházában, akkor további összegek befizetésére kötelezik.

(10.20)

Ha azt szeretné, hogy a terméke exponált helyen jelenjen meg akár a hirdetésekben, akár a vásárlók szeme elé kerüljön konkrétan, további díjtételek befizetésére kötelezik, adott esetben közvetett módon.

És ugyanúgy ugyanezt a versenytorzító folyamatrendszert látjuk, mondjuk, a vasárnapi zárva tartás kapcsán, amiről itt megalázó módon egy éjszakai vitát kényszerültünk tegnap folytatni. Páran itt vagyunk még azok közül, akik tegnap ezen részt vettek, kormánypárti képviselők nem nagyon voltak, a csúcsidőszakban hárman voltak jelen: egyikük jegyző volt, a másik az államtitkári székben volt itt, és az egyetlen Boldog István próbálta mentetetni a menthetetlen, de megalázó módon ott sem sikerült igazi vitát generálni. Viszont láttuk, hogy azok a piaci folyamatok, azok a versenyt jellemző jellegzetességek, amelyek elvárhatóak lennének ilyen esetben is, hogy legalább ne versenyhátrányból induljon a magyar kis- és közepes méretű vállalkozó, boltos, munkaadó vagy akár éppen a munkavállaló, egész egyszerűen nem le lehet fel, és a kormányzat nem ismeri fel, hogy a vasárnapi zárva tartás kapcsán egy tarthatatlan, lehetetlen helyzetet teremt. Nyilván ez most nem az érintett időszak beszámolójához közvetlenül kapcsolódó kérdéskör, de olyan piaci egyensúlytalanságokról beszélünk, amelyek fennálltak a 2012-es, 2013-as és 2014-es időszakban is.

Visszatérve a beszámoló tárgykörére. Az úgynevezett „magyar termék” rendeletek, magyar termékkel kapcsolatos beavatkozások mentén én nagyon hiányolok bizonyosfajta észrevételeket, bizonyosfajta kritikákat, hiszen emlékezzünk vissza, történt előrelépés, 2010-ben több mint tucatnyi védjegytypus engedett arra következtetni, hogy itt magyar termékről van szó. Én itt a parlamentben felmutattam egy Törökországból származó babérlevelet, ott volt a termék hátulján kicsivel, hogy „Szarmazási hely: Törökország”, és egy baromi nagy piros-fehér-zöld logó az elején „magyar termék” felirattal, hiszen a védjegy törvény lehetővé tette azt, hogy származási helytől, országtól függetlenül, az utolsó beavatkozás mentén lényegében bármire ráírják, hogy „magyar termék”, ami adott esetben 5 százalékban Magyarországon vált késztermékké az alaptermékből.

Elmondható, hogy azóta némi tisztulás történt, bár az, hogy Brüsszel megköti az önök kezét ezen a téren, megint csak versenypiaci folyamatokat torzít, és megint csak a fogyasztók, a vásárlók eligazodását teszi közel lehetetlenné, tehát itt sem tapasztalunk elegendő előrelépést.

Atevezve kissé más vizekre: a banki végtörlesztés kapcsán kiszabott, nagyjából tízmilliárd körüli bírság egyértelműen azt mutatja, hogy itt megint csak versenypiaci folyamatok torzultak, történt beavatkozás, történt szankció. A kérdés az - össze kellene vetni -, hogy ez a szankció hogyan viszonyul ahhoz a bevételhez, amire szert tettek az érintett bankok, pénzügyintézetek, volt-e bármilyen visszaható ereje, visszatartó hatása akár a későbbi banki manipulációkra nézve. Állításom szerint nem, sőt nagyon sok esetben önmagában a bírság pénzügyintézetek esetén, áruházláncok esetén egész egyszerűen leverésre kerül az ügyfeleken, leverésre kerül a fogyasztókon, és ami a legrosszabb: leverik azt a munkavállalókon.

Történtek ilyen elnagyolt piaci számítások, hogy egy Tesco esetében vagy egy nagyobb áruházlánc esetében egy pár milliárdos kivetett bírság hány óra alatt térül meg a teljes áruházlánc tekintetében, tehát hány órás forgalmat kell pluszban generálni ahhoz, hogy lenullázzák azt a bírságot, amit adott esetben tízmilliárdos nagyságrendű bevétel indokolatlan eléréseért kapott; nem az általam említett áruházlánc, bármelyiket említhetném tulajdonképpen.

De láthatjuk azt is, hogy a banki végtörlesztés kapcsán kiszabott bírság egy nagyon kis szelet ebből a tortából, hiszen évtizedes jelenség az, hogy akár milyen fogyasztóvédelmi visszaélést követnek el a bankok, annak az eredője általában az, hogy a közteherviselésbe próbálják bevonni őket, majd amikor látják, hogy itt bizony fizetni kell pár milliárd, pár tízmilliárd forintot, akkor megnövekednek az éves kártyadíjak, megnövekednek bizonyos tranzakciós költségek.

Sok esetben a kormányzat száналmas vergődéssel asszisztál ehhez - például a tranzakciós illeték kivetésekor -, amikor egy elnagyolt kommunikációval azt próbálták sejtetni, hogy itt közteherviselés alá vonják az érintett pénzügyintézeteket, ez a bevétel a bankoknál hiányozni fog, az államkasszát gyarapítja majd, ilyen-olyan fejlesztésekre kerül sor. Amikor aztán az érintettek maguk közleményben ismerték be, hogy nemcsak hogy teljes egészében áthárították a tranzakciós illeték mértékét, hanem sok esetben meg is haladták azt például kisvállalkozók esetében, akkor mind az észrevételek, mind a beavatkozás elmaradt, és egész egyszerűen tehetetlen béna kacsaként vergődött a kormányzat; azóta is így van. Tulajdonképpen próbálják megszoktatni a közvéleménnyel azt, hogy a tranzakciós illeték tekintetében egy újabb adófajta vezetnek be, amit a lakosságnak le kell nyelni, de ez megint csak nagyon távol áll attól, amit tiszta piaci versenynek nevezhetnénk egyébként rendes nemzetgazdasági körülmények között.

Azt is meg kell hogy mondjuk, hogy 106 jogszabály jutott el a GVH-hoz, és 45-tel kapcsolatban ész-

revélt tettek. Itt teljesen jogos az elnök úrnak az a kritikája, hogy kevés idejük állt rendelkezésre. Lehetne önöknek 1200 vagy 12 ezer kiváló szakértőjük, akkor is, ha a kormányzat így folytatja a jogalkotási munkáját, hogy hétfvégén lenyilatkoznak valamit, ezt követően hétfőn sor kerül egy házzabálytól való eltérésről szóló szavazásra, aztán kedden reggel kilenckor szavazunk róla, akkor lehetetlen lesz felkészülni, lehetetlen lesz érdemi véleményt kifejteni. Ez ugyanakkor nem veszi el a lehetőségét annak, és nem lehet erre hivatkozni, amikor arról beszélünk, hogy ezen nagyon kiemelt, fajsúlyos ügyek kapcsán a nyilvánosság előtt bizony meg kell jelenni, és a lehető legkeményebb észrevételeket kell és kellene fogantósítani azt illetően, ha olyan piaci folyamatok torzúlnak, amelyek tarthatatlanok.

Mondjunk erre egy-két példát a körbetartozások tekintetében! Például az aszfaltiparban jellemző, hogy 8-10 fős közvetítő cégek viszik el a bevétel, a pályázati pénzek, adott esetben a különböző kiírások tőkeösszegének nagy részét, és végül a kivitelezőhöz vagy alig jut el valami, vagy még rosszabb esetben ki sem fizetik a kivitelezőt. Hadd ne hozzam fel azokat a drámai és tragikus példákat, amelyek akár az érintettek öngyilkosságához vezettek vagy családok szétszakadásához! Közismert dolgok ezek, mégis a régióban talán a magyar nemzetgazdaság az, amelyik a leggyengébb szinten avatkozott be ezekben a káros folyamatokba, és a legkevésbé kísérte meg a rendbetételt. Óbudaiként meg kell említenem például a Megyeri híd esetét, ahol tudjuk, hogy szó szerint emberek életébe került a felügyeleti rendszer hiányos beavatkozása, a kormány időtologatásai, és az is, hogy egész egyszerűen nem volt felkészülve a gazdaságunk egy ilyen triviális helyzetre, pedig sajnos ez benne van a rendszerben, hogy ha hiányos a jogalkotás, akkor bizony előfordulhat az, hogy nem fizetnek ki valakit, és ha nincsen szankció emellé rendelve, akkor ott nemcsak a verseny torzul, de még egyszer mondom, emberéletek mennek tönkre.

A versenykultúra fejlesztése éppen ezért kiemelt feladat lehet és lehetne is. Itt újra szeretném feltenni azt a kérdést, hogy milyen konkrét tervezetek mentén milyen konkrét ügyeket kívánt támogatni a versenyhivatal ezen tevékenységi körben, és felmerül az is, hogy van-e ehhez elég erőforrása; erre már részben kaptunk választ bizottsági szinten, hogy igen kielégítőnek találja az elnök úr az erőforrásrendszert. Én azért a költségvetési időszakban ezen mindig növelnék egy kicsit, hiszen mindig van hova fejleszteni, nemcsak a versenykultúrát, de azt is, hogy az oktatási rendszerbe valamilyen úton-módon be kellene emelni ezt az egész kérdéskört. Tudom, hogy a Magyar Nemzeti Banknak voltak kísérletei ezt illetően, de ezek kihatását minimálisnak tartjuk. Adódik a kérdés, hogy adott esetben a Nemzeti Bankkal van-e bármilyen konzultáció ez ügyben, tehát tudja-e a GVH belülről, kívülről, közvetve, közvetlenül segíteni ezt a munkát.

És említette azt is a Versenyhivatal vezetője, hogy amikor a körbetartozások tekintetében vagy a

közvetítőcégek pénzügyi állásai kapcsán beavatkozónak, akkor a bíróság gyanú esetén nem adja azonnali áldását, mondjuk, a rajtaütésekre, hanem csak akkor, ha konkrét bizonyítékot tudnak letenni. Ez bizonyos szempontból indokolt lehet, de nagyon sok esetben, triviális helyzetekben is megszünteti a beavatkozás lehetőségét; ez megfelelő törvénymódosító javaslatokkal orvosolható. Kérdezem én, hogy tettek-e ajánlást ilyenekre, folytattak-e konzultációt arról, hogy hogyan tudnák teljesen látható esetekben - amikor azért nincs kézből a bizonyíték, csak vizsgálni kéne - elérni azt, hogy a bíróság ne gátolja a vizsgálatok lefolytatását.

És meg kell hogy említsük, az Európai Unióban belül vagyunk - néha azt mondjuk, hogy sajnálatos módon, tehát azért kritikai észrevételeket megfogalmazunk, de nyilvánvaló, hogy vannak ennek előnyei-hátrányai; én jóval több hátrányt látom, de ez még vita kérdése lehet, amíg a kormányzat továbbtologatja azt a feladatot, hogy egy EU-mérleget elkészítsen -, és láthatjuk, hogy az államok szubvencionálják bizonyos gazdasági szereplők tevékenységét, állami támogatásokat folyósítanak, ugyanakkor a pályázati rendszer tekintetében igen, átlátható a rendszer, tökéletes volt a diagnózis, ami előttem elhangzott: látható előre, hogy ki fog győzni. Adódik a kérdés, hogy a Versenyhivatal nem hiányol-e egy olyan monitoringrendszert, amelynek a felállítását követően átláthatóvá válna az, hogy ezek a pályázati források miért csak egy bizonyos körnél csapódnak le, hogy ezt a jelentős mennyiségű közpénzt ki, milyen módon tudná hatékonyabban vizsgálni, és miért van az, hogy egyes gazdasági szereplők hozzájuthatnak pályázati forrásokhoz, mások pedig nem.

(10.30)

Urambocsá' miért van az, hogy politikusokkal jó kapcsolatot ápoló személyek, vállalkozók hozzájuthatnak pályázati forrásokhoz, mások nem. Egyáltalán elnök úrnak szegezném ezt az abszolút indokolt kérdést: egyetért-e a Jobbik álláspontjával, miszerint létezik ez a folyamat, hogy politikusokkal jó kapcsolatot ápoló személyek könnyebben jutnak bizonyos pályázati forrásokhoz, míg politikusokkal nem annyira jó kapcsolatot ápoló gazdasági szereplők elzárásra kerülnek bizonyos forrásoktól?

Ha ebben a diagnózisban egyet tudunk érteni minél többen, akkor talán a terápia felé is el tudunk mozdulni, és az előidézhet egy olyan helyzetet, hogy ezen elképesztő gazdasági visszasságokat fel tudjuk számolni, helyzetbe tudjuk hozni a kis- és közepes méretű magyar vállalkozásokat, ezzel pedig közvetve meg tudjuk védeni mind a magyar fogyasztókat, mind az ügyfeleket, azokat az adófizető állampolgárokat, akik amúgy ezt az országot a hátukon cipelik. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő

selő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hasonló hozzászólással készültem, mint Z. Kárpát kollégám, tehát én sem annyira a Versenyhivatal beszámolójával szeretnék részleteiben foglalkozni, sokkal inkább azzal a politikai, kormányzati közeggel, amiben a Versenyhivatal kénytelen ellátni a feladatait.

Mindenekelőtt azért hasonlóan viszont ahhoz, ami történt néhány hete az ombudsmani beszámolóknál, itt is kénytelen vagyok azt rögzíteni, miszerint meglehetősen sajátos, hogy egy 2013-as beszámolót tárgyalunk 2015-ben úgy, hogy egyébként a vonatkozó jogszabályok azt mondják, hogy a benyújtástól számított egy éven belül meg kell tárgyalni az Országgyűlésnek. Ezt újólág azért vagyok kénytelen elmondani, mert az LMP egyetlen pártként nem járult ahhoz hozzá, hogy a beszámolókat, ami egyébként egy alkotmányos garancia, a nyilvánosság garanciája, bizottságra tolja át a plenáris ülés.

Azt látom, hogy az, hogy a különböző független intézmények, állam által alapított cégek, szervezetek - Médiatanács, Közbeszerzési Tanács és a többi - beszámolóit lepattinthatók a plenáris ülés előtt, ez egyébként egy garanciális szabály sérelme, és ugyanúgy az is, ha a Gazdasági Versenyhivatal vagy az alapvető jogok biztosa beszámolóját nem lehet egy éven belül megtárgyalni.

Ezt azért is fontos elmondani, mert ahogyan az ombudsmani beszámolóknál, itt is azzal állunk szemben, hogy a tárgyalt időszakhoz képest eltelt jókora idő, az embereknek, képviselőknek is a fejében sokkal több minden van már, hogyha csak a versenypolitikát nézzük, mint ami adott esetben a 2013. évben, és lehet, hogy amik a 2013. év tanulságai, az azokból eredő következtetéseket valóban célszerű lett volna már a megelőző időszakban levonni.

Ezzel együtt, ha messziről nézzük a történetet, az látszik, hogy a Gazdasági Versenyhivatal az állami szervezrendszerben alapvetően egy üde színfolt, a szakmaisága megmaradt, és még jól is működne, ha egyébként ezt a hatalom hagyná.

Először is szeretnék arról szólni, hogy azt látjuk, hogy a tisztességes versenyt mint olyat a jelenlegi hatalom, a kormányzat immáron ötödik éve valamilyen neoliberais dolognak tartja, ami a hanyatló Nyugat csökevénye. *(Vantara Gyula: Egyetértek!)* És éppen ezért... Lehet, hogy ön ezzel egyetért, és nyilván Pócs kollégája is egyetért, mert remekül hallászik ebben a helyzetben, csak ebben az a furcsaság, hogy a kartell- és a trösztellenes intézkedések éppen hogy nem a nagyvállalatokat védik, hanem pontosan a kis- és középvállalkozásokat, a helyi gazdaságokat.

Tehát ott van a kormányzat, illetve a Fidesz-KDNP-s többség egy önellenmondásban, hogy a tisztességes verseny, a tisztességes versenyt garantáló trösztellenes, kartellelles szabályok nem a multinacionális cégeknek jók, nem az oligarcháknak jók,

nem a nagybefektetőknek jók, hanem éppenséggel a tisztességes verseny a kisvállalkozásokat, a relatíve tőkeszegény vállalkozásokat, a helyi gazdaságot védi.

A különbség ott van a kormány gazdaságpolitikai felfogása és az LMP gazdaságpolitikai felfogása között, hogy önök, a Fidesz-KDNP alapvetően egyes vállalkozásokat szeretnének helyzetbe hozni, és ezért avatkoznak be ügyről ügyre a versenyszabályokba is. Mi viszont azt gondoljuk, hogy egy jövőképre alapozva, a megújuló Magyarország jövőképre alapozva szektorokat kellene fejleszteni. Ha szektorokat fejlesztünk, ebben a politikában fontos szerepe van, fontos szerepe lehet egy Gazdasági Versenyhivatalnak, hiszen ha a tisztességes verseny feltételeit szavatolja egy független hatóság, akkor valóban hatékonyan lehet szektorokat fejleszteni. Ha viszont a kormányzati politika arról szól, hogy hogyan lehet egyes vállalkozásokat, Garancsi-birodalmakat, Mészáros-birodalmakat, Andy Vajna-birodalmakat felépíteni, ott a Gazdasági Versenyhivatalnak semmiféle helye és szerepe nem lesz, nincs, merthogy magának a tisztességes versenynek sem.

Tisztelt Országgyűlés! Érdemes szemügyre venni konkrét területeket, ahol az utóbbi időben és így 2013-ban is a kormányzat egyedi ügyekben avatkozott közbe. Jegyzem meg, hogy akkor, amikor egyedi ügyekben avatkozik közbe, egyedi piacokon egyedi ügyben avatkozik közbe a kormányzat, akkor gyakorlatilag ezzel a GVH, a versenyhatóság jelentőségét lenullázza.

Vegyünk szemügyre akkor ilyen eseteket! A Gazdasági Versenyhivatal 2012. augusztus 27-én versenyfelügyeleti eljárást indított az Aldi, Auchan, CBA, Lidl, Spar, Tesco Global áruházak, továbbá a Magyar Dinnyeszövetség és a Magyar Zöldség-Gyümölcs Szakmaközi Szervezet és Terméktanács ellen, mivel azok vélelmezhetően megegyeztek egyrészt a Magyarországon termesztett görögdiinnye '12. július közepétől alkalmazandó áraiban, másrészt abban, hogy Magyarországon kívül megtermelt dinnyét nem vagy csak diszkriminatív árázással forgalmazzanak Magyarországon.

2012 őszén erre jött az egyedi beavatkozás: az Országgyűlés módosította a szakmaközi törvényt. Természetesen nem kormányzati előterjesztéssel, természetesen nem a GVH-val egyeztetve, ahogy azt egyébként a versenytörvény előírná, hanem, lássanak csodát, ki volt az előterjesztő: ha tippelnek, ne Vas Imrere gondoljanak, mert ebben az esetben kivételes módon Pócs János képviselőtársunk mint nagy dinnyeexportőr volt a törvényjavaslat előterjesztője. (*Pócs János közbeszól.*) Ennek értelmében... Hát, te biztosan nem unatkozol! Ennek értelmében mezőgazdasági termékeket érintő, akár folyamatban lévő kartellejárásokban (*Pócs János közbeszól. - Az elnök csenget.*) a GVH köteles kikérni a vidékfejlesztési miniszter állásfoglalását a hazai versenyjog alkalmazhatósága érdekében, és eljárását csak ezen álláspont alapján folytathatja.

A GVH megkereste a vidékfejlesztési tárcát, és az általa adott válasz szerint nem volt megállapítható

az 1996. évi LVII. törvény 11. §-a szerinti jogsértés a vizsgált magatartás vonatkozásában.

A szakmaközi törvény módosítása, tehát a lex Pócs egyúttal kizárja a Tpv. alapján a kartellezéssel kapcsolatos jogsértések szankcionálását agrártermékek vonatkozásában. Jóllehet, a miniszteri állásfoglalás az uniós jog alkalmazhatóságát nem érinti, az uniós szerződés 101. cikke vonatkozásában is korlátozni törekszik a szankciók kiszabásának lehetőségét.

A GVH úgy ítélte meg 2013 áprilisában, hogy a jogkövetkezmény nélküli, pusztán a jogsértés kimondására irányuló eljárás a jelen körülmények között nem vezethet a verseny feltételeinek érdemi javulásához. Ebben a GVH-nak tökéletesen igaza van. A GVH álláspontja szerint a jelenlegi szabályozási helyzet jogbizonytalanságot teremt a mezőgazdasági termékekre irányuló kartellek megítélésében. Mínderre tekintettel a GVH az eljárását megszüntette.

Mondhatunk persze másik piacot is. Ez nem '13-as, valóban, hanem későbbi, de az állami piacrablás már elég korán megkezdődött, és az egyedi ügyekbe történő állami beavatkozás szintén megkezdődött egyébként már 2010-ben, nem véletlenül volt sietős a GVH gyors átalakítása 2010 nyarán.

Egyedi intervenciók ügy a szemétkartell megmentése volt. Igazán elegáns megoldással a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvénybe pakolták bele, hogy a GVH ne vizsgálhassa a 2012-13 között kiírt, hulladékgyűjtéssel kapcsolatos közbeszerzéseket. Ez a paragrafus egy igazi jogalkotási gyöngyszem, hogy hogyan működik a nemzeti cinizmus rendszere. A vonatkozó törvény 22/C. § szerint, jól figyeljenek: nem állapítható meg az 1996. évi LVII. törvény, tehát a versenytörvény 11. §-ában foglalt tilalom megsértése az OGYHT-ban meghatározott feladatok végrehajtása érdekében 2012-13. évben kiírt közbeszerzési eljárások során tanúsított magatartások vonatkozásában.

(10.40)

Miért is kapott kegyelmet az, aki '12-13-ban szemétkartellezett? Nincsen erre válasz. Viszont az látható, hogy ott, ahol ilyen jogalkotási húzások vannak, ott a GVH pusztán egy díszlet, és tisztességes versenyről, ami egyébként a hazai kkv-kat és a helyi gazdaságot védi, nem beszélhetünk.

Ezek után - a módosítás januártól lépett hatályba - a versenyfelügyelet nem állapíthatja meg a szemétyűjtési és -hasznosítási tenderekben indult eljárásai során a jogsértést. Egyetlen ügyben indult ilyen vizsgálat, mégpedig az Alcufer Kft.-vel, a Fe-Group Invest Zrt.-vel és a Selector Kft.-vel, valamint az Elektronikai Hulladékhasznosító Kft.-vel szemben kezdeményezte a hatóság. Az eljárást azonban a termékdíjtörvény értelmében meg kell szüntetni a felügyeletnek, ugyanis a módosítás úgy rendelkezett, hogy az elmarasztalási tilalom a már folyamatban lévő esetekre is vonatkozik és így tovább. Én azt gondolom, hogy ez egészen feketeöves arcátlanság volt akkor az Országgyűlés részéről. Így, ilyen kö-

rülmények között a Gazdasági Versenyhivatal aligha töltheti be a hivatását.

De beszélhetünk a bankkartellről is. A következő történik: itt a GVH leginkább a kormány furkósbótjának a szerepét tölti be. '13 november végén a Gazdasági Versenyhivatal 9,5 milliárd forintra büntetett bankokat azért, mert állítólag egy üzleti reggelin megbeszéltek, hogy végtörlesztés miatt a kiváltó hitelek kamatait megemelik. Az üzleti reggeli pedig több éve rendszeres az elemzők szerint.

Önmagában a büntetés természetesen jogos, és helyes is a GVH eljárása. Ezek után nézzük meg, a bírság összege az egyes bankok között hogyan oszlik meg: az OTP közel 4 milliárdos, a K&H 1,7 milliárdos összeget kénytelen fizetni, a Takarékbank 1 milliós büntetéssel, a jelzáloghitelezésben egyébként komoly szereplőnek szereplő FHB pedig bírság nélkül megsúzza az eljárást.

Tisztelt Országgyűlés! Ebben a körben természetesen szólni kell arról is, ami jelenleg MET-ügyben történik. A MET az MVM-mel, tehát az állami tulajdonban lévő Magyar Villamos Művek Zrt.-vel kötött titkos szerződésével lépett be a magyar energiapiacra, a gázpiacra, és közös céget alapított a Magyar Telekommal. Ez utóbbi tranzakció '15 második felében fog lezárulni, erről ugye, azt írják az újságok, hogy ehhez még az érintett hatóságok jóváhagyása is szükséges - kíváncsian várjuk a fejleményeket.

Jelenleg a MET felvásárolta a GDF gázüzletágát, úgy, hogy a GVH ezt engedélyezte, miközben a MET egyszerre tartozik a kormánypárt gazdasági háttéréhez, és rendelkezik eléggé jelentős offshore-kapcsolatokkal. Egy újabb olyan történet kerül elő az egyik piacon, ahol azt látjuk, hogy a jelenlegi kormánypárt tovább folytatja azt a politikát, amit az offshore-koalíció egyébként 1990 óta, hogy offshore-csatornákon keresztül szivattyúzzák ki az itt, Magyarországon, a magyar emberek és vállalkozások által megtermelt jövedelmet. Ráadásul a MET-nek a helyzetbe hozása tönkreteszi az állami, de egyébként nyereséges MVM Zrt.-t, amelyik mára súlyos veszteséget termel.

Én tudom, hogy ez nem a '13-as évhez tartozik, példaként hoztam föl, hogy egyébként a GVH-nak a szűkös lehetőségek között is nagyon résen kellene lennie, mert a GVH-ban van a remény, hogy esetleg meg tudja állítani, meg tudja gátolni az egészen szemérmetlen állami piacrablást. Hiszen mint mondtam, a jelenlegi kormányzati politika nem szektorokat akar fejleszteni, hanem bizonyos vállalkozásokat, bizonyos oligarchacsoportokat akar helyzetbe hozni. Hiszen, mint látjuk, oligarchák továbbra is vannak a nemzeti együttműködés rendszerében, most már nem Simicska Lajos és Nyerges Zsolt, hanem sokan mások vannak, akik az ő pozíciójukat el akarják foglalni. Ezek közé tartozik a Garancia-érdekeltségbe sorolható MET.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül szeretnék szólni arról, ami, azt gondolom, a GVH hatáskörei között az egyik legfontosabb, az embereket közvetlenül érintő feladatkör, ez pedig a GVH-nak a fogyasztó-

védelmi funkciói. Én azt gondolom, hogy a fogyasztói csoportok szervezőire vonatkozó panaszoknál a GVH hatékonyan járt el 2013-ban. Külön szeretnék szólni azzal kapcsolatban, ami a nagy áruházak tevékenységével kapcsolatos bejelentéseket vagy a számlának álcázott szerződési ajánlattételeket illeti, illetve arról, hogy a GVH a saját beszámolója szerint különös figyelmet fordít a sérülékeny, kiszolgáltatott fogyasztók védelmére.

Viszont ebben a körben szeretném arra is kérni a versenyfelügyeletet, hogy a törvényi jogok vagy a törvényi lehetőségek keretei között elmenve a falig próbáljon meg javaslatokat is megfogalmazni arra a jogalkotónak, a parlamentnek, illetve a kormánynak, hogy a legkiszolgáltatottabb fogyasztói csoportokat hogyan lehetne az egészen arcátlan kalmárszemlélettől megvédeni, hogyan lehetne a legkiszolgáltatottabb fogyasztói csoportokat megvédeni attól, hogy a különböző kereskedelmi láncoknak, a különböző olyan multicégeknek, akik egy egyszerű szabadrablási terepnek tekintik ezt az országot, a tisztességtelen gyakorlatától megvédjék.

Az látszik, hogy az elmúlt tíz évben a Fogyasztóvédelmi Hatóság szervezetrendszere és hatékonysága folyamatosan épült le. Ebben a tekintetben a GVH-nak, én azt gondolom, nagyon fontos feladatai lennének az egyszerű fogyasztók - a nagy cégekkel szembenézni kénytelen egyszerű fogyasztók - megvédése tekintetében. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, tehát ők nem kívántak az adott napirend keretében felszólalni.

Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon hálás vagyok Z. Kárpát Dánielnek, hogy a Megyeri híd kérdését említette, mert azt hiszem, hogy az jó példája annak, hogy miként történhet az meg, hogy miközben viszonylag jó szabályozások vannak arra vonatkozóan, hogy miként kell eljárni az államnak, aközben éveken keresztül miért nem történik semmi, miközben emberek tragédiája is történik.

A végén már kiderült a Megyeri hídnál, hogy nagyobb pénz az alvállalkozói szerződések igénylése, mint amennyit jogszerűen egyébként ki lehetett volna fizetni az alvállalkozóknak. De azt lehet mondani, hogy III. kerületi képviselőként nap mint nap találkozunk olyan esetekkel, amikor szembenézhetünk azzal, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság az emberek szintjén, mondjuk úgy, hogy annyira nem hatékony. Annak ellenére, hogy önök egyébként nekem tetsző jogszabályokat hoztak, például a Ptk.-ban hibás teljesítésnek minősül, hogyha nincsen magyar nyelvű tájékoztatás a terméknel, eközben naponta érkeznek hozzám képviselőként is olyan panaszok, amelyek

erre irányulnak, és azt gondolom, hogy a fogyasztóvédelem területén van még mit előrelépni.

Ahogy nagyon érdekes az is, amiről többen beszéltek és feszegették, hogy nem is mindig csak az a kérdés, hogy mit tett a Versenyhivatal, hanem az, hogy mit nem tett. Tehát hol volt a Versenyhivatal akkor, amikor a fideszes önkormányzatok közreműködésével gyakorlatilag nagy, mamut hirdetési monopóliumokat hoztak létre Simicska Lajos cégeinek a kistafirungozásával és a többiekkel? Hol volt a Versenyhivatal akkor, amikor az azóta jobblétre szenderült, Vitézy-klán által működtetett Helyi Téma kiépítette a csápjait, és gyakorlatilag az önkormányzati hirdetési piacon élőködve monopolpozícióba került? Hol volt akkor a Versenyhivatal, amikor nap mint nap tapasztalhatóan egyes fideszes klánok jelennek meg és monopolhelyzetbe kerülnek?

Erre szerintem az egész ország várja a választ, és azt gondolom, hogy ezzel előbb-utóbb szembe is kell nézni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak kapcsolódni szeretnék ahhoz, amit Kiss László az imént elmondott, hogy egyrészt ami a Megyeri híd ügyét illeti, annak idején a polgári törvénykönyv vitájában is felvetettük azt, hogy akkor, amikor ilyen nagyvállalkozások kkv-kkal, mikrovállalkozásokkal szerződnek, akkor legyenek nagyon szigorú fizetési határidők. Itt nem egyszerűen fogyasztó-, itt beszállítóvédelemről van szó, tehát leginkább úgy lehet biztosan tönkretenni hazai kisvállalkozásokat, egzisztenciákat, hogyha egyébként ezek a nagyberuházók gyakorlatilag akkor fizetnek, amikor nekik tetszik.

Fogyasztóvédelmi szabályok a polgári törvénykönyvben is vannak, sőt az a lába az egész fogyasztóvédelemnek, éppen ezért szerintem hasznos lenne, hogyha a Gazdasági Versenyhivatal is például az új polgári jog kapcsán az új Ptk. fogyasztóvédelmi szabályai kapcsán megfogalmazná az álláspontját.

A másik pedig, amit Kiss képviselőtársam említett, most, hogy lezárult az Orbán-Simicska-korszak, és a fideszes kommunikáció, a Habony-művek próbálja most már úgy beállítani, hogy Simicska Lajos a gonosz, akit minden rendes, tisztességes narancsnak utálni kell, szerintem itt van az ideje, hogy revansot vegyünk.

(10.50)

Például ajánlanám a GVH-nak, indítson egy célzott vizsgálatot, hogy 2010 és 2014 között, amíg az Orbán-Simicska-kormány kormányzott Magyarországon, hogyan történt meg a Simicska-Nyerges-

birodalomnak, a Közgép és vidékének helyzetbe hozatala. Mert nehogy már elhiggyük, hogy Simicska Lajos egy Fidesztől független tényező, és gyakorlatilag ellensége a Fidesz-kormánynak. A legnagyobb haszonélvezője volt a Fidesz-kormányzás első négy évének 2010 és 2014 között. És az a helyzet, hogy egy gazdasági érdekkört törvényi erővel próbált helyzetbe hozni a parlament, nagyon súlyos torzulásokat okozott számos piacon.

Simicska gazdagodásának a kárvallottjai elsősorban a hazai kis- és középvállalkozások. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök annak, hogy a körbetartozások kérdése felmerült a beszámoló kapcsán, annak kevésbé, hogy kormánypárti képviselő nem nagyon exponálta magát ebben a témában az utóbbi időben. Való igaz, hogy a beszámoló érintett időszakában is kimutatható volt az, hogy a körbetartozások megfojtják a magyar gazdaságot, jelesen a magyar kis- és közepes méretűeket sújtják leginkább. És azt kell látnunk, hogy a törvényhozás, élén a kormánynyal, nem avatkozott be kellőképpen ezekbe a folyamatokba, s azt is látjuk, hogy a felügyeleti rendszer hiányosságai is alátették ennek. A Megyeri híd körül kialakult helyzet ennek köszönhető.

Ugyanakkor nem tőlem érkező észrevétel, ötlet és ajánlás, de szeretném megosztani a szélesebb nyilvánossággal, és egyben kérem a kormánypárti képviselők véleményét ez ügyben, másrészt a GVH vezetőjének személyes véleménye is érdekelne, hogy adott esetben az építőipar tekintetében nem lenne értelme egy olyan állami hatóság létrehozatalának, versenytisztítási szempontok mentén, amely be tudna avatkozni nagy- vagy megaprojektek esetén, ha ott magyar beszállító nem kerül kifizetésre, ha egy nagyprojekt esetében kizsákmányolják a magyar beszállítót vagy kivitelezőt, akkor ez a hatóság kizsállhasson, és fel is függeszthesse az adott projektet, vagy legalábbis olyan mértékű szankciórendszerrel sújthasson le, ami elveszi a kedvét a jelesen általában külföldről érkező beruházóknak attól, hogy magyar munkavállalókat és magyar vállalkozókat fosszanak ki. Önmagában az ezzel való fenyegetettség elvezethetne oda, hogy nem kellene itt építőipari projekteket leállítani, fel sem merülne a valóságban ez a téma, de ha a szankciórendszerben megjelenhetne - s még egyszer mondom, ez nem az én ötletem, ez szakmai szervezetek ajánlása -, akkor adott esetben tisztulhatnának az itteni versenypiaci körülmények.

Magyarországon tisztességes versenyről beszélni tisztességtelenség, hiszen a jelen körülmények között nem áll fenn ilyesmi, de legalább törekedni kellene ebbe az irányba. Éppen ezért a megtisztelő véleményükre nagyon számítunk egy hasonló ötlet kapcsán. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Írásban előre senki nem jelentkezett. Normál időkeretben kért szót Pócs János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót 15 perces időkeretben.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A hozzászólásomat azzal szerettem volna kezdeni, bár Schiffer képviselőtársunk elment, hogy őt is elérte az a politikai betegség, amikor valakinek minderről mindig ugyanaz jut eszébe. Remélem, hogy Schiffer képviselőtársunk és csapata már eljutott odáig, hogy a dinnyét és a szénát nem lapátolni szokták.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Elnök Úr! A hozzászólásom lényege a GVH beszámolójának az a része, amely kiemelten a fogyasztóvédelemről és a kiskereskedelemről szól.

Kedves Elnök Úr! Természetesen tudom, hogy a beszámoló a 2013-as évről szól, nem pedig napjainkról, mégis adódik a kérdés: amikor kiskereskedelemről és fogyasztóvédelemről beszélünk, és egyben gazdasági bevándorlásról, akkor a Gazdasági Versenyhivatal foglalkozik-e például az albán pékekkel, és az albán pékekkel szemben a magyar pékeket és a magyar fogyasztókat védi-e a Gazdasági Versenyhivatal. Beszélünk kiskereskedelmi üzletek tranzakcióiról, de nem beszélünk arról, hogy az üzemanyagárcsökkenés miért nem hozta magával a kenyér árának csökkenését. Természetesen tudom, hogy a 2013-as évről beszélünk, és ezúton is szeretném elnök úrnak jelezni, hogy ezeket a napjaink eseményeivel kapcsolatos kérdéseket írásban el fogom önhöz juttatni.

A kiskereskedelmi üzletek tranzakciójáról beszélünk, de nem beszélünk arról, hogy néhány, zömében külföldi, albán kézben lévő bolt tulajdonosai egy hálózatot építettek fel.

A hírek szerint sok esetben csak egy család vagy egy-két albán család működteti az országban azt az albán bolthálózatot, amely ma már gyakorlatilag tönkreteszi a magyar pékségeket, mert azon a településen, ahol egy albán pékség megnyit, ott kettő magyar zár be.

Nem beszélünk arról, hogy az albán pékek vajon azonos feltétellel dolgoznak-e. Ha azonos feltétellel dolgoznak, úgy, mint a magyar pékek, akkor az ő termékeik hogy kerülhetnek a pultokra egyöntetűen 25-30 százalékkal drágábban (*Sic!*), mint a magyar pékek termékei.

Nem beszélünk arról, hogy az albán pékek Magyarországon miért nem magyar pékeket foglalkoztatnak. A multiknál azt tapasztaljuk, hogy különböző kereskedelmi és gyártó tevékenységeket működtető multik nyílnak Magyarországon - külföldi tulajdonban lévő multik -, de azok legalább magyar személyeket foglalkoztatnak. Az albán pékek kivétel nélkül csak külföldi, albán pékeket foglalkoztatnak. Vajon védi-e a fogyasztók érdekében a Gazdasági Versenyhivatal, amikor gyakorlatilag igazolhatatlan szakvizsgálóval rendelkező személyek biztosítják számunkra a mindennapi kenyeret?

A Gazdasági Versenyhivatal törődik-e azzal és védi-e a magyar pékek érdekét, vizsgálja-e és van-e tudomása arról, hogy az albán pékségek sok esetben nagyon sok bírságot kapnak a Nébih-től és a NAV-tól, de ezeket a bírságokat nem fizetik ki, hanem a boltjait két-három év múlva bezárják, és addig egy családtag az üzletet már átveszi, és tovább folytatják a tevékenységüket, és ezzel jelentős versenyelőnyhöz jutnak a magyar pékekkel szemben?

Szeretném megkérdezni, foglalkozik-e a Gazdasági Versenyhivatal azzal, miért van az, hogy az albán pékek több működési engedélyt kérnek, mint ahány letelepedési engedélyt. Hozza-e magával ez azt a kockázatot, hogy a magyar pékeknek jelentős gazdasági hátrányt okozva az albán pékek olyan gazdasági tevékenységeket folytatnak Magyarországon, aminek valóban nem is a tisztességes gazdasági megélhetés a célja, hanem - lehet, feltételezhető - csak a vízumszerzés, és ezzel a magyar pékeknek és a magyar gazdaságnak jelentős károkat okoznak? S még az a kérdés is adódik, hogy foglalkozik-e a Gazdasági Versenyhivatal azzal, hogy az elmúlt években az albán pékek közül több személyt kiutasítottak az országból.

Vajon aki a mindennapi kenyerünket biztosítja, az hordoz-e némi nemzetbiztonsági kockázatot, ha olyan személyek is vannak a pékségekben, akiket az országból ki kellett utasítani?

S természetesen, mint mindig, legfontosabb a fogyasztó. Foglalkozik-e a Gazdasági Versenyhivatal azzal, hogy amíg a magyar kormány a közétkeztetés érdekében dolgozik és törvényeket hoz, az albán pékek a szakma szerint élelmiszer-biztonsági szempontból olyan adalékanyagokat, zsírokat, édesítőszerket tartalmazó élelmiszereket állítanak elő, amelyeket a magyar pékek nem.

Elnök úr, köszönöm a szót, elnök úr számára pedig ezeket a kérdéseket írásban is meg fogom fogalmazni és el fogom juttatni, mielőbbi válaszána a reményében.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormány-pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót 15 perces időkeretben.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én nem fogok beszélni a nemzetbiztonsági kockázatot jelentő albán pékekről. Úgy gondolom, hogy kormányon megfelelő szabályozókkal ez talán megoldható; de mégiscsak eszembe juttatott egy másik ügyet.

Nálunk Baranyában elindult egy húsüzem, amely 1,5 milliárdot kapott ennek a létrehozására, de emiatt Pécssett 400 munkahely megszűnik, mert másutt elindul ez a húsüzem. Nem tudom, hogy itt is az állami beavatkozás, a verseny és a munkahelyteremtés megérte volna-e azt, hogy az állam ebbe beavatkozzon, de jó irányba avatkozzon bele.

(11.00)

De nem erről akartam beszélni. Arról akartam beszélni, amit nem sikerült az előbb elmondanom vagy legalábbis megfelelően kidomborítanom, pedig megígértem és be szeretném tartani. Azért használnám ki a lehetőséget, mert Juhász elnök úr az első olyan közhivatal vezetője, akire tudunk hivatkozni. Hiszen ön is úgy látja, ahogyan mi, hogy az a fajta voluntarista törvényalkotás, ami jelenleg a magyar törvényhozásban folyik, hogy egyéni képviselők nyújtanak be egyébként az ország vagy éppen a gazdaság nagy szektorait érintő törvényjavaslatokat vagy azokhoz módosító indítványokat, amelyeket azért nyújtanak be egyéni képviselők, hogy ne kelljen az egyeztetési mechanizmusokat sem a szakmai szervezetekkel, sem a közigazgatási szervekkel lefolytatni, sem annak illeszthetőségét, sem pedig a hatástanulmányokat ne kelljen elvégezni.

Nyilvánvalóan mindenki tisztában van azzal, hogy nem otthon írják meg egy esős délutánon, amikor éppen nincs más dolguk, hanem végiggondolják, mondjuk, a magyar közműszolgáltatók rendszerét, vagy éppen a dohány-nagykereskedelemtől, a kiskereskedelemtől, a kivetendő különadókról szóló szabályokba este, unalmas órákban beletúrnak, és látnak bennük hiányosságokat. Ez nyilvánvalóan mástutt kerül előkészítésre, ők viszont előterjesztőkként ehhez adják a nevüket, és ezzel ki lehet kapcsolni azokat az egyeztető mechanizmusokat, amelyekre egyébként hivatott szervek vannak, például az ön által, elnök úr által vezetett hivatal is. Ez véleményezi, a hatásait elemezheti, javaslatot tehet bizonyos módosításokra, bizonyos szabályok elhagyására, bármi másra.

Összeszedtem egy párat azok közül, hogy ez a fajta voluntarista jogszabályalkotás csak az elmúlt időszakban, nem a beszámolóval érintett időszakban mekkora gazdasági szektorokat érintett, amelyekben az állam további befolyást szerzett. Ilyen volt a már említett, a dohány-nagykereskedelemmel kapcsolatban benyújtott és el is fogadott jogszabály. A dohánykereskedőkre, illetve a dohánygyártókra kivetett különadó ugyanilyen volt, ami egy teljes szektort érintett. Pécsi képviselőként az érintettségemet nem kell nagyon magyarázni ebben a dologban, hiszen ott munkahelyek kerülhetnek ettől veszélybe.

A múlt héten tárgyaltunk az állami közműszolgáltatóról, ami ugyancsak egy képviselő indítványa volt, aki, megmondom őszintén, meg is kritizált engem, amikor azt mertem mondani, hogy azért csak kellett volna egy szélesebb körű egyeztetés azon kívül, hogy egy képviselő fogja magát, leül lányszobájában, és megírja ezt a jogszabálytervezetet. Majd pedig a Fidesz-frakció, illetve a kormány együtt azt mondja, hogy de jó, hogy eszébe jutott, mert nekünk nem jutott eszünkbe, és tényleg úgy gondoljuk, hogy itt most a nemzetgazdaságot, illetve a közműszolgáltatást és a fenntartható rezsicsökkentést ezzel szolgálhatjuk. Hát azért azt senki nem gondolja, hogy ez így történt.

De mégis úgy gondolom, egy eléggé nagy piaci szegmenst, az ellátás biztonságát, rengeteg munkahelyet érintő olyan kérdéstről van szó, ami mindenfajta egyeztetés nélkül kerül ide be a Ház elé. Nyilván kisebb horderejű, inkább csak bosszantó az, hogy a médiapiacot két képviselő, Tuzson Bence és Dunai Mónika dolgozták át otthon egy délután valószínűleg, mert az is egyéni képviselői indítványként került elének. Ez csak egy bosszantó dolog, mert a csatornakereskedelemtől is szó van, és így a kereskedelmi adók kiszorultak az alapsomagból. Úgy gondolom, ez is egy piac, a reklámpiac is egy piac, és ott is kellene legyen egy, Vantara képviselőtársam által is hivatkozott tisztességes verseny. Így nehéz tisztességes versenybe kerülni, ha két képviselő otthon úgy gondolja, hogy ez másképpen van, és a Fidesz-frakció pedig rájön, hogy ez volt még az, ami hiányzott abból a szabályozásból, ami eddig senkinek sem szúrta a szemét.

És nem utolsósorban a vasárnapi nyitva tartás, illetve bocsnat, zárva tartás kérdése. Az ahhoz benyújtott összes módosítón látszott azért már a kapkodás is, a pluszdíjazás, a nem pluszdíjazás, az elveszük a hétvégi pótlékot, nem vesszük el a hétvégi pótlékot, de mégis, biztos vagyok benne, hogy a Gazdasági Versenyhivatalban jó szakemberek dolgoznak, azért látni kell, hogy ez mind-mind egy vektorirányt mutat: ezeknek a javaslatoknak mindig van egy kedvezményezettje. Teljesen mindegy, hogy a dohány-nagykereskedőkre, a médiapiacról beszélek, a közműszolgáltatóról beszélek, bárkiről beszélek, mindig van egy kedvezményezettje, és az valahogy sosem a fogyasztó.

Sosem a fogyasztó. Mert mi, akik fogyasztók vagyunk, kifizetjük az árakért, szolgáltatásokért járó díjakat, általában ezzel nem kerülünk jobb helyzetbe. De még biztonságosabb helyzetbe sem, mert nagyon sokszor el sem tudják nekünk magyarázni, hogy mondjuk, egy állami közszolgáltató, amely nonprofit - jelentsen ez bármit, mert körülbelül négyféle magyarázatát hallottuk itt -, az ellátás biztonságát milyen szinten fogja majd garantálni, és biztos-e, hogy lesz mindenhol fűtés meg ivóvízellátás. Mert hogyha nonprofit, akkor nehezen fog tudni fejleszteni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt szeretném megkérdezni elnök úrtól, és nagyon örülök neki, hogy ezt elmondta, hogy javasolnak-e valamit ebben a tekintetben a kormánynak, hogy hadd kapjanak önök több időt arra, hogy végigtekintsék ezeknek a jogszabályoknak a hatásait a nemzetgazdaságra; a tisztességes versenyre, az ellátás biztonságára vonatkozóan vannak-e önöknek gondolataik. Biztosan vannak. Megteszik-e ezeket? Van-e olyan iteráció, tárgyalás, egyeztetés egymás között, a kormány és a kormánytól ugyan független, de ahogy az előbb elmondtam, akkor is, amikor nem tehetik a dolgukat, meg akkor is, amikor tehetik a dolgukat, inkább azt mutatja, hogy nem annyira

független szervezet között? Van-e valamilyen tárgyalás, egyeztetés abban, hogy ne csak látszólag tudják ellátni ezeket a feladataikat?

És még egy dologra szeretnék kitérni. Nagyon sokszor hallottam azt a mai napon érvként, hogy azért működik jól egy hatóság, mert jó sokat bírságol. Azért is érdekes ez, mert szárnyra kaptak hírek, hogy a rendőrségnél is elő van írva, mennyit kell bírságot. De ezzel nem akarok foglalkozni, mert nem tudom, hogy igaz-e. De mégis azt gondolom, hogy azért csak újra észre kellene vennünk, és térjünk vissza a saját jogállami gyökereinkhez, hogy a bírságolás, a büntetés nem lehet cél, nem lehet egy mérőszköz. Az egy következmény lehet, képviselőtársaim. Következésképpen annak, hogy valaki szabálysértést követett el. Soha nem a mértéke az, ami visszatartó hatású, soha nem a mértéke az, ami visszatartja a többieket attól, hogy hasonló cselekményeket elkövessenek, hanem az elmaradhatatlansága. És én ebben nem bízom.

Ebben nem bízom akkor, amikor ekkora állami ráhatás van, amikor egy kormányrendelettel bármi alól ki lehet vonni egyébként egészen nagy piaci szegmenst lefedő bármilyen, egyébként alapvetően jól jövedelmező és jó, biztos profittal kecsegtető cégeket. Ez a fajta bírságolási gyakorlat - és arra kérek mindenkit, hogy legalább magunknak ismerjük el, legalább magunknak ne hazudjunk - nem a fokmérője annak, hogy jól működik-e egy hivatal. Ez annak a fokmérője, hogy az állam mekkora beavatkozást enged, urambocsá', rendel el. De inkább csak kérdezni merem, hogy van-e ilyen, és hogyan mérték meg, mekkora visszatartó ereje volt ennek az elmúlt időszakban. Abban az időszakban is akár, amit a beszámoló tárgyal. De nyilvánvalóan elnök úr képen van a beszámoló tárgyalása utáni időszakban is, hiszen, ahogyan Schiffer képviselőtársunk erre felhívta a figyelmet, azért eléggé nagy intervallumot ölelünk most föl, hiszen ez egy 2013-as beszámoló, míg most 2015 áprilisa van.

Amit többen hangsúlyoztak, arra ugyancsak föl szeretném hívni én is még egyszer a figyelmet, és kérném akár elnök úr, akár államtitkár úr választát is ezekben az ügyekben. Persze baj, hogy ilyenkor nem tudunk egymásra reagálni, mert önök nem vesznek részt a vitában, hanem csak a vita végén fognak majd egy összefoglalót mondani. De én bátorítanék mindenkit, hogy vitázzunk, bár sajnos ettől a gyakorlattól nem nagyon akar eltekinteni senki sem, hogy inkább csak a vita végén mondjanak majd egy összefoglalót. A túlságosan kiszámítható piaci versenyszabályok kapcsán, ez alatt azt értem, amit itt többen diagnózisként is fölállítottunk, hogy az esetek döntő százalékában lehetett tudni, hogy a nagy állami beruházásoknak ki lesz majd a győztese: tettek-e, tesznek-e ajánlásokat, javaslatokat, bírálatokat fogalmaz-e meg a Versenyhivatal? És ezt most úgy értem, hogy tartalmiakat, tehát ne csak pro forma tartsum be a szabályokat, hogy bele van írva, hogy... Nemcsak a Közgépet lehetne itt mondani, a miniszterelnök veje most már lassan az összes várost ki fogja világi-

tani, mármint hogy ő cseréli ki a közvilágító lámpatesteket.

(11.10)

Sokszor felvetődik a kérdés, hogy az pályázik, aki a pályázatot kiírja, tanácsot ad. Ilyen kérdések merülnek fel, és ezekre, ugye, egyikre sem kapunk megfelelő választ, pedig úgy gondoljuk, hogy ha vannak olyan hatóságok, amelyeknek erre figyelmet kéne fordítaniuk, akkor joggal várhatjuk ezeket a válaszokat. Van-e ekkora állami beavatkozás, hogy ezeket nem vizsgálja a Gazdasági Versenyhivatal az erőfölénnyel visszaélés kapcsán? Akár az állami kapcsolatokkal való erőfölénnyel való visszaélés kapcsán tesznek-e valamit, vagy mit tesznek? Sajnos, látjuk a gyakorlatot. Látjuk a gyakorlatot, hogy nagyon sok olyan cég, társaság nem azzal kerül gazdasági erőfölénybe, hogy a képességei, a kapacitásai akkorák és olyan mértékben képesek növekedni, hogy ezzel elfoglal egy olyan piaci szeletet, amekkorára képes. Nem, azt látjuk, hogy akár a törvények módosításával, akár állami monopóliumba vétellel, majd koncesszióba adással kerülnek kormány közeli, Fidesz közeli cégek olyan helyzetbe, amelyet egyébként a saját képességei és a saját kapacitásai nem indokolnának.

Vannak-e ilyen vizsgálatok? Ha vannak ilyen vizsgálatok, annak melyek az eredményei, és ha nincsenek, akkor miért nincsenek? Ezek volnának a kérdéseim, és nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Normál szót kérő képviselőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Muszáj reagálnom azért egy szóban az iméntiekre. Szóba került a vasárnapi zárva tartás. Mint már említettem, tegnap este méltatlan körülmények között lényegében kormánypárti képviselő nélkül, KDNP-s, fideszes vezérszónok nélkül kellett nagyon fontos kérdésekről tárgyalnunk először a Nemzetközi Beruházási Bankról, utána pedig nyilvánvaló módon a vasárnapi zárva tartásról.

Itt megjegyezte MSZP-s képviselőtársunk, hogy ilyen intézkedéseknek mindig van egy kedvezményezettje. Ez a dohánytrükkök és egyebek kapcsán igaz volt, viszont a vasárnapi zárva tartás jelenlegi kormánypárti katasztrófális kivitelezése mentén én nem érzem a kedvezményezetti kört jelen pillanatban, hiszen ahogy most csinálta a kormányzat, még azoknak a kisvállalkozóknak, kisboltosoknak sem jó feltétlenül ez, ami történt, akik adott esetben profitálhatnának ebből. Hiszen mondjuk, ha vidéken egy gyártelep mentén reggel 5 és reggel 6 óra között vasárnap nem tarthat nyitva ez a kis üzlet, mert csak a tulajdonos állhat ott, de ő mondjuk, lehet, hogy éppen a másik üzemegységben tartózkodna, már elvesztette a hétvégi forgalmának a felét. Tehát ember-telen jelen pillanatban az a javaslat, ami előttünk

fekszik. A tegnapi vita során ezt egész széles spektrumban kiveséztük, hogy két szélsőséges álláspont között a Jobbiké az ember közeli megoldás, miszerint ne lehessen kötelezni senkit vasárnapi munkavégzésre, olyan klímát kell kialakítani, hogy érdekeltté tegye a munkáltató a dolgozóját, hogyha azt szeretné, hogy vasárnap dolgozzon. De a Fidesz teljes tilalma és az MSZP által kötelezővé tenni szándékozott vasárnapi munkavégzés sem elfogadható számunkra.

Ugyanígy a bírságok kapcsán, bár az imént elmondottak nyilván majd egy következő éves jelentésben kerülhetnek elénk, de a bírságok kapcsán meg kell hogy jegyezzük, hogy igen, nagyon fontos lenne egy hatástanulmányt látnunk. Arra vonatkozóan már láttunk, hogy mekkora hozadéka van a GVH tevékenységének. Itt ugyebár egy több tíz milliárdos becslés került elénk a papírra. Nagyon jó, hogy ezt látjuk, ebből azért lehet következtetéseket levonni, de a bírságok visszatartó ereje kapcsán, ha van ilyen, akkor valóban nem, én amúgy támogatom, hogy létezzen ilyen szankcionálási forma is, de egy példát szoktunk elmondani. Már több éve elmondtuk itt Cséfalvay államtitkár úrnak, ő akkor nem nagyon fogadta ezt el, de szögezzük le még egyszer: egyetlen Tesco áruház egyórás becsült árbevétele az akkori számítások szerint 9 millió forint körül mozgott. Tehát a pár tízmilliós bírságok, a 100-200 milliós bírságok is gyakorlatilag órák-napok alatt visszatérhetnek minimális áthárításokkal, minimális ár-szabályozásbeli módosításokkal gyakorlatilag nullázódhatnak azok a tételek, amelyek ezeket a vállalkozásokat kellene hogy sújtsák. Tehát biztos, hogy nem minden esetben van visszatartó ereje ennek az eszköznek.

De volt itt az előző ciklusban egy jobbikos módosító indítvány, amelynek a hatásait egyébként a GVH éves jelentésében kéne hogy lássuk, de nem látjuk. Ezen módosító indítvány kimondottan az élelmiszeriparban, fogyasztóvédelmi típusú visszaélések esetén azon kevés módosító közé tartozott, ami átment a Jobbik részéről, milliárdos nagyságrendű bírság kiszabását teszi lehetővé. És még egyszer mondom: az előző ciklusban talán ha három olyan javaslatot tudnék felsorolni, amit átengedett a kétharmados többség. Ez közéjük tartozott. A hatalmas problémánk egyébként az, amit már a Gazdasági bizottság ülésén elmondtunk, hogy pénzügyi fogyasztóvédelem területén ugyanezen javaslatunkat, hogy például a bírságösszeg növekedjen, már nem támogatták, pedig ha ezt a másik 23 javaslatunk mellett támogatták volna 2010-ben, akkor most nem kéne a Quaestor-botrányról napi szinten hosszú vitákat lefolytatni.

El kell hogy mondjuk, hogy van még két olyan témakör, ami talán nem a súlyának megfelelő szinten került eddig elénk. Az egyik a fogyasztói csoportok kérdésköre, ahol a Versenyhivatal nagyon részletes vizsgálatokat folytatott. A következtetései egyébként megállnak, a hiba nem az övé, hanem a törvényalkotóé, aki annyit tett, hogy a jövőre vonatko-

zóan új csoportok bejegyzését lehetetlenné tette, de a régiók működését nem függesztette fel. Látjuk, hogy viszonylag már kevés ilyen csoport működik, a károsultak köre viszont egészen addig szélesnek tekinthető, amíg egynél több főt ölel fel; sőt, ha egy főt ölel fel, akkor is.

Elmondhatjuk tehát, hogy ezen cégek működését nem sikerült még teljesen átlátni, kérdéses, hogy lát-e a Versenyhivatal olyan folyamatokat, amelyek segíthetnek ezen a helyzeten, vagy pedig érje be a károsult azzal, ami eddig történt. Álláspontom szerint nagyon hiányos az, ami eddig történt ezen a területen.

És van egy nagyon akut problémakör, ahol én hiányolom a Versenyhivatal nagyon kemény, átfogó vizsgálatát, véleményét, idézőjeles odacsapását, és hiányolom a kormányzat cselekvését is. Ez pedig az idősök átverésére szakosodott iparágaknak a gyakorlatilag most már nagyon széles köre. Itt ugye, termékbemutatókról beszélünk, idős emberek megtévesztéséről beszélünk, több százezer forintos haszontalan termékek rájuk sózásáról, amit akár részletekben fizethetnek ki. Erre egy komplett maffia alakult Magyarországon. Ez egészen az utóbbi időkhöz lényegében zavartalanul működött.

Jobbikos aktivistáink, helyi képviselőink egyébként elkezdtek eljárni ezekre a termékbemutatókra, megtették a szükséges bejelentéseket a hatóságok irányába, és láss csodát, ha volt ott valaki, aki lépett, még egyszer mondom, egyszerű aktivisták, ezeket a termékbemutatókat, csaló, átverő show-kat le lehetett állítani ott a helyszínen. Meg lehetett védeni idős honfitársainkat attól, hogy hasonló átverések áldozatai legyenek. De hát nyilvánvaló módon ezt nem feltétlen jobbikos aktivistáknak kellene végezniük. Itt hatósági feladatokról van szó, itt a törvényhozás feladatai és felelőssége merül fel, és hát azért egy Versenyhivaltól elvárható, hogy ilyen széles spektrumú ügyekre tudjon reagálni, legyen érdemi véleménye róla; adott esetben beavatkozást javasoljon, még akkor is, hogyha nem ő hozza a törvényeket. De látnunk kell, hogy jóval több, mint több ezer honfitársunkat érinti ez a problémakör.

Számos egyéb kérdést, felvetést foganatosíthatnánk, amit a Gazdasági bizottság ülésén Volner János képviselőtársammal mindketten megtettünk. Az Európai Unión belül szubvencionált egyes kivitelezőkről már ejtettünk szót, de ugyanilyen módon az élelmiszerlánc-felügyeleti díjjal kapcsolatos visszaélésekről szeretnék pár szót szólni, hiszen a szerencsejátékok piacáról és egy kötelezettségszegési eljárásról minden bizonnyal képviselőtársam fog részletesebben elmélkedni. De az élelmiszerlánc-felügyeleti díj kapcsán egy olyan eszközről beszélünk, amelyet milliárdos árbevételű cégek, ha megfelelően diverzifikálják a céges felépítésüket, bizony el tudnak kerülni, miközben kisebb szereplőket adott esetben indokolatlanul sújthat. Látható, hogy ennek a bevezetések már jeleztük ezeket a problémákat itt a parlamenti vita során is, de most már vannak tapasztalatok, amelyekből lehetne tovább építkezni, viszont

hiányolom azokat a módosító indítványokat, amelyek - még egyszer mondom - megelőznék azt, hogy milliárdos árbevételű, sokszor külföldi hátterű cégek pusztán a cégcsoportjuk okos felosztásával mentesüljenek a közteherviselés alól. Hiszen itt erről van szó. Nemcsak a törvényhozó és a kormányzat felelőssége, nemcsak törvényhozói felelősség, illetve a kormányzat felelőssége, hanem bizony a Versenyhivatal feladata is lesz az, hogy az érintett időszakra vonatkozóan majd megtegye az ezzel kapcsolatos ajánlásait, észrevételeit.

Én ugyanakkor már most kíváncsi lennék elnök úr személyes véleményére azt illetően, hogy ezen milliárdos tételek kapcsán van-e álláspont, ha igen, mi az, milyen jobbító javaslatokat tudna elképzelni. Ugyanígy kíváncsi lennék a véleményére, mint ahogy a kormánypárti képviselőket kérdeztem arról, hogy az építőipar tekintetében egy állami hátterű hatóság beavatkozási lehetőségeit ésszerűnek és indokoltnak látják-e.

(11.20)

Én magam egy ilyen szervezet felállítását és a beavatkozási jogköreinek elképesztő kiszélesítését látnám indokoltnak. Jól lenne, ha végre előremennék ezekben a témákban. Látom, hogy a GVH hozott anyagból dolgozik, hiszen nem ő önti elénk azokat a törvényeket, amelyekből, a több mint száz törvényből csak negyvenvalahányat tudott véleményezni idő hiányában és amiatt, mert a kormányzat három nap alatt keresztülrugdos olyan intézkedéseket a parlamenten, amelyekről három hónapig is vitatkozni kellene vagy lehetne. De azt látjuk, hogy vannak ezek a megoldásért kiáltó témák, gyakorlatilag minden évben elénk kerülnek, és elvárható lenne, hogy végre előre tudjunk lépni ezeken a területeken.

Várom tehát mindannyiuk érdemi válaszát, részvételét a vitában. Utóbbival kapcsolatban vannak inkább kétségeim, hiszen bár itt ülnek többen az érintett szakbizottságokból, eddig nem emelkedtek szólásra. De az a kérésem, hogy tiszteljék meg ezt a nagyon fontos témakört, ahol az egész nemzetgazdaság spektrumát próbáljuk felölelni, azzal, hogy legalább megosztják velünk őszinte álláspontjukat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következett volna, hogyha Z. Kárpát képviselő úr ki nem vette volna jelentkezését a gépből. De minthogy más nem jelentkezik, így visszatérünk a normál szót kérő hozzászólásokhoz, és megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden egy-két ponthoz szeretnék hozzászólni. Az előttem szóló Z. Kárpát Dániel elmondta vezérszónoklatában és a többi felszólalásában is, hogy a Jobbik nagy vonalakban mit gondol erről a javaslatról, illetve Volner János képviselőtár-

sam is hozzá fog szólni. Tehát engedjék meg, hogy én egy-két olyan pontot emeljek ki, ami engem jogászként vagy zavar, vagy örülök, hogy benne van mint javaslat, annak kevésbé, hogy az Országgyűlés vagy az egyéb bűnüldöző szervek nem tettek semmit, hogy a GVH javaslatait átvegyék. Tehát nem lesz teljes egész a hozzászólásom, kérem, engedjék meg, hogy ezt így előre jelezzem.

Azt láthatjuk, hogy a versenykorlátozó ügyekben kiszabott bírságok összege nagyon erőteljes ingadozást mutat. Itt az előttem felszólaló MSZP-s képviselőtársam felvetette, hogy jó-e az, ha egy hatóság sok bírságot szab ki. Bizonyos esetekben jó, bizonyos esetekben nem, lehetne ezt mondani diplomatikusan, de azt láthattuk - a magyar valósághoz visszatérve -, hogy sokszor azok a cégek elbírnának nagyobb bírságot is, amelyek ezt kapják. És itt nem a magyar kis- és középvállalkozásokra gondolunk, hanem legfőképpen a pénzügyi szektorra, amiben bank, biztosítási szektor vagy a nagy multiláncok. Ahogy Z. Kárpát képviselőtársam is nagyon jól elmondta, olyan iszonyatos bevételek vannak ezekben a szektorokban, hogy a néhány milliós bírság, amit bizonyos hatóságok, nemcsak a GVH, hanem egyébként más hatóságok is szoktak bírságot, ez egészen egyszerűen komikusnak hat, amikor hallgatjuk a rádiót és ilyen örömhírként mondják be, hogy az egyik hatóság, mondjuk, 8 millió forinttal megbüntet olyan szervezeteket, amelyek a legnagyobb biztosító, pénzügyi vállalkozások, nagybankok Magyarországon, akkor az embernek kényszerből nevetni van kedve.

Tehát bizonyos esetekben igenis elrettentő bírságokra van szükség, mert van az az összeg, amely ezeket a cégeket is elgondolkoztatja. Egyébként Nyugaton ez gyakorlat, tehát egyre inkább az Európai Unióban is és Amerikában is nem gond, hogyha milliárd dolláros bírságokat kell kiszabni, és nem remeg meg a keze a hatóságoknak. Tehát ebben a tekintetben nem baj, hogy a GVH is előrelép. És vannak olyan ügyek, igen, Magyarországon is, és ha a szabad piac és a piaci verseny viszonyait szeretnénk biztosítani, akkor sokszor nagy cégek, mamutcégek, a piacon jelentős erőfölénnyel lévő cégeknek az ügyeibe kell beleszólni, az ő együttműködésüket, kartellezésüket kell megítélni, és ezekben az esetekben bizony néhány millió forint inkább biztatja őket, hogy akkor a jövőben is nyugodtan lehet csinálni, mert semmiféle következmény nincsen, vagy ha van, akkor az nagyon minimális.

Az, hogy ilyen ingadozást mutat, attól függetlenül - itt a versenykorlátozó ügyekre gondolok -, tehát hogy 2011-ben 84,5 millió forint, 2013-ban több mint 10 milliárd forintról beszélünk, de 2010-ben is 9,5 milliárd forint, ennek lehet magyarázata, de mégis egy kicsit érdekes. Nyilván tényszerűen a számokra meg lehet találni a magyarázatot, de egy hivatalnak, szerintem - és tudom, hogy ez lehet, hogy az elődöknek is szól - azért valamilyen szempontból olyan számokat kell produkálnia, ami kiszámíthatóvá teszi a működését, és a jövőben, akkor fogalmazunk így, hogyha ezeket a beszámolókat nézzük - és

most már egy új jogi környezetről beszélünk -, akkor szeretnénk azt látni, hogy valamennyire ezek a bírságok egy kiszámítható tendenciát mutatnak, akár egy kiszámíthatóan növekvőt is, hiszen ez a piac felé is azt fogja jelenteni, ahogy általában azt jelenti, hogy a hivatal egy megszokott rendben működik, vagy egyes gyakorlatokat kezd napi rutinnal végezni. Arról persze lehet vitatkozni, hogy ez jó vagy nem jó, és itt a parlamentben szakmai vitákat majd le is fogunk folytatni, hogy hol kell szigorítani, hol kell enyhíteni, de mindenesetre a tendenciákat látni kell.

A fogyasztókkal szemben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt kiszabott bírságot én alacsonynak tartom. Így kívülállóként és jogászként az, hogy félmilliárd forint került kiszabásra, úgy gondolom, hogy a jövőben - nem tudom, hogy a '14-es számok hogy fognak alakulni - lehetne ezt feljebb tornáztatni. És itt főleg megint csak a nagy cégekre gondolunk, akár azokra a megtévesztő magatartásokra, amit képviselőtársam elmondott, vagy amit nagyon helyesen egyébként a beszámoló elmond és felhoz, például a gyógyhatást állító termékeknek a hirdetése, készítményeknek a megtévesztő gyakorlata.

Ez azért is bosszantó, mert jómagam is az interneten, nagy portálokon, tehát nem ilyen zughirdetési portálokon egyfajta ilyen érdeklődő jelleggel mindig rákattintottam és megnéztem, hogy ezek a kamunak tűnő - fogalmazzunk úgy - hirdetések mire vezetnek, vagy hogy próbálják becsapni az embert. Láthattam, hogy ugyanazt a terméket, amiről bebizonyosodott, hogy megtévesztés, általában ezek ilyen fogyasztószerek meg vitaminok, de a fogyasztószereket szokták legfőképpen - és ez a GVH jelentésében is szerepel, hogy ez az egyik legnagyobb célcsoport - úgy beállítani, mintha valamiféle varázsszer lenne, ezt beszédi az ember, és akkor nem lesz több problémája. És utána azt láthatjuk, hogy átirányít egy másik honlapra, aztán valami hatóanyagot feltüntet, ha az ember ki akar lépni, akkor felajánlja, hogy csak ma, akkor fele áron is meg lehet kapni, és amikor, gondolom, a hatóságok utánajárnak ennek a dolognak, vagy elindul valamiféle vizsgálat, eltűnik, és néhány nap múlva adott esetben ugyanazon a honlapon megjelenik más néven, más hatóanyaggal, más csomagolással, de ugyanazokat a csodákat ígérve. És az embereknek azért van egy olyan érthető beállítottságuk, hogy ami, mondjuk, egy országos internetportálon jelenik meg, azért abban jobban bíznak, hiszen úgy gondolják, hogy amögött egy komoly tőke is lehet, hiszen meg tudja fizetni ezeket a reklámokat, illetőleg valószínűleg a hatóságoknak is szemet szűrni, ha ott csaló magatartást tanúsítanak. És sokszor nagyon hasonló dizájnnal ezek még mindig megjelennek.

Hozzáteszem, hogy a javaslatban, ahogy elmondtam, szerepel az - és ez egy őszinte szembenézés a dologgal -, hogy a kínálat jellemzői miatt a GVH nem bír, nem képes ezeket a jogsértő étrend-kiegészítőket, fogyasztószereket minden esetben lefűlelni. Ha viszont így van, akkor vagy a GVH-nál kell bővíteni az erre ráállított, szakosodott emberállományt,

vagy be kell vonni egyéb bűnüldöző szerveket is, hiszen sok esetben ez véleményem szerint csalás is lehet, tehát az ügyészségnek is lenne itt dolga. Nem tudom, hogy milyen kooperáció van, mondjuk, az ügyészséggel, vagy az ügyészség is megjelent-e ezekben az ügyekben, de ez annyira üzletszerűen, olyan nagy pénzek megmozgatásával, ami a reklámpénzetet vagy akár a bevételeket jelenti, és valószínűsíthetően és láthatóan ugyanazon csoportok háttérével működik, hogy bizony-bizony ez egy nagyüzemű csalássorozat, ami már túlmutat a GVH-n és egyéb bűnüldöző szervek, például az ügyészség eljárását is indokolják. És nagyon örülök neki, hogy egyébként a beszámolóban a probléma megjelent és az is, hogy ez túlmutat a GVH-nak néhol a jogi keretein és az erőforrásain. Nagyon reméljük, hogy az egyéb hivatalok és hatóságok partnerek lesznek ebben.

Javaslatként fogalmazódik meg: a versenytárgyalásokon elkövetett jogsértés a közbeszerzési eljárásokon való részvétel kötelező kizárását vonja maga után. Én ezt jó iránynak tartom, hogy legyen egy erősebb szankció. Erre is lehet persze jogi vitát alapozni, de azt láthattuk, és ez 2010 előtt is gyakorlat volt, sőt pont 2010 előtt volt gyakorlat, tehát azt láthattuk, hogy miután kétharmaddal a Fidesz megnyerte a választásokat, a szocialista haverok is a gazdasági háttérmutyikból azért kiszorultak, 2010 előtt - ez most nem is a GVH felé irányuló, most a politikai rendszer felé irányuló kritikánk - bizony a 70-30-as rendszer nagyon kiválóan működött, mindegy, hogy ki van kormányon, ő elvitte a 70 százalékát a beruházásoknak és a 30 százalék a másik ellenzéki pártnak, a nagy ellenzéki pártnak jutott, amely, ha majd váltja az akkori kormánypártot, akkor szintén biztosítja ugyanezt.

(11.30)

Ezt láthattuk olyan esetekben - és most persze a Megyeri hidat is említhetném -, ahol még azóta sem láthatunk felelősöket, és a kisemberek pénze, a kisvállalkozók pénze tűnt el, miközben a nagy cégek, akiket a média és nem mi, hanem a mainstream média, a szakmédiák is kötött egyrészt a Fideszhez és az MSZP-hez, ezek a cégek nemcsak hogy megúszhatták, és a büntetőjogi felelősséget úszhatták meg, hanem utána még sok esetben elindulhattak közbeszerzéseken, annak ellenére, hogy születtek olyan határozatok is hasonló ügyekben, hogy valaki, mondjuk, egy cég nem indulhatott volna ilyen eljárásokon, ennek ellenére feltűntek. Tehát magát az eredményességet és magát a következményeket nem láthattuk, és arról meg nem is beszélve, hogy természetesen a politikának sem volt érdeke, hogy ezeket az ügyeket feltárja. Hát miért lett volna, amikor mind a két párt, a Fideszhez és az MSZP-hez köthető érdekcsoportok is benne voltak, akkor ki hozta volna fel ezeket az ügyeket? Azóta sok minden változott, többek közt a Jobbik is itt van a parlamentben, és ezekre az ügyekre a felelősöket, az elszámoltatást és jogi háttérrel is szeretnénk, hogyha megteremténék, és

akár a GVH-nak is nagyon nagy szerepe lehet akár most is és akár a jövőben.

Még egy javaslatra szeretnék kitérni, ami szintén egy régi vesszőparipánk, és szerepel az anyagban - sokat el lehetne mondani, de ezt mégis kiemeltem -, ez a 12 éven aluli gyermekeknek szóló kereskedelmi gyakorlat, tehát a reklámok és a 12 éven aluli gyermekeknek megcélzó „győzd meg a szüleidet” című reklámok, hogy vegyenek meg ezt vagy azt, ez ellen a GVH is erőteljesebb fellépést sürget, és akár jogszabály-módosítást is sürget. Én nagyon remélem, hogy az Országgyűlés meg fogja fogadni ezeket a javaslatokat, hiszen eljutnak ők is oda, hogy ennek a célcsoportnak, a gyermekek számára sugárzott reklámoknak a jelentős korlátozása vagy teljes tilalma szükséges, hiszen nem lehet ezeket a gyermekeket ilyen formában befolyásolni. Mint tudjuk, a szülőknek egyre kevesebb idejük van sajnos a gyermekekkel foglalkozni, ez a magyar munkajognak is köszönhető egyébként meg a munkajogi változásoknak, hogy egyre inkább ki lehet a családokat zsigeregni vagy a dolgozókat. Köszönhető annak, hogy egy munkahelyről már nem lehet megélni, hiába Orbán Viktor ezt ígérte, de sajnos nem jutottunk el odáig, inkább másfél vagy két műszakban kell dolgoznia a szülőknek, és a gyermek bizony a tévé elé kényszerül, az a szórakozás, ami számára adott, és bizony ezek a reklámok és ezek a nagy cégek - megint ugye, csak a multicegekhez jutottunk el - ki is használják ezt. Kihhasználják ezt, hogy ha már a szülő nem tud tévét nézni, és ha már a szülő nem jut oda, akkor majd a gyermeket, aki befolyásolhatóbb, meggyőzik, hogy ő a szülőre gyakoroljon nyomást. Erre valóban le kell sújtani, és reméljük, hogy ezek a javaslatok, amik egyébként a beszámolóban benne vannak, eljutnak a kormányhoz, a kormány elolvassa, a jó javaslatokat megfogadja és törvény lehet belőle.

Elnök úr, én ezeket a pontokat szerettem volna kiemelni. Természetesen még sok mindent el lehetne mondani, de azt mindenképpen zárszóként szeretném én is aláhúzni, hogy a versenyhivatalnak minden országban nagy szerepe van, jelentős szerepe van, és nem szabad, hogy a kezük az ott dolgozóknak megremejen, akár horribilis bírságokat is ki kell szabni azokra a cégekre, amelyek a fogyasztókat, az embereket átverik, és úgy gondolják, hogy ezt eddig megtehették.

Mi minden ilyen irányú intézkedést támogatunk, de egyrészt számon is fogjuk kérni, hogy ezek megtörténjenek, és a gyakorlatban se úszhassák meg ezek a cégek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Volner János képviselő úr a következő hozzászóló, Jobbik. Tessék!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd fejezzem ki sajnálatomat azért, mert egy kicsit leharcolt állapotba került szerintem mindenki itt a vita végére, és sajnos ilyenkor kell hogy elmondjam a

saját felszólalásomat ezzel kapcsolatban, de talán nem lesz haszontalan.

Először is meg kell állapítanunk, hogy nagyon szűkös erőforrásokból végzi a Versenyhivatal jelenleg a tevékenységét, több emberre, több ágazati vizsgálatra, szorosabb kontrollra lenne szükség. Amit én célszerűnek tartanék, elnök úr számára is tanácsként tudnám megfogalmazni a magam részéről, hogy más országok versenyhivatalai rendszeresen kimutatást készítenek arról, hogy milyen bevételekre számíthat a költségvetés azokból a versenyfelügyeleti eljárásokból, amit adott esetben lefolytat a hivatal, és ezekből aztán ki is derül az, hogy jelentősen megéri a költségvetésnek a hivatalra fordítani. Ez egy olyan teljesen egyértelmű érvrendszer, ami nem arra ösztönzi a Versenyhivatalt, hogy agyonbírságolja a vállalkozókat, de mégiscsak kimutathatóvá, kézzelfoghatóvá teszi a hasznát, és ez egy olyan gondolat, amit mindenképpen az eddigi beszámolóknál plasztikusabban szeretnék megjeleníteni, vagy javaslom elnök úrnak, hogy hasonló módon jelentse meg ezeket meg.

A második javaslatok megtételére vonatkozik. Olvastam a beszámolóban, hogy elnök úr több területen javaslatot tett, viszont fontos az, hasonlóan, ahogyan az adóhivatal adott esetben célvizsgálatokat rendel el egy-egy területen, nem biztos, hogy ott a legnagyobb a feketegazdaság aránya, ahol vizsgálódik, de mondjuk, ott a legnagyobb a költségvetési pénzek eltűnése, és akkor, amikor meg kell határozni azt, hogy milyen területen indul ágazati vizsgálat a hivatal részéről, akkor bizony-bizony, én kiemelten kezelném a nagy infrastrukturális beruházások kérdését.

Mit is láthatunk? Az Európai Unió hétéves fejlesztési ciklusokban szubvencionálja Magyarországot, el lehet nyerni több ezer milliárd forintot, és ezeknek a pénzeknek a nagy része a magyarországi gyarmati infrastruktúra kiépítésére fordítódik, jellemzően nyugat-európai tulajdonban álló építőanyag-gyártók adják oda az építőanyagot, és jellemzően nyugat-európai tulajdonban levő nagy építőipari cégek valósítják meg a projekteket, egy-két magát kinövő magyar céggel szorosan együttműködve.

Egyet lehet látni, hogy rendszeresen különböző politikai viták színtere ez a terület, és én úgy gondolom, hogy a hivatalnak fontos lenne ezt a területet az eddigieknél sokkal szorosabban fogni és sokkal szorosabban koordinálni. A tavalyi évben zajlott egy aszfaltkeverő telepek kapcsán zajló vita, ahol az Európai Unió kifogásolta azt, hogy bizonyos emberek, bizonyos vállalkozások kimaradnak a versenyből, kirekesztődnek azért, mert nincs saját aszfaltkeverő telepük. Itt, ami szerintem elvárható lenne, hogy a Versenyhivatal maga is kezdeményezően lépjen föl egy ilyen rendkívül fontos területen, hiszen gondolkunk bele - most éppen az M4-es autópálya kartellügye szerepel a címlapokon -, az Európai Unió kötelezettségességi eljárást indít egy olyan ügyben, ahol megállapítható, hogy 4 milliárd forintos összegért épül az autópálya kilométere.

Amit én javasolnék, elnök úr, és amire fölhívnam a figyelmét, és itt kérném önt arra, hogy tegyen

a kormány felé javaslatot, hogy olyan módon vizsgáljuk meg ezeket a projekteket, hogy legyen egy európai összehasonlítás arra vonatkozóan, hogy mennyiért épül egy autópálya Magyarországon, mennyiért épül Nyugat-Európában vagy más régiós országokban, és hogyha jelentős az eltérés, akkor ebben az esetben a hivatal automatikusan indítson vizsgálatot bizonyos fokú eltérés esetén. Ezt azért tartom fontosnak elmondani, mert akkor, amikor 4 milliárd forintos autópálya-költségekről beszélünk, akkor, amikor éppen a napokban láttam egy közbeszerzési kiírást, meglehetősen nyilvánvaló volt az, hogy nem fognak a versenyfolyamatok érvényesülni. Nem biztos, hogy pontosan idézem a számot: zajvédő fal építése, az építő cégnek referenciaként a kiírt pályázat szerint 22 922 métert kell igazolni. Tehát tessék mondani, ki az, akire ezt a pályázatot kiírták? (*Derűltség a Jobbik soraiban.*) Egy ilyen esetben teljesen nyilvánvaló, hogy mondjuk, a pályázat kiírója nem a hasára ütött és kitalálta ezt a számot, megnézték, hogy kinek van ennyi, kiírták rá, és nem túl nagy szakértelemmel és nem túl jó kommunikációs készséggel beemelték egy közbeszerzési kiírásba.

Most kérdezem én, mi történik egy ilyen esetben? Nyilvánvalóan valakire ki van írva, valakit kedvezményez a pályázat kiírója, valaki elnyeri majd ezt a tendert úgy, hogy a versenytársakat adminisztratív eszközökkel gyakorlatilag ebből a folyamatból kizárják. Tehát igen, ez egy olyan terület, amire már csak az elköltött összegek nagyságrendje miatt is kiemelt figyelemmel kellene lennie a hivatalnak, és kiemelt figyelemmel kell megtenni azokat a javaslatokat, amelyek itt a versenyfolyamatok érvényesülését biztosítják.

Nagyon fontosnak tartom, hogy ne csak más régiós országok és ne csak nyugat-európai árak alapján gondolkodva hasonlítsuk össze az adatokat, bár ez egy fontos lépés, ezért is javasoltam, hanem akár javaslatot tehet a hivatal arra is, hogy bizonyos folyamatokat az állam maga vesz kézbe, alkalmazza a projektmenedzsment eszköztár lehetőségeit.

(11.40)

Akkor, amikor máshol, boldogabb sorsú, fejlettebb országokban folyóméterben, kilométerben, mérnökórában és egyéb egzakt módon meghatározható tételekben gondolkodva becsülik meg a pályázat kiírásának pillanatában azt, hogy mennyibe fog az adott tender kerülni, Magyarországon ennek a kultúrának sajnos jelenleg nyoma sincs.

Akkor, ha azt szeretnénk, hogy hatékonyan költünk el az adófizetők pénzét, ha azt szeretnénk, hogy ezeken a rendkívül fontos területeken a versenyfolyamatok valóban tudjanak érvényesülni, akkor bizony ennek a projektmenedzsment-eszköztárnak a bevetése maximálisan indokolt lenne.

Az M4-es autópálya esetén is azt látjuk, hogy az állam gyakorlatilag kivonul ebből az egészből, kiírja a pályázatot. Olyan cégek vehetnek részt a pályázatban, akik az összes nagy hasonló pályázatban részt

vesznek: a Colas, a Swietelsky, a Közgép, az A-Híd, a Strabag. Aztán a végeredménye ennek az erősen kartellgyanús ügynek az, hogy az OLAF, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala vizsgálódik ebben az ügyben, és megpróbálja föltárni azt, hogy pontosan ki és mit követett el, hogyan korlátozta a versenyfolyamatokat.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a bejelentők ösztönzésére is tegyen a hivatal javaslatot. Azt ugyanis nagyon nehéz elképzelni, hogy akkor, amikor ilyen súlyú ügyek zajlanak az országban, akkor egyébként senki nem akarna bejelentést tenni. Úgy gondolom, hogy nincs meg az elég ösztönzés arra, hogy ha adott esetben föltár egy ilyen kartellügyletet, megfelelő bejelentővédelemmel kezelik az ő személyes adatait és az ügy körülményeit, akkor úgy gondolom, érdemes akár ezt a bejelentőt anyagilag is ösztönözni abban, hogy ha olyan információja van, ami arra utal, hogy ebben az esetben megkárosítják a magyar államot azzal, hogy ezeket a támogatási pénzeket egy kartellező szövetségben költik el, az nyilvánvaló, hogy egy olyan társadalmi cél ennek a feltárása, amit méltányolni kell akár anyagilag is a bejelentők felé. Tehát nem elég védeni a bejelentőt, hanem az ösztönzésére is sort kell keríteni.

Említettem elnök úrnak a Gazdasági bizottság ülésén a pályázati pénzek sorsát, vissza nem térítendő állami támogatások sorsát. Itt azt látjuk, hogy nem áttekinthető, világos, objektív alapokon alapuló pályázati kritériumok alapján osztja el az állam a pénzt, ami azért fontos, és azért sérül a verseny szabadsága, mert ilyen módon nem az egyébként nyílt versenyben kiválasztódó vállalkozások jutnak ezekhez a pénzekhez, hanem azok, akik adott esetben a politikával, a pályázat kiíróival jó kapcsolatot ápolnak. Olyan peremfeltételek alakulnak ki, ahol őket kedvezményezik. S ezt a helyzetet bizony meg kell változtatni. Itt sokkal kritikusabb észrevételekre van szükség, úgy gondolom, a Versenyhivatal részéről akkor, amikor rámutathatunk ezekre a teljesen nyilvánvaló visszaélésekre.

Fontosnak tartom azt is, hogy több olyan ágazat van Magyarországon, ahol nagyon durva, erős, előre nem jelzett állami beavatkozás történt. A dohánytermékek kereskedelme egy olyan ágazat, ahol hasonló beavatkozásra került sor. Itt mi is történt? Az állam jó néhány kiskereskedőtől, akik már több évtizedes gyakorlatot szereztek ezen a területen, elvonja a dohánytermékek kereskedelmének lehetőségét, majd pedig egy koncessziószerzésen keresztül kiosztja, újraosztja ezt a piacot, és valahogy nem azok részesedtek belőle, akik korábban ezzel kereskedtek, szakmai tapasztalattal rendelkeztek, hanem az interneten is megtekinthetőek azok a politikusi érintettségek egy országos térképen, akik ezeket a pályázatokat leföltözték. Itt nyilván megint csak nem a versenyfolyamatok érvényesültek.

Az élelmiszerlánc-felügyeleti díjakról Z. Kárpát Dániel kollégám már beszélt. Nagyon durva beavatkozás a versenybe, ráadásul állami eszközökkel. Úgy gondolom, hogy akkor is, ha állami eszközökkel zaj-

lik ez, és a törvényalkotás megtámogatja ezt az akkori kétharmad segítségével, akkor is érdemes a Versenyhivatalnak fölhívni a figyelmet arra, hogy ezen a területen bizony nemcsak az történik, hogy magyar vállalkozásokat hozunk helyzetbe, hanem az történik, hogy kormány közeli vállalkozásokat kedvezményeznek az adózás peremfeltételeinek oly módon történő kialakításával, hogy az egyik adózóra vonatkoznak a szabályok, a másik adózóra, aki vele egy nagyságrendben, több száz milliárd forintos forgalmat bonyolít, nem vonatkoznak a szabályok; ilyen módon nagyon-nagyon durva beavatkozás történik a versenybe.

Ehhez hasonló, tranzitállamosításnak tekinthető folyamatokat figyelhetünk meg a szerencsejátékok területén. Ott is az történt, hogy van egy méltányolható társadalmi cél, amiben a törvényalkotás eljár, hogy az emberek ne egy félkarú rablóba dobják be a pénzüket, elvonják a sok-sok kisvállalkozástól azt a lehetőséget, hogy szerencsejátékból származó bevételekre tegyenek szert, majd pedig kiosztják ezt röviddel később a kormány barátainak. Mindannyian ismerjük ezeknek az embereknek a nevét, például Andy Vajna az egyik a kettő közül, akinek jelenleg ilyen lehetőségei vannak.

Ugyanígy az energetikai területen is nagyon durva beavatkozás történt az ágazatba. Gondoljunk arra, amikor folyamatosan változtatja a kormányzat az energetikai szabályozást, a cégek számára nem kínál kiszámítható jövőt, és az egyik céget - a távhőcégeket - úgy szubvencionálja, hogy a rezsicsökkentésben elszenvedett veszteségeik után az adófizetők pénzéből éves szinten 50-60 milliárd forint vissza nem térítendő támogatásban részesülnek; még egyszer mondom, az adófizetők pénzéből fizetjük meg a rezsicsökkentés költségét ilyen módon. A másik cég viszont agyon van adóztatva, adott esetben arra kényszerítik, hogy kiszálljon a mögöttes tulajdonlás vagy a mögöttes tulajdonos ebből a cégből, és eladja az üzleti érdekeltséget. Ezek olyan nagyon durva beavatkozások a versenybe, amelyekre, úgy gondolom, a Versenyhivatalnak akkor is föl kell rá hívni a figyelmet, ha ezt egyébként a törvényalkotás megtámogatta, erre vonatkozó jogszabályokat hozott. Azok az észrevételek ugyanis, amiket elnök úr megtett a beszámolóban például a kiskorúak védelmében, hasonló helyzetben fogantak meg. Törvényalkotás rendelkezett ezeknek a szabályoknak is a meglétéről, és az elnök úr javaslatot tett arra, hogy ezt változtassák meg. Más ágazatoknál hasonló logika mentén ugyanezeket a változásokat végig lehet vinni és javasolni érdemes.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Lukács László György képviselő úr a következő hozzászóló, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014 decemberében egy

idős hölgy ingyenes lakossági állapotfelmérésről kapott értesítést. Mivel házi orvosánál sorban állni nem szeret, magánintézmények felkeresésére pedig nincs pénze, örömmel el is ment az eseményre. Nyugdíjas lévén belefért az idejébe, meghívóját a belépéskor elkérték, és valamiféle, mellkasra tett érzékelővel el is végezték érrendszerének feltérképezését. Adatait egy központi laborba továbbították, majd a kiértékelés elkészültéig egy rendkívül érdekes előadást is meghallgathatott a magyar egészségügyi rendszer borzalmairól, az idősekre leselkedő halálos betegségekről, a gyógyszermaffiáról és sok egyéb földi borzalomról. Bemutatásra került egy rezonancias csodamatrac is, ami pont a szív- és érrendszeri betegségeket gyógyítja, de sajnos nem megvásárolható.

Az előadás után minden résztvevőt külön-külön behívtak a vizsgálóba, és közölték a lesújtó hírt, miszerint halálos betegségben szenvednek, és ez csak a matrac segítségével oldható meg, amit ugyan nem volna szabad árusítaniuk, de az egyetemes humanitarizmus jegyében ők mégis megteszik, potom 230 ezer forintért. Ismétlem: 230 ezer forintért.

Alanyunk nem dőlt be az átverésnek. Egyrészt mert hallott már ilyen csalókról, másrészt mert alacsony vérnyomásúként az agyvérzés veszélye nem tűnt túl hihetőnek.

Persze az is furcsa volt, hogy leleteit, amit a házi orvosával történő további konzultációra hivatkozva kért el, nem adták oda. Renitens alanyunkat ezután személyi kísérettel, a többi résztvevőtől gondosan elszeparáltan távolították el a helyszínről.

A decemberi eset nem egyedi. Az egészségügynek álcázott termékbemutatókon több ezer idős embert károsítanak meg nap mint nap. A vásárlók megkárosítására specializálódott cégek már a postai meghívók helyett telefonos megkeresésekkel, kirándulásra invitálás helyett pedig egészségnapra, állapotfelmérésre, szűrővizsgálatra való meghívásokkal érik el potenciális vevőköriüket.

Utóbbi gyakorlat több okból is etikátlan. A meghívókból általában nem derül ki, hogy termékbemutatóról van szó, az előadásokat, illetve vizsgálatokat többségében egészségügyi végzettséggel nem rendelkező személyek bonyolítják le. A termékek gyógyító vagy megelőző tulajdonságait minden második esetben megtévesztően közlik. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság szerint az sem ritka, hogy az egészségügyi vizsgálatnak álcázott termékbemutatókon súlyos áldiagnózist állapítanak meg, így rávéve a résztvevőket a vásárlásra.

(11.50)

Természetesen az imént említettek inkább fogyasztóvédelmi jellegű megállapítások, de hordoznak olyan gazdaságverseny-torzító aspektust is, amely a GVH feladata. Reményeink szerint, ha sokszor fogyasztóvédelmi oldalról nem is lehet megakadályozni ezeknek a cégeknek a tevékenységét, a GVH oldalról úgymond foghatóak lennének a cégek. De folytatva a gondolatmenetet: az árubemutatók célközön-

sége elsősorban a nyugdíjas korosztály. Hogy miért pont ők, annak több oka is lehet, például az, hogy a hétköznapiakon a bemutatók időpontjában ők érnek rá, mivel a technikai fejlődéssel nehezen tudnak lépést tartani, könnyen megteveszthetők a termékek gyógyhatását illetően, és vásárlói jogaikkal sincsenek kellőképpen tisztában. Arról nem is szólva, hogy egészségügyi témában az egyik legérintettebb társadalmi réteget képezik, hiszen az életkor előrehaladtával az embert egyre több betegség veszi elő, amelyek legtöbbször nem gyógyítható. A magyar egészségügyi rendszerbe vetett bizalom, vagyis inkább hiánya szintén a csalók kezére juttatja őket.

A termékbemutatókat szervező cégek számára a fogyasztókat megtevesztő kereskedelmi gyakorlat nem okozott különösebb nehézséget, mivel ha üzleten kívül értékesítést szerveztek, nem kellett bejelenteniük, és rejtve maradtak a Fogyasztóvédelmi Hatóság előtt. A problémát a GVH már egyébként ebben a beszámolójában is leírta, de keveset tudott tenni a dolog és a cégek megregulázása ellen. Érdekes felidézni, hogyan is alakult ebben a szabályozás. 2014. január 1-jétől módosításra került a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet, ennek értelmében minden ilyen utazás vagy rendezvény helyét, időpontját be kellett jelenteni az illetékes jegyzőnek, amely termékek forgalmazása céljából került megtartásra. A bejelentést legkésőbb 15 nappal előtte kellett megtenni a jegyzőnél, és a jegyző erről haladéktalanul, de legkésőbb 3 napon belül döntött, illetve továbbította a területileg illetékes fogyasztóvédelmi felügyelőségnek. Egyre több panasz érkezik azonban arról, hogy a csalók és a vásárlók lakásra szerveznek árubemutatókat, tudván, hogy a hatóságok egyéb módon nem értesülhetnek az eseményről, így az ellenőrzés alól ki is tudnak bújni.

A fogyasztók és a vállalkozások között kötött szerződések részletes szabályairól szóló, 2014. június 13-án hatályba lépett kormányrendelet lehetővé teszi, hogy ha a termékbemutató nem a cég telephelyén zajlik, akkor a vásárló a termék átvételétől számított 14 napon belül indoklás nélkül elálljon a vásárlástól, a vállalkozás pedig köteles a teljes vételárát visszafizetni. Ezt kijátszandó jellemző, hogy a 14 napos elállási jog fogyasztói érvényesítését különböző kifogásokra, leginkább hiteligenylési folyamat megindítására hivatkozva jogszerűtlenül megtagadják. Az sem ritka, hogy az árubemutatók során a termékről és annak tulajdonságairól csak tájékoztatják a jelen lévő érdeklődőket, a bemutatott termékek megrendelése interneten, illetve telefonon keresztül lehetséges csupán. Ilyen esetekben az indoklás nélküli elállási jog nem illeti meg a fogyasztót, erre azonban a vállalkozások jellemzően nem hívják fel az előadáson részt vevők figyelmét.

Az ellenőrzési tapasztalatok - és ez idetartozik, bár nem a fogyasztóvédelem területére, de a GVH-nak mindenképpen okulnia kell belőle - és a panaszok alapján megállapítható, hogy számos vállalkozás a közelmúltban történt jogszabályváltozások után

sem végzi jogkövetően a tevékenységét. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság területi felügyelői csak az elmúlt időszakban 99 árubemutatót végeztek hatósági ellenőrzést, első körben 44 bemutatóra látogattak el, amelyből 32-n találtak szabálytalanságot, ez 73 százalékos kifogásolási arányt jelent. A vizsgálatok második szakaszában 55 lefolytatott ellenőrzés közül 36-ban, azaz az esetek 65 százalékában tártak fel jogsértést. A területi felügyelőségekhez 780 darab fogyasztói beadvány érkezett, legtöbbször azt sérelmezték, hogy nem tudtak elállni a megvásárolt terméktől, 91 esetben elállási jogról egyáltalán nem vagy nem megfelelően tájékoztatták a fogyasztókat. Sajnos, a károsultak számára a vételár visszaszerzése máig meglehetősen nehézkes, hiszen a kifizetés kikényszerítése csak bírósági úton vagy békéltető testület előtt lehetséges.

Egy korábbi kormányparti nyilatkozat szerint a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium már dolgozik a vonatkozó törvények szigorításán, azonban itt a Ház előtt, még egyelőre a plénum előtt nem találkozunk ezzel. Rétvári Bence államtitkár úr pedig az idén februárban jelentette be, hogy a KDNP konzultációt indít a nyugdíjasokat gyakran megtevesztő termékbemutatók ügyében. Civil szervezetekkel, állami szervezetekkel is felvették a kapcsolatot, és várhatóan jogszabály-módosítást is magában foglaló javaslatot szeretnének letenni az asztalra. Ezzel kapcsolatban kérdezem elsősorban az elnök urat, hogy érkezett-e megkeresés a KDNP részéről, konzultáltak-e a GVH-val kapcsolatban ezekben az ügyekben, hiszen ennek nemcsak fogyasztóvédelmi vetülete van, hanem egyébként a gazdasági versenyt torzító vetülete is.

Összegezve, amit el kívántam mondani: öröndetes, hogy a GVH tudja ezt a problémát, és meg is jelenik a beszámolójában. Igaz, megint 2013. évi beszámolóról beszélhetünk és azóta olyan jogszabályi változások léptek életbe, amelyekhez egyébként a kereskedelmi gyakorlat már alkalmazkodott olyannyira, hogy technikájában és metodikájában folyamatos fejlődést vittek véghez ezek a cégek is, gyakorlatilag notóriusan keresik a kibúvókat. Tehát úgy gondolom, a GVH-nak arra is majd figyelmet kell fordítani, hogy ezek a fogyasztóvédelmi szabályok, amelyek egyébként kihatással vannak a versenyre is, miként változnak, ezekhez ezek a cégek hogyan alkalmazkodnak, és hogy próbálják megkerülni a szabályokat. Illetve kérem az elnök urat, hogy fordítson kiemelt figyelmet az ilyen termékbemutatókra, illetve kérem a GVH-t, hogy fordítson figyelmet az üzletszerűen, egymással összejátszva működő cégekre. Vesse be hozzá az összes emberi és rendelkezésre álló jogi eszközt, tehát a GVH rendelkezésére álló valamennyi tárgyi, illetve személyi és jogi feltételt.

Ezek a tevékenységek, ha így folytatódna, túl azon, hogy megkárosítják a fogyasztókat, versenytorzulást eredményezhetnek a jogszabályokat kijátszó cégek előnyére, és a tisztességesen működő, egészségügyi segédeszközöket, egyéb anyagokat, gyógyszereseket, gyógyászati eszközöket gyártó és forgalmazó kereskedelmi cégek hátrányára fog változni a kör-

nyezet. Igaz, javaslataim a jövőre szólnak, de még egyszer hangsúlyozom, kérem, vegye fokozott vizsgálat alá ezeket a cégeket, mert ezek rontják a tisztességes egészségügyi gazdálkodó társaságok eredményeit, azok hatékonyságát, összességében pedig rombolják a termékekbe vetett közbizalmat, illetve a lakosoknak az egészségügyi szolgáltatók iránt érzett, az egészségügyi termékekbe, egészségügyi szolgáltatásokba vetett bizalmát.

Kérem az elnök urat, hogy a következő évek beszámolójában a vizsgálatok fényében is jelenjenek meg az erre kiemelten fordított GVH-akciók, a GVH által végzett tevékenységek. Kíváncsian fogom várni az elkövetkezendő években, hogy ami most elhangzott, az a 2014-15-ös év fényében miként fog majd megjelenni remélhetően két év múlva, vagy akár hamarabb, 2015-ben a GVH beszámolójában.

Tehát magamat megismételve kérem az elnök urat, hogy erre fokozott figyelmet szíveskedjék fordítani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik pádsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem önöket, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezáró.

Most a beszámoló, illetőleg a határozati javaslat előterjesztőinek zárszavaira kerülhet sor. Megkérdezem Juhász Miklós urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Juhász Miklós: Köszönöm szépen. Néhány szóban. Mindegyikre nem biztos, de ha lehetséges, igen.)* Jöjjön, tessék!

Tisztelt Országgyűlés! Tehát a Gazdasági Versenyhivatal elnöke reagál az elhangzottakra. Parancsoljon, elnök úr!

DR. JUHÁSZ MIKLÓS, a Gazdasági Versenyhivatal elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen az észrevételeket és kérdéseket egyaránt. Megpróbálok téma szerint csoportosítani ezeket és végigfutva rajtuk, néhányra vagy talán a többségükre válaszolni.

Fogyasztóvédelemmel volt kapcsolatos nagyon sok észrevétel, kérdés, hozzászólás. Magam is nagyon örülök annak, hogy ezt ilyen súllyal kezeli a tisztelt Országgyűlés. Alapvetően a fogyasztóvédelem, hozzáteszem, nem versenyhivatali feladat, de nagyon örülök, hogy a mi portfóliónkban ez a feladat ott van.

A fogyasztóvédelem során nagy bírságokat ugyan nem szabunk ki, de ez az a terület, amely mindenkinek közvetlenül a saját zsebére megy. Azt, hogy egy autópálya-építésnél kartelleznek és rosszul jár az állampolgár, tudjuk, de nem érezzük annyira közvetlenül a zsebünkön. Az, akit becsapnak adott esetben egy termékbemutatón, rögtön érzi közvetlenül azt a néhány ezer, százezer vagy akár mily nagy nagyságú kárt, az az ő számára igenis azonnal problémát jelent. Ezért magam is örülök ezeknek a felleléseknek.

(12.00)

Itt a termékbemutatókkal kapcsolatban most elég sok észrevétel elhangzott. Öt ilyen ügyünk indult a közelmúltban ezekben az ügyekben. Majdnem mindegyik lezárult már. Bírságot szabtuk ki. Én úgy gondolom, hogy a Versenyhivatal részéről az adott lehetőségek és a keretek között - pont ezen bioágy, rezonanciaágy tekintetében is, amit a képviselő úr említett, a közelmúltban született egy döntés -, ezekre az ügyekre odafigyeltünk eddig is és odafigyelünk ezután is.

Külön köszönöm államtitkár úrnak az észrevételeit, és a fórumrendszerrel kapcsolatos fölvetésével mélyszélesen egyetérték. Manapság egy versenyhivatali ügy lezárása gyakorlatilag évekig elhúzódhat azért is, mert végső soron négy jogorvoslati fórummal is találkozunk. Ha figyelembe vesszük a rendes bírósági felülvizsgálat lehetőségét, majd ezt követően a Kúria rendkívüli jogorvoslati lehetőségét, végezetül az Alkotmánybíróságét most már, végeláthatatlanná válnak az ügyek. Én magam is nagyon messzemenően pártolom ezt a fölvetést, és egyetérték ezzel.

Fölvetődött az a kérdés, egyrésztől mi történik akkor, ha eljárunk, mert érkezik jelzés akár a kormány, akár a média vagy bármilyen más fórum részéről, akkor az a baj, hogy azért járunk el, mert a kormány furkósbotja vagyunk, ha meg nem járunk el, akkor az a baj, hogy nem járunk el.

Tehát itt elhangzott a pénzügyteltekkel kapcsolatban Schiffer képviselő úr részéről, hogy furkósbotként jártunk el. Szeretném megjegyezni, hogy a Versenyhivatal döntését első fokon a bíróság elbírálta, elutasította a bankok keresetét. Ezt csak azért szeretném rögzíteni, hogy nem egyfajta - hogy mondjam - furkósbotként eljárva, hanem bírósági felülvizsgálat alá vetve vannak a határozataink. Nehéz azt mondani ezek után, hogy bármilyen formában elfogultak vagyunk, és én úgy gondolom, hogy amennyiben megilleti az eljárás alá vont cégeket, vállalkozásokat az ártatlanság védelme, ugyanúgy megilleti a Versenyhivatalt is az a föltételezés, hogy tisztességesen jár el, hiszen az előbb elmondottak szerint több bírói fórum is felülvizsgálja a döntésünket.

Elhangzottak fölvetések, észrevételek a fúziókontrollal, illetve bizonyos összeolvadással kapcsolatos általános jellegű és konkrét fölvetések is. Az összes döntésünk nyilvános változata hozzáférhető a honlapunkon. Azt gondolom, hogy kevés ilyen hatóság van. Tőlünk nem kell kiperelni ezeket a határozatokat, itt volt olyan képviselő úr, aki idézte is ezeket, meg lehet nézni, ha valaki azzal nem ért egyet, lehet vitatni. Ezek a határozatok nyilvánosak. Ha tehát azzal valaki nem ért egyet, akkor el tudja mondani a véleményét, de én úgy gondolom, hogy ez az a terület, ahol szerintem az egyik legnyilvánosabb módon jelenik meg a tevékenységünk.

Hozzáteszem, van olyan európai uniós tagállam, ahol egyáltalán nincs fúziókontroll. És hozzáteszem azt is, hogy a legtöbb európai tagállamban van kivétel - az Egyesült Királyságban például a pénzügyi

rendszer biztonsága, Németországban a gazdasági miniszternek egyfajta vétőjoga -, tehát a legtöbb európai államban van egyfajta kivételi lehetőség. Én nem azt mondom, hogy mi ennek örülünk. Én csak azt mondom, hogy attól ez még egy működőképes rendszer lehet, és azt gondolom, hogy mindamellett, hogy mi mindig kötelesek vagyunk megfogalmazni a versenyszempontokat, tudomásul kell venni, hogy van, amikor ezt elfogadják, van, amikor nem. Nem örülünk neki, de nekünk nem a kormányzás a dolgunk, hanem a jogalkalmazás elsősorban.

A bírsággal kapcsolatban. Egyrészt azzal egyetértek, hogy az lenne a legjobb, ha egy fillér bírságot nem kellene kifizetnünk, ez lenne a legjobb. De hát ez egy elméleti dolog, ilyen az életben nem lesz. Úgyhogy ez egy ideális cél lenne.

Volt olyan fölszóvaló, aki a bírság mértékét kifogásolta, hogy miért csak ennyi. Én úgy gondolom, hogy próbálunk aszerint eljárni, ahogy a saját bírságközleményünk, az antitrösztügyekben kiadott bírságközlemény definiálja ezt. Még egyszer ezzel kapcsolatban szeretném hangsúlyozni, hogy kiszámítható, bár nyilván nem fillérre kiszámítható ez a bírságközlemény, de transzparens, nyilvános, és ha valaki jogsértést követ el, ennek alapján többkevesebb becléssel be tudja lőni azt, hogy miért akkora összegű a bírság, mint amit a hivatal kiszabott.

Elhangzott a beszállítókkal kapcsolatban észrevétellel is, áruhátlánccal és a beszállítók kapcsolata. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez a fajta piaci aszimmetria valóban fennáll. Ez ugyan nem egy klasszikus versenyjogi kérdés, de mégis a Versenyhivatal jár el, én úgy gondolom, hogy helyesen bizonyos esetekben, hiszen a jogalkotó a törvény alapján fölhatalmazott minket erre. Ez Európában is egyre inkább példa kezd lenni, hogy vagy egy ilyen piaci százalékos arányhoz, vagy egy árbevételi adathoz viszonyítva jelentős piaci erőben lévőként definiálnak vállalatokat, holott versenyjogi értelemben itt nem erről van szó.

Hozzáteszem azonban, és ez az Auchan-ügy kapcsán is érintésre került, a Versenyhivatal 2012 augusztusa óta nem tud eljárni mezőgazdasági termékek vonatkozásában, holott én úgy gondolom, hogy pont ez az a terület, ami a legizgalmasabb és a legkérdésesebb, hiszen a mezőgazdasági kistermelők és vállalkozók azok, akik az igazán kiszolgáltatott helyzetben vannak. Egy számítástechnikai eszközöket vagy szórakoztatóelektronikát gyártó cég és egy nagy áruhátlánc relációjában azért ez a fajta kiszolgáltatottság kevésbé vagy egyáltalán nem áll fenn. Úgyhogy én itt ezzel kapcsolatban csak szeretném a jogi kereteket egyértelművé tenni: nincs arra módunk, hogy mezőgazdasági termékek vonatkozásában eljárjunk. A Vidékfejlesztési, illetve most már Földművelésügyi Minisztérium keretein belül működő Nébih az, ami elsősorban ezen a területen jogosult a beavatkozásra.

Elhangzott egy fölvetés, hogy bizonyos területeken kartellügyeket kellene indítanunk. Most az M4-es is többször szóba került. Örömmel. Két dolgot szeretnék mondani. Egyrészt, nagyon népiesen

szólva, ágyúval lőni verebet elég nehéz lesz. Most pedig, ha valaki végiggondolja, azok után, hogy ha valaki kartellezett, és a Versenyhivatal, ne adj isten, kimenne rajtaütöni, mit találna ott, miután a teljes média erről szól? Azt gondolom, hogy ez a munkánkat ilyen értelemben nem segíti, és ezért nem is nagyon tudunk ilyen ügyekről tájékoztatást adni, hiszen ez az eljárás eredményességét veszélyeztetné.

Másrészt szeretném jelezni azt is, hogy elindítunk minden olyan ügyet, lett légyen az Közgép, Strabag, Colas, bárki, ha kapunk rá olyan jelzést és olyan adatot, amely alapján a rajtaütéshez is megkapjuk az engedélyt. Elmondtam a bizottsági meghallgatás során, hogy az elmúlt év őszén három ügyben is elutasította a bíróság a rajtaütés iránti kérelmünket. Ilyen ügyekben anélkül nem igazán van remény eredményes eljárásra, hogyha nem tudunk megalapozott bizonyítékok alapján a bíróságtól rajtaütésre engedélyt kapni.

Ugyancsak elhangzottak észrevételek az állami támogatással kapcsolatban. Nyilván ezek mindig érintik a piaci versenyt. Ez a kompetencia azonban a Gazdasági Versenyhivatal esetében nem áll fenn. Az Európai Bizottságnál van ilyen kompetencia, a cseh versenyhatóság is rendelkezik ilyesfajta hatáskörrel, mi nem. Állami támogatásokat érintő esetekben a Versenyhivatal nem tud eljárni.

Elhangzott az is a bírságokkal kapcsolatban, hogy a mértéke hullámzó mértékű, illetve kérdés a bírságolás hatását érintően. Az a fajta hatásbecslés, amit az előbb itt köszönettel vettem, hogy volt olyan képviselő, aki megemlítette, hogy 58 milliárd az a társadalmi haszon, ami megjelent a GVH tevékenységét illetően a 2008-2012 közötti időszakban, ez tartalmazza a bírságolás elrettentő hatását is. Elkészítjük, illetve részben már nagyjából el is készült a 2009-2014 közötti időszakra vonatkozó hatásbecslés is. Ez közgazdasági módszerek alapján, OECD által és más vezető versenyhatóságok, az Egyesült Királyság versenyhatósága, a holland versenyhatóság által is alkalmazott módszerek alapján történik.

A gyógyhatású termékekkel kapcsolatban én úgy gondolom, hogy a Versenyhivatal aktívan lép föl. Látni kell azonban azt is, hogy mik azok a lehetőségek, amelyek a rendelkezésünkre állnak. Mi azzal, hogy megbírságolunk valakit, és joggal kifogásolták itt többen is, hogy a bírság összege alacsony - mi az előző évi árbevétel 10 százalékáig terjedő bírságot szabhatunk ki.

(12.10)

Ezek a cégek valóban úgy működnek, hogy egy adott tevékenységre alakulnak. Abban a pillanatban, hogy megtaláljuk őket, átmennek egy másik cégbe, új céget alapítanak, és annak nyilván az előző évi árbevétele minimális lesz, nulla lesz. Nem ez az igazán hatékony fellépés. De hozzáteszem azért, például a fogyasztói csoportok esetében én pozitívként értékelem, hogy egy kicsit fókuszáltabb a hatóságok föllépése, mert a rendőrség is most már az

ezzel kapcsolatos feljelentéseket vizsgálja, és tudomásom szerint büntetőeljárás vagy eljárások is vannak folyamatban.

Mindemellett talán elképzelhető lehet egyfajta személyes felelősség kérdése is az ilyen esetekben, de én úgy gondolom, hogy ilyen jogszabályalkotói javaslatot csak egy kicsit megfontoltabb és körülményesebb hatásvizsgálat után vagy következmények megvizsgálása után lehetne tenni.

A Megyeri híddal kapcsolatban nem tudok mit mondani, most jelen pillanatban az albán pékekkel kapcsolatban sem tudok konkrét választ adni.

Még azt szeretném... - igen, itt elhangzott még, ami talán fontos: 2014 júliusa óta van lehetősége a Versenyhivatalnak arra, hogy piacelemzést végezzen. Magunk is úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan fontos eszköz lehet, amely egyes piacokat, piaci szektorokat föltár, megismeri és tapasztalatot szerez. Ez az ágazati vizsgálat mellett egy újabb vagy egy másfajta, hogy úgy mondjam, talán látványosabb lehetőség a kezünkben. Ez egy viszonylag új intézmény. Éltünk vele, már eddig is indítottunk piacelemzést, és én úgy gondolom, hogy a jövőben ezt is fogjuk tudni hatékonyabban használni.

Fölvetődött a kérdés, hogy az építőipari hatóság létrehozása. Én igazából nem tudok most ehhez mit hozzászólni. Van egyfajta hatóság, amely a körbetartozásokkal kapcsolatos kérdésben nyilatkozattételre jogosult, vagy legalábbis mi tettünk ezzel kapcsolatban észrevételt is valamikor az elmúlt évben, ha nem is 2013-ban. Én úgy gondolom, hogy ennek lehet haszna, hiszen ha egy bírósági eljárást kikerülve jut hozzá a kivitelező az őt megillető díjához, én azt gondolom, hogy az mindenképpen üdvözlendő lenne.

Lehetséges nyilván, hogy az idő rövidsége, illetve az elhúzódnása miatt nem tudtam mindenre válaszolni kimerítően, de röviden én ennyit szerettem volna elmondani, és köszönettel veszem, elnök úr, a szót, befejeztem. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm a szót, elnök úr. Megkérdem Galambos Dénes képviselő urat, a Gazdasági bizottság tagját, kíván-e válaszolni, reagálni a vitában elhangzottakra.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A Gazdasági Versenyhivatal elnökének a válaszában, a vitában felmerült kérdésekre adott válaszában foglaltak, azt gondolom, hogy nagyobb részében lefedték azokat a kérdéseket, amelyeket feltettek ellenzéki képviselőtársaink. Az én véleményem arra irányulna, és azzal a gondolattal szeretném folytatni, amelyet a Versenyhivatal elnöke az utolsó gondolataiban kifejtett, illetve a Volner János képviselőtársam által felvetett kérdésre szeretnék reagálni.

Én úgy gondolom, hogy a Gazdasági Versenyhivatal nem egy szuperhatóságként kell hogy működjön Magyarországon. Az a feladatköre, amelyet a jogszabályok taxálnak és amelyeket a GVH gyakorol,

azokat én nem gondolnám, hogy kiterjeszteni arra, hogy minden egyes terület, tehát az Állami Számvevőszék, ne adj' isten, a Kehi, aztán a Közbeszerzési Döntőbizottság, ne adj' isten, a rendőrség, ügyészség hatáskörében eljárjon.

Tehát azok a területek, amelyeket képviselőtársam felvetett, úgy gondolom, hogy a meglévő hatósági és törvényi keretek között megfelelően rendelkezésre állnak. Még hozzá kell tennem, és épp az elmúlt időszak uniós fejlesztéseit tekintve látjuk, hogy az OLAF az a szervezet, amely azokat a beszerzéseket is vizsgálja, amelyeknél a belső ellenőrzések már lezárultak, hiszen még akkor a kezdeteket is végigtekinti.

Ugyanez a véleményem egy építésügyi, építőipari szuperhatóság létrehozásáról. Én nem látom ennek jelenleg sem értelmét, sem létjogosultságát. Azok a szervezeti keretek, amelyek ebben a műfajban működnek, és tulajdonképpen itt utalnom kell arra is, hogy a kormányhivataloknak az államreform II. keretében történő ilyen irányú megerősítése pontosan azt szolgálja, hogy azok a hatósági felügyeleti intézkedések megvalósulhassanak, amelyeket én is jogosan elvárok, mert nyilvánvaló, hogy valakinek ezzel kell foglalkozni az államigazgatás szervezetrendszerében.

Dr. Lukács László képviselőtársam felvetéseivel én maximálisan egyetértek, és azt gondolom, ahogy az elnök úr is utalt erre, hogy a fogyasztóvédelemnek az egyik fontos eleme, és a fogyasztói csoportoknak a figyelemmel kísérése fontos feladata a Gazdasági Versenyhivatalnak. Hiszen amit képviselőtársam említett példát, az egyike azoknak a szörnyűségeknek, amelyek megvalósulnak ebben a műfajban, ennél csak rosszabbak fordulhatnak elő, és magam is úgy gondolom, hogy a legnagyobb értékünk, ami fennáll az életünkben, az pedig az egészségünk, és ezen a területen nincs tolerancia, tehát zéró toleranciát kell tanúsítanunk. Ebben a fogyasztóvédelemnek, amely a másik olyan fontos hatóságunk, ami foglalkozik ezzel, vannak feladatai. De kérem, ezek a feladatok valahova delegálva vannak mindenhol a rendszeren belül, csak ezekkel élni kell és gyakorolni kell. A többi kérdésre, azt gondolom, hogy az elnök úr megfelelő választ adott.

Én köszönöm a lehetőséget, és a bizottság részéről változatlanul elfogadásra javaslom a két év beszámolóját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4038. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Simicskó István úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtit-

káranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő rövid, de tartalmában annál fontosabb törvényjavaslat a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítására tesz javaslatot.

A törvényjavaslat célja kettős. Egyrészt hiánypótló rendelkezésként az országos sportági szakszövetségek alapvető feladatai közé emeli a kiemelt hazai rendezésű sportvilágeseemények rendezésével összefüggő feladatokban való közreműködést. Másrészt a fővárosi sportélet fejlesztése és a sport közösségformáló funkciójának megerősítése érdekében kiegészíti a kiemelt budapesti sportegyesületek vagyongazdálkodásába rendelt ingatlanok körét.

A sporttörvény jelenlegi rendelkezései az állam sporttal kapcsolatos feladatai között rögzítik, hogy a kormány a nemzetközi sportszervezetek által megkívánt garanciát vállal a kiemelt nemzetközi sportrendezvények és sportdiplomáciai események magyarországi megrendezéséhez.

Az egyes sportágakban kizárólagos jelleggel működő és a sporttörvény által különleges jogosítványokkal felruházott szakszövetségek alapvető feladatai között azonban nem jelenik meg a kiemelt hazai rendezésű sportvilágeseemények rendezésével összefüggő feladatokban való közreműködés, amely a FINA, azaz a Nemzetközi Úszószövetség 2017. évi Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megrendezésének előkészítése során alapvető hiányként mutatkozik. A törvényjavaslat elfogadásával és az új szakszövetségi feladat közfeladatként történő definiálásával a hazai rendezésű sportvilágeseemények szervezési feltételei biztosítottá válnak.

A törvényjavaslat továbbá, folytatva az állami sportvagyon üzemeltetése racionalizálásának 2013-ban megkezdett folyamatát, a nagy hagyományokkal rendelkező, kiemelt sportegyesületi státussal bíró Budapesti Honvéd Sportegyesület vagyongazdálkodásába rendeli a BHSE által jelenleg is használt sporttelepeket.

(12.20)

Az ingatlanok tulajdonosa továbbra is a magyar állam marad, ugyanakkor a létesítmények fenntartását és fejlesztését az azokat használó sportegyesület végzi. A vagyongazdálkodási jog a korábbi használati jogviszonyhoz képest több lehetőséget biztosít a BHSE számára az ingatlanok sportágspecifikus fejlesztése terén.

Ezzel együtt egy másik kiemelt budapesti sportegyesület, a Budapesti Vasutas Sport Club, azaz BVSC vagyongazdálkodásába rendelt ingatlanok - azok vasútüzemi funkciójára is tekintettel - átmenetileg kikerül a vagyongazdálkodásra kijelölt ingatlankörből. Az érintett területeken elvégzendő telekalakítások lezár-

ását követően a ténylegesen a BVSC által használt, önálló ingatlanként kialakítandó területek visszakerülhetnek a BVSC vagyongazdálkodásába.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot szavazatukkal támogatni szíveskedjenek, Magyarország nemzetközi sporthírnevének öregbítése és a hazai sportélet fejlesztése érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor; elsőként Hiszékeny Dezső képviselő úr, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, hogy ritka élményben van részünk a módosító javaslat tárgyalása során, hiszen nem sokszor találkozhattunk ilyen rövid módosító javaslattal. Mindösszesen négy paragrafusról van szó, és a teremben ülve láttam, hogy államtitkár úr órákon keresztül türelmesen várta, hogy ennek a négy paragrafusnak a tárgyalására sor kerülhessen. Most a vezérszónoki körben vagyunk. Azt gondolom, hogy aki a négy paragrafusra felhasználja a rendelkezésére álló 15 percet, az valószínűleg más bűncselekmények elkövetésére is képes. *(Derűtség.)* Én nem élnék ezzel a lehetőséggel.

A módosító javaslat két kérdéskörrel foglalkozik. Az egyik a sportági szakszövetségeket látná el új feladatokkal, ahogy államtitkár úr is megfogalmazta, különböző kiemelt sportesemények kapcsán. Ezt lehet úgy is felfogni, hogy ez egyfajta feladat a szakszövetségek számára, fel lehet úgy is fogni, hogy ez egy lehetőség, vagy új jogokat biztosítanak számukra. Ugyanakkor bennem az vetődött fel, hogy ezek a szakszövetségek vajon rendelkeznek-e az ehhez szükséges humán erőforrással, rendelkeznek-e majd a szükséges anyagi erőforrásokkal. Sem az előterjesztés, sem államtitkár úr szóbeli kiegészítése nem szólt erről. Valamint az is foglalkoztat, hogy ez egy felülről érkezett nyomás eredménye-e, vagy pedig történt velük valamifajta egyeztetés, és ha igen, akkor ők boldogan állnak a feladat elé, vagy ez ennél egy bonyolultabb vagy nehezebb folyamat része lesz. Ha államtitkár úr vállalkozik rá, akkor szívesen meghallgatnám ez ügyben a véleményét.

A másik az ingatlanokkal kapcsolatos dolog. Két sportegyesületet említett államtitkár úr, de ha jól néztem a mellékletet, akkor gyakorlatilag szinte az összes jelentősebb budapesti sportegyesületről szó van: FTC, UTE, MTK, Vasas, Honvéd és a BVSC. Mindegyik ingatlanal kapcsolatos módosító javaslat tartalmaz helyrajzi számokat. Én értékeltem volna azt a segítséget, ha valamiféle helyszínrajzot vagy egyebet kaphattunk volna ehhez, mert a helyrajzi számok alapján ezeket az ingatlanokat beazonosítani

nyomozati feladatot jelent, nem könnyű ezeknek utánanézni. Megvan a bizalom azzal kapcsolatban, hogy itt korrekt ügyletekről van szó, de azt hiszem, azt mindketten látjuk, hogy a sportcélú ingatlanokkal kapcsolatos bármifajta intézkedést körülményi valami nem kívánt eseménysorozat. Ezért értékeltem volna, ha ilyen típusú segítséget kaphattunk volna ehhez.

Bennem ennek kapcsán az vetődött fel, hogy a sportegyesületek részei voltak ennek a folyamatnak, a BHSE esetében leírja, hogy kifejezetten ők kérték, de nem tudjuk, hogy a többi esetében miről van szó, tudnak-e róla és egyetértenek-e vele. S itt még hangsúlyosabban vetődik fel, különösen a Honvéd sportegyesület esetében az, hogy ő vállalkozna ezeknek a sportlétesítményeknek a korábbiaktól eltérő módon való üzemeltetésére. Ha jól emlékszem, korábban a Honvédelmi Minisztérium anyagilag is részt vett ezeknek az intézményeknek vagy sportlétesítményeknek az üzemeltetésében, és ha jól sejtem az elmondottakból, lehet, hogy ez nem így lesz a jövőben. Én tudok ilyen fővárosi sportegyesületről, a Vasasról. Tudom, hogy nem kis gondot jelent ez az ő számukra is, és folyamatos harcot vívnak azért, néhol eredménnyel, hogy az állam ehhez valamilyen módon járuljon hozzá, hogy az állam tulajdonában lévő, de vagyonkezelésbe adott sportlétesítmények működtetése eredményesen történhessen. A Honvéd központja is a választókerületemben van és a Vasasé is, ezért érdekelne, hogy a Honvéd esetében ugyanezt a harcot előlről kell kezdenie a Honvédnak, vagy pedig a Honvéd és a Vasas esetében is ez megfelelő anyagi háttérrel el lesz látva.

Bízom abban, hogy kielégítő válaszokat fogok kapni ezekre a kérdésekre. Addig egyelőre csak bízok. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő. Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Remélem, hogy más bűncselekmények elkövetésére nem leszek képes, de azért lehet, hogy kihasználom a 15 percet. Bár valóban csak négy módosítás van, sőt csak két lényeges módosítás van, de azért több dolgot is érint ez a kérdés.

Hiszékeny Dezső említette, hogy az 1. számú melléklet változik. A Fradi és a többi eddig is benne volt az 1. számú mellékletben, ha jól emlékszem, 2014 elején kerültek át a vagyonkezelői jogok. Most a BHSE kerül be ide pluszba, míg a BVSC kikerül ebből a körből. De a későbbiekben lesz majd egy-két kérdésem, illetve kifogásom a benyújtást illetően, és nem is annyira az ingatlanokkal kapcsolatosan.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint az egyes szakszövetségek a javaslat elfogadását követően megkerülhetetlenek lesznek az adott sportágat érintő nemzetközi pályázaton elnyert nemzetközi sportrendezvények magyarországi előkészítésében és lebonyolításában. A nemzetközi sportrendezvények-

kel összefüggő állami feladatok ellátása várhatóan hatékonyabb lesz és szakszerűbbé válik azáltal, hogy az illetékes szövetség is részt vesz előkészítőként a lebonyolító munkában. Tegnap tárgyaltuk házszabálytól való eltéréssel teljes parlamenti - bocsánat, az LMP nem támogatta -, illetve majdnem teljes parlamenti támogatottsággal a 2017-es vizes világbajnoksággal kapcsolatos törvénymódosítást. Olyan nemzeti ügyként kezeljük, és az ellenzék is olyan nemzeti ügyként kezeli ezt a vb-t, ami, úgy érzem, példaértékű az elmúlt éveket is figyelembe véve. A vizes vb-nél eleve úgy lett meghatározva a szervezőbizottság, ha jól tudom, hogy a két társelnökön kívül azok a sportági szakszövetségek delegáltak a szervezőbizottságba tagokat, akiket érint ez a világbajnokság, ami véleményünk szerint nagyon helyes, és örömmel vettük, hogy azt a javaslatunkat elfogadta a Fidesz-KDNP, hogy minden frakcióval rendelkező ellenzéki párt is delegálhat egy szakembert - nem politikust, hanem szakembert - a szervezőbizottságba. Ez így egy teljes mértékű összefogás. Az 1. §-ban lévő változtatást maximálisan tudjuk támogatni, és egyet is értünk vele, ez egy nagyon jó kezdeményezés.

A törvényjavaslat másik lényeges része a részben állami tulajdonú sportcélú ingatlanok hatékonyabb hasznosítását célozza meg. Itt a részletes indokláshoz és az általános indokláshoz lennének majd kérdéseim. Az első probléma az, ami egyébként már a vizes vb-vel kapcsolatos tárgyalásnál is felmerült - s az ötpárti egyeztetésen mi ezt kértük és meg is kaptuk -, hogy ott is egy melléklet volt, amelyben helyrajzi számok szerepeltek, és az, hogy melyik az a terület, amelyikről beszélünk, de semmi részletes leírás nem volt hozzá. Nem tudtuk például azt, hogy Balatonfüreden mely területeket érint, milyen célból, milyen tervek vannak ezekkel a területekkel. S amikor ezt jeleztük a kormánybiztos úrnak, akkor kaptunk egy részletes anyagot, amelyben le volt írva, hogy ezt a területet ilyen fejlesztés alá kívánja vonni majd a szervezőbizottság és a kormány, és ennek ez a célja.

(12.30)

Azt szeretném kérni az ilyen törvények benyújtásánál, mert ugye, itt is most van egy mellékletünk, abban szerepelnek helyrajzi számok, és annyi, hogy ez kit érint, tehát hogy ugye, a Ferencvárosi Torna Clubot érinti vagy a Budapesti Honvéd Sportegyesületet érinti, tehát szeretnénk, ha le lenne írva az, hogy egyrészt milyen területekről beszélünk, másrészt, mivel részben állami tulajdoni hányaddal rendelkezik, jó lenne azt is tudni, mennyi az a tulajdoni hányad, aminek a vagyonkezelését most éppen átadjuk. Ezt nem tudnánk meg egyébként akkor sem, ha most elkezdenénk kibogarászni a helyrajzi számok alapján ezeket a területeket. Tehát jó lenne tudni, hogy mekkora tulajdoni hányadról beszélünk. És jó lenne odaírni mögé, hogy ennek a területnek az átadását milyen sportszakmai cél vezeti, milyen sportszakmai szempont alapján adjuk oda. Tehát mi az

elvárás, amikor a vagyonkezelői jogot átadjuk, akkor a kormánynak vagy az államnak mi az elvárása az egyesülettel szemben, mi valósuljon meg ezen a területen, és milyen szempontok alapján valósuljon meg.

Azért is lenne egyébként ez fontos, mert mint említettem, az 1. számú mellékletben, mondjuk, a Ferencvárost vegyük példaként, a Ferencváros területénél tudjuk, hogy miért kapta vagyonkezelésbe. Azért, hogy fölépüljön egy modern stadion, és utána ebben a modern stadionban telt házak előtt, nézőkkel mérkőzéseket rendezzenek. Ha ez le lett volna írva annak idején, amikor átadtuk, mondjuk, a vagyonkezelői jogot, akkor ma már tapasztalatból megnézhetnénk, hogy vajon mi valósult ebből meg. Az megvalósult, hogy valóban van egy modern stadion ott a területen. Az viszont már kevésbé valósult meg, hogy itt nézők is legyenek, hiszen az átlag nézőszám adott esetben nem éri el a háromezret ebben a stadionban. De ha az egész NB I-et vesszük figyelembe, hogy ne csak a Fradiról beszéljünk, akkor ez nagyon biztos adat, hogy az átlag nézőszám nem éri el a háromezret.

Persze, vannak kiemelkedő események. Lehet erre azt válaszolni, hogy most nézzük meg a Magyarország-Görögország mérkőzést, szinte telt ház volt. Valóban, a Ferencváros Üllői úti stadionjának fennállása óta az első olyan mérkőzés volt, ahol szinte telt ház volt. Azóta nem. Akkor meg kellene vizsgálnunk, hogy sportszakmai szempontból mi lehet ennek az oka. Adott egy beruházás, adott egy modern stadion, akkor vajon miért nem járnak ki a szurkolók? És ha itt ezt megvizsgálunk, akkor szerintem azt a konklúziót vonhatnánk le, hogy valami nincs rendben. Meg kellene vizsgálni, hogy a sporttörvénynek vannak-e olyan rendelkezései, amelyeken esetleg változtatni kellene, vannak-e olyan rendelkezései, amelyeknél azt kellene előtérbe helyeznünk, hogy minél több szurkolót csábítsunk ki olyan sportlétesítményekbe, ahol már valóban szinte európai szintű körülmények között tekinthetnénk meg ezeket a sporteseményeket.

Sajnos, ma Magyarországon valami elromlott ezzel kapcsolatosan. Itt szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét, tudom, hogy nem tartozik szorosan a témához, de vizsgáljuk meg, hogy vajon a szurkolók miért nem mennek ki egy ilyen modern stadionba. Mi az az ok, ami miatt nem mennek ki? És ha megtaláljuk ezt az okot, én tudok egy-két ilyen okot mondani, és ez benne van esetleg a sporttörvényben, akkor változtassuk meg. Ülünk le a Magyar Labdarúgó Szövetséggel, ülünk le az érintett sportszervezetekkel, ülünk le a szurkolói szervezetekkel, és találunk valami megoldást. Hiszen ez senkinek nem jó. Nem jó a játékosnak, nem jó a magyar labdarúgásnak, nem jó a stadion üzemeltetőjének sem, hiszen bevételkiesés van. Ez mindenkinek egy rossz helyzet. Akkor próbáljunk meg ezen változtatni! Ezért lenne lényeges tehát, hogy sportszakmai célokat is meghatározzunk.

Aztán még, ami kérdésem van. Tudom, hogy egy általános indoklásnál mindig nemes célokat kell

előtérbe helyezni, meghatározni. Ugye, azt írják, hogy Magyarország kormánya támogatja a kiemelt hazai rendezésű sporteseményeket, ez valóban így van, valamint a nagy hagyományokkal rendelkező, sikeres fővárosi sportegyesületek sportfejlesztési stratégiái megvalósítását. Na most, itt azért van egy kis tüske bennem. Ha ezt önök így leírják, akkor mi is van a BSE-vel? Mi van azzal a sportegyesülettel, amelyik több mint százéves volt? Amelyiknek a legnagyobb problémája talán az volt, hogy nagyon frekventált helyen vannak az ingatlanjai? Ugye, a Városmajorról beszélek, ahol a főváros azt mondta, hogy nem tudja biztosítani a BSE működéséhez azt az évi körülbelül 100 millió forintot, amivel a BSE működésként volna. Akkor hirtelen, gyorsan jelentkezett a Deutsch Tamás által vezetett MTK, és egymásba olvasztották a kettőt. Az egyébként 300 millió forint akkori tartozással rendelkező MTK átvette a szintén 300 millió forinttal rendelkező BSE-t. Miért is volt ez jó akkoriban? És a főváros nem tudta támogatni 100 millióval, ellenben, ha megnézzük a Ferencváros mezét, akkor a Fővárosi Csatornázási Művektől kezdve mindenféle fővárosi tulajdonú cég hirdet ott, és ha ezeket a pénzeket összeadnánk, akkor biztosan tovább tudott volna működni a BSE. Tehát ezt egy kicsit visszásnak érzem ebben az indoklásban.

Még egy dolog van, és akkor lehet, hogy tényleg nem fogom kihasználni én sem a 15 percet, és esetleg nem fogok még más bűncselekményeket sem elkövetni - remélem, hogy így lesz. Ez pedig az, hogy a törvényjavaslatban azt írják: „A törvényjavaslat a Budapesti Vasutas Sport Club (a továbbiakban BVSC) vagyonkezelésébe kijelölt - ilyen és ilyen - helyrajzi számú ingatlana (a továbbiakban együtt: ingatlanok) törlésére is javaslatot tesz, tekintettel arra, hogy azok jelenleg alapvető vasútüzemi funkciót töltenek be.” Na most, itt az a problémám, hogy 2014 óta benne van az 1. számú mellékletben ez a terület, mint amit a BVSC vasutas sportklub üzemeltet, vagyis ő a vagyonkezelője, és csak most tűnt föl, hogy esetleg ezen vonatok járnak? Most tűnt fel, hogy esetleg itt is sportterületnek van minősítve? Mert ha vasútüzemi funkciót tölt be, akkor ott, gondolom, feltételezem, mert nincs a helyrajzi számhoz ismeretem, hogy mely területekről beszélünk, mert elképzelhető, hogy feltűnhetett volna akkor is, amikor átadtuk, hogy mondjuk, ott éppen gyorsvonatok mennek át, és akkor az sportcélra mégsem annyira alkalmas, vagy esetleg velük együtt futnak versenyt.

A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom támogatja ezt a törvényjavaslatot, tehát meg fogjuk szavazni, egyetértünk azzal, hogy a sportot minél szélesebb körben és minél nagyobb összefogással próbáljuk meg minél inkább támogatni. Hiszen nagyon sok pozitív hatása van akár a nemzetközi versenyeknek, akár annak, ha a sportlétesítmények fejlődnek, és annak is, ha a sportegyesületek megfelelő gazdasági háttérrel rendelkeznek, és az utánpótlás-nevelést tudjuk szélesíteni, tehát támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Azt viszont szeretném kérni, hogy ha

a jövőben benyújtanak ilyen törvényjavaslatokat ilyen mellékletekkel, akkor abban részletesebb tájékoztatást adjanak azzal kapcsolatosan, hogy mely területről van szó, milyen tulajdoni hányaddal, és milyen sportszakmai célokat szolgál az, hogy átadjuk vagyonkezelésbe ezeket a jogokat.

Úgyhogy ennyit szerettem volna elmondani, és mondom, támogatni fogjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nincs a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, ezért most további képviselői felszólalások következnek.

Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP, és aztán majd kétperces következik. Látom, hogy már jelentkezett képviselő úr, majd utána. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként is Hiszékeny képviselőtársam megjegyzését szeretném visszautasítani. Mi ennél rövidebbekről is tudunk hosszan beszélni. Ilyenkor mindig örülök, hogy Hiller elnök úr elnököl, mert ő külön türelemmel szokta ezeket viselni. Ennek megfelelően nem élek ugyan a lehetőséggel, de a lehetőséget fenntartom, hogy máskor ezt megtegyük.

A jogszabály kapcsán három, egymástól független részből kell beszéljünk. Az első részben a sporttörvény részben kiegészíti a sportági szakszövetségek feladatait a kiemelt nemzetközi sportrendezvények magyarországi megrendezésével összefüggő állami feladatok ellátásában. Minden bizonnyal ez a 2017-es vizes vb megrendezése miatt kerül most napirendre, ahol továbbra is fenntartjuk, a tegnapi szavazási magatartásunknak megfelelően, hogy azért számos aggály lehet még ezzel kapcsolatban, hiszen gyakorlatilag tegnap egy biankó csekkel korlátlan felhatalmazást adtunk a fővárosnak, ami azért még adhat okot aggodalomra.

Teljesen logikusnak tűnik számunkra az, hogy a szakszövetség részvétele indokolt az ilyen események megrendezésében, és a szakszövetség mellett nagyon indokolt lett volna, ha esetleg környezetvédelmi, építési, területrendezési, örökségvédelmi követelményeket érvényesítő szervek is részt vehetnének a folyamatban, és nem adnának gyakorlatilag egy újabb nagy felhatalmazást a szakági szövetségeknek. Megnyugtató lenne, ha ez a kérdés rendezésre kerülne, hiszen, bár nagyon fontosak ezek a sportesemények, mint azt hallottuk a felvezetésben is, ezeknek az egyéb kulturális és társadalmi szempontoknak a figyelembevételére is jó lenne, ha teremtődne biztosíték.

(12.40)

Ha már a szakszövetségekről beszélünk, illetve a közreműködés nagyon nagy összegeket igényel, 20-

25 milliárd forintos létesítményfejlesztésre kerül sor, akkor még egy dolgot nagyon szeretünk volna ebben a jogszabályban látni, amivel kapcsolatban lehet, hogy megpróbálunk majd módosítóval élni. Mégpedig azt, hogy a szakszövetségi gazdálkodás nyilvánosságának a kikapuit jó lenne, ha bezárnánk. Ha ezzel a felhatalmazással megteremtjük a lehetőségét annak, hogy jóformán állami feladatátvállalással vegyenek részt a szakági szövetségek ezeknek a programoknak a lebonyolításában, akkor bizony úgy kell tekinteni ezeknek a gazdálkodásának, hogy lehetőség szerint teljesen transzparens módon valósuljanak meg.

Erre azért hívom fel a figyelmet, mert a tavalyi év végén pont a 2011. évi CXII. törvény módosítása kapcsán tettünk egy szűkítést a sporttörvényben, ami azt mondta, hogy a szakági szövetségek gazdálkodásával összefüggő - bocsánat, a jogszabályhelyet rosszul mondtam, hiszen az információs törvény számát mondtam. Tehát arra hivatkozva tettünk a sporttörvénybe egy korlátozást, ami a szakági szövetségek gazdálkodásával összefüggő információs önrendelkezési jogról szóló, előbb említett törvény szerinti közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismerésére vonatkozó igények tekintetében a nem állami és nem önkormányzati szervezetekben szűkítette az adatok hozzáférését. Ez a múlt év végén történt. Ha most felhatalmazzuk ilyen jellegű közfeladatok ellátására és bevonjuk őket, akkor nagyon jó lenne, ha minél transzparensbben működhetnének.

Tavaly év végén... Nyilván elnézésüket kérem elenzéki politikusként, hogy esetleg vannak prekonceptióink, de nyilvánvalóan - majd kimondja a bíróság előbb-utóbb a jogalkalmazás során, hogy ez mit is jelent - ez pont olyan téma, mint ami arról szól, hogy például a Puskás Akadémiánál megtudhassuk, hogy milyen társasági adót kapott, tehát kik voltak azok, akiknek fontosabb volt az, hogy ilyenre biztosítsák a társasági adójukat, és ne pedig a központi költségvetésbe jöjjön. Emiatt lett ez korlátozva. Nyilván megértjük, hogy politikai cél, hogy ez ne derüljön ki, de jó lenne, ha a szakági szövetségek esetében az ilyen állami feladatnál viszont legalább valamilyen feltárás megvalósulhatna.

A javaslat második eleme lehetővé teszi azon ingatlanok esetében, amelyek részben állnak csak a magyar állam tulajdonában, hogy a magyar állam tulajdoni hányada tekintetében kerülhessen sor a vagyonkezelő kijelölésére. Pártunk álláspontja szerint ez rendben van, ezzel egyet tudunk érteni, ez a cél nyilvánvalóan támogatható, egy logikus, hatékony megoldás.

A javaslat végül módosítja a sporttörvény azon mellékletét, amely egyes állami tulajdonú sportcélú ingatlanok vagyonkezelőjeként a sportegyesületeket jelöli ki. Nyilván ezt nem kell megidézni, ott van mindenkinek az előterjesztésben. Egyetlenegy elvi észrevételünk van, amit kérnénk a jogalkotónak esetleg mérlegelni. Véleményünk szerint az Országgyűlés, mint a legfőbb népképviselői szerv, azért nem biztos, hogy a legjobb testület arra, hogy helyrajzi számok szintjén döntsön egy-egy területről. Tehát ez

az, aminek nem helyrajzi számonként kellene idekerülnie, és nem ez a megfelelő döntéshozási szint arra, hogy ilyen mikromenedzsmenttel valósítsunk meg egyedi döntéseket. Tehát ezt kellene megnézni a jogalkotásban, hogy erre nincs-e hatékonyabb vagy jobb megoldás, mint hogy ilyen részletességgel foglalkozzunk a jogszabállyal. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces hozzászólás következik. Szilágyi György képviselő úr jelentkezett két percre, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen, Sallai R. Benedek egy fontos kérdést vetett fel. Valóban így van; akkor is, amikor a törvényt meghoztuk, jeleztük. Vegyük azt, hogy egy labdarúgáshoz kapcsolódó nemzetközi eseményt tudunk megrendezni, és probléma az, hogy akár a sportági szakszövetség, akár mondjuk, az egyesületek különböző bevételi forrásokkal rendelkeznek. Ezek között vannak közpénzek, állami támogatási források is lehetnek, de vannak más egyéb jogok, akár televíziós közvetítési jogok, bármi egyéb, amire meg azt mondhatják, hogy ez üzleti probléma. Itt mindig felvetettük azt a lehetőséget, hogy amikor kérdezzünk majd valamit, akkor az mindig üzleti titok lesz, és soha nem kell majd elszámolni velük. Ez is egy olyan rész, amit meg kellene próbálni valahogy rendbe tenni.

Itt jön az, hogy például nem lehet tudni pontosan, hogy a BHSE, mondjuk, milyen vagyoni helyzettel rendelkezik most, jelen pillanatban. Az indoklásban az szerepel, hogy azért adja át az állam elvileg ezeket az ingatlanokat, merthogy az üzelmeltetéssel kapcsolatban a Honvédelmi Minisztériumnál és az Emberi Erőforrások Minisztériumánál is fennálló forráshiányra tekintettel indokolt az ingatlanok vagyongazdálkodási jogának a BHSE részére történő átadása törvényi kijelölés útján, amelyet a BHSE is kezdeményezett, az ingatlanokat jelenleg is a BHSE üzemelteti.

Ha átadjuk a Budapesti Honvéd Sportegyesület számára az átadást, és az az indok, hogy a vagyongazdálkodónál forráshiány áll fenn, és ez a két vagyongazdálkodó jelenleg a Honvédelmi Minisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma, akkor ez véleményem szerint egy nehezen elhírheterő érvelés. Én csak remélni tudom egyébként, hogy az új vagyongazdálkodó anyagi helyzete kedvezőbb lesz, mint a jelenlegieké, tehát remélem, hogy a BHSE sokkal jobb vagyoni helyzetben van, mint mondjuk, az említett két minisztérium, de ez nehezen hírheterő. Tehát azért mondom, hogy ilyen indoklásokat beletenni, egy kicsit ezt is furcsának találom. Ezért lenne jó, ha azt, amit Sallai R. Benedek fölvezetett, ezeket a dolgokat is rendbe lehetne tenni a későbbiek folyamán. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehető-

ségével. *(Nincs jelzés.)* Nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Így aztán az előterjesztőt kérdezem meg, hogy kíván-e most a vitában elhangzottakra reagálni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szépen köszönöm a hozzászólásokat, az észrevételeket, javaslatokat és a támogató nyilatkozatokat is meg a kritikai észrevételeket is. Megpróbálnék röviden reagálni azokra a felvetésekre, amelyek itt elhangzottak.

Hiszékeny Dezső képviselő úr arra kérdezett rá, hogy egyeztetés volt-e mind a sportági szakszövetségekkel, mind pedig az egyesületekkel, a hat nagy fővárosi klubbal, és egy új feladatként jelentkezik, közfeladatként jelentkezik a sportági szakszövetségek felé a törvénymódosítás okán ez a típusú változás. Szeretném megnyugtatni mindannyiukat, hogy természetesen egyeztetés volt, sőt azt kell mondom, hogy maga az úszószövetség kérte egyébként ezt a törvénymódosítást a parlamenttől, illetve a kormányzattól. Tehát semmiféle felülről jövő nyomásgyakorlás a kormányzat részéről nem volt, nincs is, nem is lesz, remélem, soha. Azt hiszem, nekünk az a dolgonk, hogy a magyar sport világát erősítsük. A mindenkori kormányzatnak az a feladata, hogy a magyar sportot és a sportolás lehetőségét biztosítsa, a feltételeket biztosítsa a sporthoz, nyilván az élsport számára és a tömegsport számára is, az utánpótlásbázis növelése érdekében is. Tehát mi ezt igyekszünk tenni minden döntésünkkel és cselekedetünkkel.

Hogy rendelkeznek-e humán erőforrással a sportági szakszövetségek, ha ez a módosítás beáll, erre azt kell mondom, hogy van olyan sportági szakszövetség, aki igen, és nyilván van olyan, aki még nem. Akik egyébként már rendeztek komoly világszerte Magyarországon, azok egyre inkább látják az ebben rejlő lehetőségeket, egyre inkább a humán erőforrásra is odakoncentrálódnak, és odafigyelve kialakították a maguk apparátusát. Ebben is igyekszünk segíteni, hiszen a 16 kiemelt sportág szövetségi vezetőivel, főtitkáraival, elnökeivel rendszeres a kapcsolattartás. Én magam kezdeményeztem, hogy legyen egy olyan közös munkacsoport, és ez most már működik közel három éve, két és fél éve, amely a Magyar Olimpiai Bizottság és a sportági szakszövetségek vezetőiből áll, tehát rendszeresek a konzultációk pont a 16 kiemelt sportág támogatása érdekében is. Tehát amit ők kérnek, megalapozott kéréseket igyekszünk támogatni és mögé állni a Magyar Olimpiai Bizottsággal közösen. Tehát egy folyamatos, élő, szerves kapcsolat van.

Az egy más kérdés, hogy az itteni felszólalások okán is, és nyilván ezen már régóta gondolkodom, ennek valamilyen keretét, formáját majd létrehozuk, egyfajta sportkerekasztalt, ahol adott esetben az

ilyen helyrajzi számbeli kérdések és egyéb más szakmai kérdések fölmerülése és fölvetése lehetőséget ad arra, hogy együttesen gondolkozzunk a magyar sportról. Azt hiszem, hogy a magyar sport egy közös nemzeti nyelvünk. Sikeresek vagyunk mi, magyarok a sportban. Fontos, hogy ez az egyetértés legalább a sport területén legyen meg közöttünk, a parlamenti pártok között legalábbis.

A hat nagy fővárosi klub esetében szintén szeretném ismét megerősíteni, hogy az egyesületek kérték azt, hogy kifejezetten szeretnének felelősen gazdálkodni és a vagyongazdálkodási jogot megkapni. Mindig, amikor vagyongazdálkodási jogról beszélünk, ez kicsit rejtélyes is sok ember számára. Nyilván a tulajdonosnak vannak különböző lehetőségei, tehát aki tulajdonos maga. Itt az állam marad továbbra is tulajdonos. Nyilván használják a területet, birtokolják a területet és rendelkezhetnek is vele, aki a tulajdonos. Aki a vagyongazdálkodó, az csak az első két jogot gyakorolja döntően, tehát használja és birtokolja az ingatlanokat. Természetesen a rendelkezési jog a magyar állam kezében van, a mindenkori magyar állam kezében, tehát csak a vagyongazdálkodási jog kerül át a hat nagy fővárosi klub vezetőihez.

(12.50)

Nagyon fontos kérdések merültek fel, és természetesen én magam is azon fágadozom - és ebben teljesen közös a célunk -, hogy nyilván a Budapesti Honvéd anyagi helyzetét is igyekezzünk megoldani, mint ahogy egyébként a Vasasét is, a Fradiét is, az MTK-ét is, a BVSC-ét és az Újpestét is, hiszen a hat nagy fővárosi klub nélkül, azon sportolók nélkül, akik ott edzenek, ott sportolnak, a magyar sport gyakorlatilag elveszne; elveszne, hiszen ez a hat nagy patinás klub letett már nagyon sok mindent az elmúlt több mint száz évben a magyar sport oltárán, nagyon-nagyon sok olimpiai érmet hoztak az ott sportoló sportolók, kiváló műhelyek alakultak ki, de azt mindannyian látjuk, hogy az infrastruktúrájuk eléggé szegényes.

Most nyilván a Ferencvárosnál megépült ez a gyönyörű stadion, de látjuk azt, hogy a Budapesti Honvédnál különösen nagy problémák vannak. Mindenféle elfoglaltság nélkül, hiszen amikor megkaptam a felkérést erre a feladatra, korábban én társadalmi elnöke voltam a Budapesti Honvéd Sportegyesületnek, és lemondtam erről a feladatról; természetesen minden klubot igyekezzünk segíteni, elfoglaltanul valamennyit, hiszen a magyar sport egészének az ügyét szolgáljuk, de azt tudom, hogy a Budapesti Honvédnál is nagyon-nagyon méltatlan körülmények vannak, öltözők, tornatermek, a tornacsarnok vonatkozásában, az uszoda még mindig nyílt területű, régi felépítésű, tehát csoda egyébként, hogy ilyen sportolói eredmények születnek ilyen - hogy mondjam - hányatott sorsú létesítményekben. Úgyhogy valóban a gyermekek is és a szülők is, akik leviszik oda a gyermekeket sportolni, azt szeretnék látni, hogy kulturált öltözők legyenek, kulturált vizesblokkok legyenek, zuhanyzók legyenek, ahol a gyermekeket biztonságban tudják otthagyni és az értéktárgyakat is. Szerintem ez egy közös cél kell hogy legyen.

Mi arra törekedtünk, hogy a hat nagy fővárosi klub adósságát rendezzük, megtettük első lépésben valamennyiét, és ezt követően láttuk azt, hogy természetesen, ha vagyongazdálkodásba kapják az ingatlanokat, üzemeltetniük kell, akkor ez komoly terhet jelent számukra. Nem ott tartunk sajnos ma Magyarországon, mint mondjuk, nem tudom én, a Real Madrid Madridban, ahol olyan jegybevételek vannak, olyan szponzoráció van, hogy gyakorlatilag nyereséges üzemmódban tud működni, és különböző fejlesztéseket is meg tud valósítani.

Itt szükség van az állami támogatásra. Ennek különböző formái vannak, erről is lehet majd egyszer egy külön vitát folytatni, hogy ezt milyen módon lehet, költségvetési forrásból lehet-e, de akkor kritika éri a kormányt, hogy miért ad annyi pénzt, mondjuk, állami forrásokból a sportra, lehet különböző vállalkozói pénzeket bevonni, lehet szponzorációt, lehet önkormányzati pénzeket, és természetesen lehet olyan konstrukciókat kitalálni, mint a tao rendszere, amit sok-sok támadás ér, ezt én látom, tudom, de mégis azt el kell ismerni, hogy ennek okán közel ezer településen megvalósult valamilyen sportberuházás, sportlétesítmény. Aztán hogy mi lesz a jövője, az majd egy külön kérdés lesz, hiszen 2017. június végéig van erre az Európai Uniótól engedélyre Magyarországnak, de ez egy külön helyzet lesz majd még, amikor ezt rendeznünk kell.

Az üzemeltetésre mi adtunk már tavaly is a hat nagy fővárosi klubnak 300-300 millió forintot, kivéve a BVSC-t, aki 150 millió forintot kap kvázi állami támogatásként, hogy egyáltalán a számláikat ki tudják fizetni és működni tudjanak. Ehhez képest még, amikor rendkívüli helyzet áll elő, akkor igyekezzünk az adott kluboknak, mind a Vasasnak, mind a Honvédnak, mind a Ferencvárosnak is segíteni abban, hogy tudjanak létezni és működni, és lenne egy nagy célunk: ez pedig a fejlesztések, hiszen nem tudjuk megkerülni. Mondom, a hat nagy fővárosi klub nélkül a magyar sport elveszne - persze a vidéki klubok és műhelyek is kiválóak, de mégiscsak ez a hat nagy fővárosi klub nagyon komoly szívügyünk kell hogy legyen, hogy működőképesek legyenek. Ennek a konstrukcióit is végig kell gondolni, milyen módon, milyen költségvetésből tudnak eleinte gazdálkodni, hogyan tudnak esetleg majd a jövőben a saját lábukon is megállni, de ez még hosszú idő lesz. Úgyhogy ebben minden önkormányzatot is külön köszönet illet, akik egyébként segítik a kerületükben lévő sportklubokat meg nyilván a főváros hat nagy klubját is.

Szilágyi György képviselőtársam arról beszélt, hogy a BSE története egy sajátos eset. Sportközgazdászok nagyon sokat vitatkoztak, a mai napig vitatkoznak azon, hogy egyébként hány nagy fővárosi klubot bír el a főváros maga. Emlékszem, legalább húsz éve van arról vita, hogy különböző klubokat összevonnának-e vagy pedig sem, működőképes-e ez vagy pedig sem. Most nem akarok példákat monda-

ni, ez régi vita, Vasas, Újpest, Csepel, sok-sok minden elhangzott, hogy mely klubokat lehetne esetleg fúzióban összehozni. Ez egy nagy-nagy társadalmi vita lehetne, legalábbis a sport világában érintett személyek vitája. Egy biztos: az MTK megállapodást kötött a BSE-vel, és ez így történt, így alakult. Azt, hogy most ebben a fővárosnak milyen felelőssége van, szerintem nem érdemes idehozni és nem e Ház falai közé tartozó vita, ez a kérdés már eldőlt. Az MTK elindult egy sikeres fejlődés útján, örülünk neki, hogy komoly sportstratégiájuk van e fejlesztést illetően.

Elhangzott kritikaként, hogy helyrajzi számok szerepelnek a mellékletben, és nincs részletes leírás a területről, ugyanakkor pedig az LMP-s képviselőtársunk pont arról beszélt, hogy miért kell ezt ilyen részletesen leírni. Törekszünk arra, hogy minél jobban körülírjuk azokat az ingatlanokat és azokat az eseteket is, azokat a célokat is, amelyek nyilván a parlament számára tartoznak, és azt is, hogy átlátható legyen minden folyamat.

Azt hiszem, abban nincsen probléma, hogy mi erről a területről részletesebb leírást adunk, vagy akár helyszínrajzot is adunk, ha ez szükséges, nyugodtan meg lehet nézni. A BVSC-nél sajátos helyzet van, mert ott vegyes tulajdon van, és a MÁV-nak is van egy ingatlanrésze a BVSC-ben. Nem mi kezeltük a Nemzeti Sportközpontot, hozzáteszem, de nyilván ez nem mentség. Az a lényeg, hogy ráláttunk erre a hiátusra, és most próbáljuk teljesen tisztességes hozzáállással rendezni ezt a kérdést. És amikor majd ez rendeződik a BVSC-nél... - lehet, hogy majd lesz módosító, ezt majd eldönti a képviselőtársaink csoportja, hogy kíván-e módosító javaslatot benyújtani ehhez vagy pedig sem. Egy biztos: mi a törvényeknek megfelelően akarunk eljárni, ez a célunk, ugyanakkor pedig szeretnénk rendezni a BVSC-nek is az ingatlandolgot; pont azért, hogy ha létesítményfejlesztéseket szeretne megvalósítani, akkor teljesen törvényes jogi alapokon álljon ez a fejlesztési program is.

A részletesebb tájékoztatásra mi nyitottak vagyunk, tehát ha bármilyen ilyen kérdés van, akkor ezt megmutatjuk, és állunk rendelkezésre.

A környezetvédelmi szervek bevonását említette Sallai R. Benedek képviselő úr arra vonatkozóan, hogy mondjuk, itt a 2017-es vizes világbajnokságra felálló szervezőbizottság döntéseit, illetve folyamatait átláthatassák, és egyfajta zöldszempont is érvényesüljön. Nyilván ezt majd jelezni fogjuk a kormánybiztos úrnak, Fürjes Baláznak, ő ennek a projektnek a fő felelőse, és továbbítjuk ezt az észrevételt.

Szerintem nagyon fontos, hogy többpárti legyen, tehát nagyon fontos, hogy a helyi önkormányzat bevonásra került, nagyon fontos, hogy Tóth József, Angyalföld polgármestere, ennek a szervezőbizottságnak a része, együttműködő partnere, fontos, hogy mindenki ebben egyetértsen. Ez egy nagy vállalkozása Magyarországnak, az eddigi történetünkben a legnagyobb sportrendezvényt tudnánk lebonyolítani 2017-ben. Tehát itt azért fontos mindez... - tényleg, a tegnapi döntést is nagyon szépen köszönöm, vagy

tegnapelőtt hoztuk, már nem tudom, amikor itt a parlament, döntően mindenki megszavazta, hogy haladhasson ez a program. 2017-ig nagyon kevés időnk van, ezért fontos az, hogy ne késsen semmi ebben az ügyben.

Már nincs itt Sallai R. Benedek úr, de szintén említette, felhozott egy olyan témát ismételtelen, ami az információs jogra vonatkozott, hogy nem olyan régen változtattunk a sporttörvénynek ezen a részén, és itt a Puskás Akadémiát hozta elő, hogy ne legyen látható, hogy mennyi taopénzt kap; szó sincs erről. Ez a Magyar Labdarúgó Szövetség kérése volt, a sportági szakszövetség kérése volt, hogy valóban bizonyos üzleti titkokat, bizonyos szponzorációkat ne kelljen nap mint nap nyilvánosságra hoznia. Semmiféle ilyen nincs. A tao rendszere átlátható rendszer, mindenki tudja pontosan, hogy mely egyesület, mely klub milyen mértékű taotámogatásban részesül, amíg még részesülhet. Köszönöm támogatását az LMP-s képviselő úrnak, és amit a vagyonkezelői jog vonatkozásában elmondott.

Végezetül pedig: Szilágyi György képviselő úr még egyszer megemlítette, hogy milyen vagyoni helyzetben van a BHSE. Nincs jó vagyoni helyzetben, de nem tisztem most nyilatkozni a BHSE nevében. Szeretnénk, ha jobb helyzetbe kerülne, valóban úgy van, emlékszünk még a régi időkre, amikor mondjuk, a Honvédelmi Minisztérium teljes mértékben a Budapesti Honvéd mögé állt, a Belügyminisztérium az Újpesti Dózsa mögé, a szövetkezetek a Ferencváros mögé és a többi. Rendszerváltás történt, nagyon sok minden változott az elmúlt 20-25 évben, és nyilván a nagy klubok, a nagy sportklubok mögül nagyon-nagyon sok cég, nagyon sok vállalat, minisztérium kikerült. A Honvédelmi Minisztérium tudomásom szerint mind a mai napig igyekszik támogatni költségvetéséből a BHSE-t, úgy tudom, mintegy 50 millió forintos ez évi támogatást ad.

(13.00)

Ez egy olyan együttműködés, amely - ha még az emlékeim nem csalnak - arról szól, hogy a katonák fizikai felmérője többek között a BHSE ingatlanjain történik, és ez egy kölcsönösen hatékony és jó együttműködés. Nevében is viseli a Budapesti Honvéd a honvéd nevet, ami nyilván a katonákra és a Honvédelmi Minisztériumra utal. 50 millió forintból azonban - mindenki tudja - egy BHSE-t nem lehet fenntartani. Ez egy kis segítség, ami jelentős és jó, de ettől még nem fog működni a Honvéd, ez kevés. Ezt kell majd most fölmérnünk, hogy milyen működési költségekre van szükségük az adott nagy kluboknak, hogyan tudják fenntartani magukat. Állami támogatás nélkül ez most nem működik és nem menne, és egyébként pedig a fejlesztéseiket sem tudják megvalósítani. Ezért kell szerintem arra törekednünk, hogy ésszerű, értelmes létesítményfejlesztési programok is megvalósulhassanak, ezen okból adódóan, hogy a vagyonkezelői jogot is megkapják ezek a klubok.

Nagyon szépen köszönöm még egyszer mindenkinek az értékes hozzászólásokat és a támogató nyilatkozatokat.

Köszönöm szépen elnök úrnak a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatokat holnap 16 óráig van lehetőség benyújtani.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **víz- közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4016. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja, hogy a tengerészek és a hajósok egészségi alkalmasságát vizsgáló orvosok hajózási hatóság által vezetett nyilvántartása megfelelő jogszabályi keretek között működjön. A nemzetközi egyezmények és európai uniós jogszabályok is előírják, hogy a tengerészek egészségi alkalmasságát milyen követelmények szerint kell igazolni, és hogy kik lehetnek azok az orvosok, akik a vizsgálatokat lefolytathatják.

Magyarországnak mint a tengerészeti tárgyú nemzetközi egyezményben részes államnak meg kell állapítania az orvosok elismerésére vonatkozó szabályokat, és nyilvántartást kell vezetni a vizsgálatok lefolytatására jogosult orvosokról. A nyilvántartásból tengerészek, hajósok, cégek vagy hatóságok kérésére adatokat kell és lehet szolgáltatni. Magyarország a több száz magyar tengerész miatt érintett a szabályozásban, mivel a nemzetközi egyezmény szerint bármely hajón dolgozó személy tengerésznek számít. A nemzetközi egyezmény alapján tehát nemcsak a hivatásos tengerészek, tiszték, gépészek, hanem a hajón egyébként munkát végző személyek - pincérek, zenészek, szakácsok - is tengerésznek minősülnek.

A nemzetközi egyezmény végrehajtása miniszteri rendeleti szinten történik, a közhiteles nyilvántartás felállításához és a nyilvántartásban szereplő adatok kezeléséhez azonban meg kell teremteni a törvényi feltételeket.

Tisztelt Országgyűlés! A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása a vízi közlekedés biztonságának fokozásához is hozzájárul azért, hogy a hajókon dolgozók egészségi alkalmasságának garanciáit szabályozza. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/4016. számú törvényjavaslatot támadni szíveskedjen.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy jogharmonizációs célú javaslat fekszik előttünk - ahogy államtitkár úr is mondta -: az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított hazánk ellen a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008/106/EK irányelv módosításáról szóló 2012. november 21-ei 2012/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetésének hiánya miatt.

A 2014/0462. számon indított kötelezettségszegési eljárás mielőbbi lezárása érdekében szükséges a vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény jogharmonizációs célú módosítása.

Tengerészetről ma Magyarországon csak távlatokban beszélhetünk, de nem volt ez mindig így. A hetvenes-nyolcvanas években még több mint húsz hajó járt nemzetközi tengereken magyar zászló alatt, de ma már nincs üzemben hajó. Magyarországon azonban jelenleg is 37 tulajdonos, illetve üzemeltető fenntartásában évente 197 kabinos turistahajó fordul meg, több mint 30 ezer fős befogadóképességgel.

1984-ben kötötték meg San Franciscóban a tengerparttal nem rendelkező országok tranzitjogáról szóló szerződést, amely lehetővé tette az ilyen országok számára is a tengeri kereskedelemben való részvételt. Érdekesség, hogy e szerződés alapján Olaszország és Horvátország mint tengerrel rendelkező államok nem vethetnek ki magasabb adót vagy illetéket hazánkra, mint amilyen mértékűek ezek náluk. Ez a piac tehát nemzetközi jogilag és az Unió révén is nyitott Magyarország számára, egy lehetséges, kiaknázatlan terület. Így, noha saját tengerünk és tengerészeink ebben a formában nincsenek, a turizmus szempontjából a tengerészek munkakörülményeinek és egészségügyi értelemben vett biztonságának kérdése nem annyira irreleváns kérdés, mint az elsőre látszik.

Mielőtt ismertetném önökkel a törvényjavaslat legfontosabb pontjait, kérem, engedjék meg, hogy röviden tájékoztassam önöket ennek a javaslatnak a nemzetközi és európai jogi kontextusáról.

A tengerészek képzését és képesítését a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet keretében elfogadott, tengerészek képzéséről, képesítéséről és őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezmény szabályozza, amely 1984-ben lépett hatályba, majd 1995-ben jelentősen módosították. Az STCW-egyezményt először a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló, '94. november 22-ei 94/58/EK tanácsi irányelv építette be az uniós jogba. Ezt követően a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó uniós szabályokat az egyezmény későbbi módosítá-

sainak megfelelően kiigazították, és közös uniós mechanizmust hoztak létre a harmadik országok tengerészeinek képzési és képesítési rendszereinek elismerésére.

Az e témára vonatkozó uniós szabályokat tartalmazza a már említett 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

Az STCW-egyezmény részes államainak 2010-ben Manilában tartott konferenciáján számos jelentős módosítást hajtottak végre az egyezményen. A módosításban érintett területek között volt a bizonyítványokkal kapcsolatos csalások megelőzése, a biztonsági képzés és a technológiai képzés. Ezen a konferencián módosították az egészségügyi követelményeket is. Az irányelv teljes átültetéséhez minden tagállamnak fel kell állítani egy, a tengerészek egészségügyi alkalmasságának vizsgálatát célzó intézményrendszert, amelyben a tengerészeket elismert és a tengerészeti hatóság nyilvántartásában szereplő orvos vizsgálja.

Minden tagállam, így hazánk is részes fele az STCW-egyezménynek, és egyikük sem kifogásolta a manilai módosításokat az erre a célra előírt eljárás keretében. A tagállamoknak ezért össze kell hangolniuk nemzeti szabályaikat a manilai módosításokkal. Ennek során el kell kerülni, hogy a tagállamok nemzetközi és uniós kötelezettségvállalásai között ellentét alakuljon ki. Ezen túlmenően a hajózás globális jellegére való tekintettel a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó uniós szabályokat összhangban kell tartani a nemzetközi szabályokkal.

A törvényjavaslat a törvénnyel kihirdetett tengerészeti tárgyú egyezmények munkajogi előírásait speciális szabályként rendeli alkalmazni a munka törvénykönyve és a vízi közlekedésről szóló törvény munkajogi tárgyú rendelkezései mellett. A javaslat továbbá lehetővé teszi, hogy a kollektív szerződés a heti pihenőidő mértékét a hatályos jogszabálynál kedvezőbben, 70 órában állapítsa meg. Ezt a szabályt az uniós irányelv átültetése miatt szükséges beépíteni a törvénybe. A szabály gyakorlati alkalmazására rövid időn belül azért nem kerül sor, mert nincs tengerészeket tömörítő szakszervezet.

Magyarországon a hajózási egészségügyi alkalmasság feltételeiről és vizsgálati rendjéről szóló 21/2002. GKM-ESzCsM együttes rendelet szabályozza az irányelvvel részben összeegyeztethetően a tengerészek egészségügyi alkalmassági vizsgálati rendjét. A tengerészeket vizsgáló orvosokra vonatkozó követelményekre vonatkozóan azonban szükség van a rendelet módosítására ahhoz, hogy az irányelvvel érvényesíteni kívánt nemzetközi követelmények szerint csak a hajózási hatóság mint tengerészeti hatóság által nyilvántartásba vett orvosok lehetnek jogosultak a tengerészek vizsgálatára. Mivel a hajózási hatóság hajósokat és tengerészeket vizsgáló orvosokról vezetett nyilvántartása közhiteles, az alkalmasságot vizsgáló orvosokról vezetett hatósági nyilvántartásról a vízi közlekedésről szóló törvény módosításával törvényi szinten kell rendelkezni.

(13.10)

Nemcsak a tengerészek, de a belvízi hajósok vonatkozásában is indokolt, hogy a hajózási hatóságnak rálátása legyen a belvízi hajósok egészségügyi alkalmasságát igazoló orvosokra. A hajózási hatóság megkeresése esetén nyilvántartása alapján tanúsítja, hogy a tengerész vagy a belvízi hajós egészségügyi bizonyítványát a vizsgálatra jogosult orvos állította ki, vagy tájékoztat a vizsgálatra jogosult orvosok köréről.

A törvény értelmező rendelkezéseinek kiegészítéseként speciális munkajogi tárgyú rendelkezéseinek módosítása kapcsán bevezetett új fogalmak magyarázatát célozza. Végül meg kell említeni, hogy az európai szociális partnerek megállapodtak a tengerészekre alkalmazandó minimális pihenőidőről is, és e megállapodás végrehajtása céljából a Tanács elfogadta az 1999/63/EK irányelvet. Ennek megfelelően a javaslatban az úszólétesítmény személyzetének munkaidejére vonatkozó speciális törvényi rendelkezések szövegcsere módosítása egyrészt beemeli a víziközlekedésről szóló törvénybe a speciális munkaes pihenőidőkre vonatkozó rendelkezéseket meghatározó nemzetközi szerződéseket, másrészt az irányelvvel összeegyeztethetően módosítja azt a rendelkezést, amely szerint a kollektív szerződés a napi és heti pihenő együttes mértékét legalább 70 órában állapítja meg.

Tisztelt Ház! Fenti szempontokra tekintettel kérem a javaslat támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következik Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem mehetünk el amellett, hogy a törvénymódosítás tárgyalására azért kerül most sor, mert a kormányzat megint mulasztott. Nem tudta, vagy nem is akarta betartani a nemzetközi egyezmények által támasztott követelményeket. Ahogy látható, a kormány megint a munkavállalók kárára nem cselekedett, és emiatt sajnálatos módon ismét egy kötelezettségzegési eljárás megindítására kerülhet sor Magyarországgal szemben.

Az Európai Bizottság által a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetésének hiánya miatt indítottak kötelezettségzegési eljárást Magyarországgal szemben. Ez a szégyenteljes eljárás is elkerülhető lett volna, ha a kormányzat komolyan veszi a kötelezettségeit és az Európai Uniót. Megint bebizonyosodott, jelzem, sajnálatosan, hogy nem képes a jelenlegi kormányzat zökkenőmentesen együttműködni az Európai Unióval. Ez a magatartás azért különösen fájó, mivel ezt a munkavállalók rovására teszi ismét a kormányzat. Az irányelv teljes átültetéséhez minden tagállamnak fel kell állítani egy, a tengerészek egész-

ségügyi alkalmasságának vizsgálatát célzó intézményrendszert, amelyben a tengerészeket elismert és a tengerészeti hatóság nyilvántartásában szereplő orvos vizsgálja. E feladat utólagos, megkésett rendezésének vagyunk most tanúi.

A nemzetközi követelmények szerint az elkövetkezőekben csak a hajózási hatóság által nyilvántartásba vett orvosok lehetnek jogosultak a tengerészek vizsgálatára. A törvénymódosítás a munkavállalókra nézve kedvező elemet is tartalmaz, nevezetesen, hogy a kollektív szerződés a napi és heti pihenő együttes mértékét a jelenlegivel szemben, ami 65 óra, legalább 70 órában állapítja meg. Ez a lépés mindenképpen támogatható és kedvező lépés a munkavállalók számára.

Összességében elmondható, hogy a törvényjavaslatban megfogalmazottak és leírtak támogathatóak, mivel egyrésztől megszüntet egy Magyarországgal szemben indított kötelezettségszegési eljárást, egyet a sok közül, másrészt olyan módosításokat tartalmaz, mely a munkavállalók életkörülményeit, munkakörülményeit javítja, így az MSZP támogatni fogja. Köszönjük szépen. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ígérem, én is rövid leszek. Alapvetően, ahogy az már elhangzott, egy európai uniós kötelezettségszegési eljárás folyamánként került ez a törvényjavaslat, ez a módosítási javaslat ide, a parlament elé. Természetesen a Jobbik Magyarországi Mozgalom képviselőcsoportja is támogatni tudja, már csak azért is, hogy ez a kötelezettségszegési eljárás megszűnjön, és már csak azért is, hogy a tengerészek és a tengeri hajókon munkavállaló egyéb dolgozók orvosi ellátása és orvosi vizsgálata biztosítottabb legyen ezáltal is. Mellékesen teszem hozzá, hogy ahogy államtitkár úr szavaiból is elhangzott, nemcsak a tengerészek, hanem minden olyan, tengeri hajón dolgozó magyar érdekében is történik ennek a jogszabály-módosításnak a megtétele, akik akár felszolgálóként, akár más munkakörben - Magyarországról mintegy gazdasági menekültként elmenekülve - tengeri hajókon találják meg a boldogulásukat. Az ő munkakörülményeik sokszor igen mostohák, és rendkívül sokat kell dolgozniuk.

Természetesen a tengerészekre is igaz ugyanez, de talán itt egy olyan társadalmi csoport van, amely még védtelenebb, hiszen az anyagi lehetőségek keresése miatt hagyták el az országot, és mentek ilyen munkakörülmények közé dolgozni, akár tengeri hajóra vagy akár más szárazföldi munkahelyre, de mivel most a tengeri hajózásról szól ez a módosító javaslat, elsősorban róluk ejtettem néhány szót.

Ennek érdekében is fontos, hogy támogassuk ezt a javaslatot, illetve a tengeri hajózásról, ha már egyszer a tengeri hajózásról szól a javaslat, ugyan nem

kapcsolódik szorosan, de mindig el kell mondani - és a fideszes vezérszónok, Völner képviselő úr szájából is elhangzott -, hogy Magyarországra is, ugyan nem tengerparti ország, de milyen nagy számú turista érkezik hajón.

Tehát valóban nagyon fontos, és az is fontos lenne, hogy az az Északi-tengertől a Fekete-tengerig tartó hajózási útvonal, amely a Duna-Rajna-Majna-csatornán keresztül valósul meg, az is a parlament napirendjére kerüljön, mégpedig olyan vonatkozásban, hogy ugye, ennek a hajózási útvonalnak továbbra is Magyarország a leggyengébb láncszeme, különösen alacsony vízállásnál, hiszen Magyarország az, aki semmit nem vagy legalábbis nagyon keveset tett az elmúlt évtizedekben a Duna hajózhatóságának javítása érdekében. Ezt csak zárójelben jegyeztem meg, mivel a javaslat a tengeri hajókon szolgálók orvosi vizsgálatáról és az orvosok szükséges képesítéséről szól, nem ide tartozik, de mindenképpen idekíváncozik, ha már egyszer hajózásról van szó.

Ahogy elmondtam, a javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: No kérem, ez azt jelenti, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem kért lehetőséget senki.

Megkérdézem, tisztelt Országgyűlés, kíván-e élni még valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megkérdézttem, önök választották, hogy nem. Következésképpen további felszólalásra, mint-hogy senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr, kíván-e reagálni? Öné a szó, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is köszönöm a támogató hozzáállást ehhez a törvényjavaslatához. Valóban hiánypótló és fontos, a tengerészeti élet szempontjából fontos előterjesztésről van szó. Egy megjegyzést azért kell tennem, hogy a kollektív szerződés hiánya miatt jelenleg nincs olyan munkavállalói csoport, akit ennek a javaslatnak a későbbi alkalmazása hátrányosan ért volna.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A módosító javaslatok benyújtására - tájékoztatom önöket - holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvénynek a hatósági bevételek rendezésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4020. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja, hogy a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság bevételeit képező díjak törvényi szintű szabályozásának a rendezését és ezáltal az európai uniós jogból fakadó jogharmonizációs kötelezettségnek való megfelelést biztosítsuk. A kormány idén februárban az uniós jogi rendeletekkel összhangban döntött a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság létrehozásáról és annak hatósági feladatairól, illetve a hatóság feladata konkrétan a klímagázokkal kapcsolatos tevékenységek ellenőrzése, felügyelete és a 2015. január 15-e óta hatályos szabályozási rendszer végrehajtása.

(13.20)

A törvényjavaslat a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság feladatainak megfelelő színvonalon történő ellátását és végrehajtását szolgáló díjfizetési rendszer bevételezéséről rendelkezik. A hatóság kötelező feladatellátása a közvetlenül alkalmazandó uniós jogi rendeletekből fakad, amely feladatellátáshoz megfelelő pénzügyi háttérre van szükség.

Az új díjbevételei rendszer emellett, hogy a vállalkozói terheket magát csökkenti, a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság létrehozásával és üzemelésével kapcsolatos költségeket is fedezi egyben. Így a hatóság működése és működtetése nem terheli a központi költségvetést, azt saját bevételből tudja biztosítani. A bevezetni javasolt díjak célja tehát nem a vállalkozói terhek növelése, sőt a tervezett díjfizetési rendszer átlagosan 25-40 százalék közötti tehercsökkenést jelent az érintett piaci ágazat számára a 2009 óta tervezett díjakhoz képest.

A hatósági díj biztosítja a rendszeres hatósági ellenőrzési feladatok ellátását, az ehhez szükséges speciális tárgyi, dologi feltételek megteremtését, a teljes ágazatot lefedő úgynevezett klímagáz-adatbázis fenntartását, működtetését, a képzési rendszerek fenntartását, a képesítési és a vizsgáztatási feladatok ellátását. Ennek keretében megfelelő törvényi szabályozáshoz köti a hatósági felügyeleti díjfizetési rendszert, amely egyben átláthatóságot biztosít a beszedett díjak felhasználását és elszámolását illetően.

Magyarország a gazdasági stabilitásról szóló törvény 2012. január 1-jei hatálybalépése óta szigorú keretek közé szorítja a társadalmat érintő fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályozásokat és rendelkezéseket egyaránt. Minderre tekintettel a kialakítandó díjfizetési rendszer figyelembe veszi az uniós jogból fakadó kötelezettségek teljesítésével összefüggésben keletkező hatósági feladatokat, azok mennyiségét, továbbá az érintett szakági terület nagyságát, annak piaci versenyhelyzetét is egyben. A rendszer kialakítása során ezért döntöttünk olyan elektroni-

kus rendszer fenntartása és üzemeltetése mellett, amely hozzájárul a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentéséhez, ugyanakkor munkavégzésüket hatékonyabbá, naprakészebbé, átláthatóbbá teszi, elősegíti a vállalkozások EU felé könnyebben teljesítendő jelentéstételi kötelezettségét is egyben. Ez az informatikai szolgáltatás úgynevezett klímagáz-adatbázis megnevezéssel 2015. március 25-én kezdte meg a működését. Az adatbázis a hatósági felügyeleti és ellenőrzési tevékenységek legfontosabb pillére egyben, valamennyi adatszolgáltatással, nyilvántartással, forgalombahozatali nyomon követéssel, jelentések meglétével, az elvégzendő karbantartási és ellenőrzési feladatok hatóság általi ellenőrzésével, valamint a képesítésekkel és vizsgáztatásokkal kapcsolatos nyilvántartással összefüggő adatot tartalmaz. A hatóság ezen adatok alapján ellenőrizni tudja a piaci szereplőket, betartani és betartatni a területet érintő szabályozást.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak értelmében tehát a törvényjavaslat egy olyan díjfizetési rendszer bevezetésére tesz javaslatot, amely mind a piaci szereplők, mind a hatóság számára biztosítja a megfelelő adatnyilvántartást, adatkezelést, szabálytalanság észlelése esetén pedig megfelelő eljárási cselekmény meglétét.

Mindezekre hivatkozva kérem önöket, hogy a törvényjavaslat megvitatást követően támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Varga Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, parancsoljon!

VARGA GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház előtti T/4020. számú törvényjavaslat célja a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság bevételeit képező díjak törvényi szintű szabályozásainak rendezése.

Az uniós szabályozás 2009 óta előírja az illető szabályozási területet érintően a hatósági feladatok ellátását. Ezen feladatokat nem irányelv rögzíti, hanem uniós jogi rendelet, mely a hazai szabályozásban kötelező feladatokat teremt, hazai szabályozás hiányában is.

A 2015. február 18-án napján hatályba lépett 14/2015. kormányrendelet elfogadásával a kormány döntött a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság felállításáról és -összhangban az uniós jogi rendeletekkel - annak hatósági feladatellátásáról, mely feladat a klímagázokkal kapcsolatos tevékenységek ellenőrzése, felügyelete és törvényi rendelkezés alapján a 2015. január 15. óta hatályos szabályozási rendszer végrehajtása. A törvényjavaslatban rögzített díjfizetési rendszer bevezetése szükséges a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság hatósági feladatainak megfelelő

színvonalon történő ellátásához és végrehajtásához, pénzügyi háttérének biztosításához.

Tisztelt Ház! A bevezetni tervezett díjak célja nem a vállalkozói terhek növelése, az adatbázisban tárolt adatok alapján számolva a tervezett díjfizetési rendszer átlagosan 25-40 százalék közötti tehercsökkenést jelent az érintett piaci ágazat számára a 2009 óta fizetett díjak rendszeréhez képest. A vállalkozói terhek csökkentése mellett a díjbevételek a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság felállításával és üzemeltetésével kapcsolatos költségeket is fedezik, így a hatóság működése és működtetése nem terheli a központi költségvetést, azt saját bevételeiből tudja biztosítani.

(Földi Lászlót a jegyzői székben dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! A 2009 óta alkalmazott HLH-monitoringrendszer helyébe a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság által kezelt egységes klímagáz-adatbázis lépett, amely 2015. március 25-én kezdte meg működését. Az adatbázis célja a klímagázok, a HR-szektor üzemszerűen helyhez kötött klímagázos rendszerei, mint például hűtő- és légkondicionáló berendezések, hőszivattyúk, tűzvédelmi berendezések, az MR-szektor üzemszerűen helyet változtató vagy helyváltoztatásra képes klímagázos rendszerei, mint például a hűtőkamionok hűtőegységei, valamint a klímagázokat tartalmazó vagy azzal működtetett berendezések felhasználásának, használatának, a klímagázok forgalomba helyezésének, felhasználásának és ártalmatlanításának nyomon követése.

Az említett klímagáz-adatbázisban regisztrációra kötelezett a 14/2015. kormányrendelet 5. §-ának (2) bekezdése alapján minden olyan vállalkozás, amely klímagázt vagy klímagázt tartalmazó vagy azzal működtetett berendezéseket az ország területén gyárt, oda behoz vagy onnan kivisz, címkéz, valamint forgalomba helyez; valamint minden olyan vállalkozás, amely klímagázt vásárol, elad, használ, új címkével lát el, szivárgásvizsgálatot és visszanyerést végez, regenerál, ártalmatlanít, valamint regenerálásra vagy ártalmatlanításra lead; minden olyan vállalkozás, amely klímagázzal előtöltött vagy azzal működtetett alkalmazás telepítését, beüzemelését, címkézését, karbantartását, szervizelését, szivárgásvizsgálatát, javítását, valamint használaton kívül helyezését végzi; valamint minden olyan üzemeltető, tulajdonos, amely szivárgásvizsgálatra kötelezett klímagázt vagy újonnan telepített, fluortartalmú, üvegházhatású gázokat tartalmazó, honvédségi alkalmazásnak nem minősülő alkalmazásokat üzemel, tulajdonol vagy tárol.

Az érintetteket vizsgálva megállapítható, hogy az új adatbázis és díjfizetési rendszer körülbelül 3500-4500 vállalkozást és körülbelül 100-150 ezer darab berendezést érint.

(13.30)

A klímagáz-adatbázis hozzájárul a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentéséhez, ugyanak-

kor munkavégzésüket hatékonyabbá, napra készre teszi, ezáltal hozzájárulva ahhoz is, hogy a vállalkozások az EU felé is könnyebben és egyszerűbben teljesíthessék jelentéstételi kötelezettségüket.

Tisztelt Ház! A 14/2015-ös kormányrendelet 2015. február 18-ai hatálybalépése óta a hatósághoz számos olyan megkeresés érkezett, amely a szakmai érdeklődésen kívül üdvözli a hatósági fellépés megjelenését. A díjfizetési rendszerrel kapcsolatos előzetes vizsgálatok és a piaci visszajelzések is igazolták, hogy a hatósági jelenlét nélkül az érintett szakági terület követhetetlen, átláthatatlan lenne.

A hatósági felügyeleti és ellenőrzési tevékenységek legfontosabb pillére a klímagáz-adatbázis, amely gyakorlatilag 840 darab leprogramozott és összefüggő Excel-táblát és hozzákapcsolódó elektronikus hálózatot jelent. Valamennyi, a szakterületet érintő adat itt fut össze, kapcsolódik egymáshoz. Például az adatszolgáltatások és a nyilvántartások, a forgalombahozatali nyomon követés, a jelentések megtétele, a kötelezően a tulajdonosok, üzemeltetők által elvégzendő karbantartási és ellenőrzési feladatok hatóság általi ellenőrzése és azok vezetése, a képesítésekkel és vizsgáztatásokkal kapcsolatos nyilvántartások, igazolások érvényességének nyomon követése, a tantárgyak felvétele, képzési anyagok rendelkezésre állása.

Tisztelt Ház! A jelenlegi gazdasági helyzetben nem megengedhető, hogy a magyar vállalkozások hátrányosabb helyzetbe kerüljenek, mint a jelenlegi helyzetük. Ehhez pedig elengedhetetlen, hogy a hatóság, amennyiben a technikai, tárgyi, műszaki feltételek adottak, biztosítsa a tevékenység végzéséhez szükséges feltételeket akként, hogy a fenntartáshoz azok is hozzájáruljanak, akiknek érdekében a rendszer működtetése történik. Ezért elengedhetetlen egy olyan díjfizetési rendszer bevezetése, amely mind a piaci szereplők számára, mind a hatóság számára biztosítja a megfelelő adatnyilvántartást és adatkezelést, valamint szabálytalanság észlelése esetén a megfelelő eljárási cselekmény megtételét.

Kérem a tisztelt Házat, támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az uniós joggal való harmonizáció rendben lévő folyamat, ugyanakkor ismert és a keretegyezménnyel kapcsolatban mindenképpen el kell mondani és szóba kell hozni az Orbán-kormány éghajlatvédelemmel és klímapolitikai vágyonnal kapcsolatos gondolatait és tetteit.

A célok jól láthatók, az energiapolitikaért felelős miniszter határozza meg őket, miközben az eszközökkel való gazdálkodásért a nemzetgazdasági miniszter felel és ő látja el ezt a feladatot. Ez bárhogy

nézzük, így az éghajlatvédelem igazgatási szempontból teljesen szétesett. Ez a kettős irányítás hosszú távon fenntarthatatlan.

Az MSZP álláspontja továbbra is az, hogy az éghajlatvédelem olyan környezetvédelmi kérdés, amely modern és felelősségteljes gazdaságpolitikai megoldásokat kíván.

A Fidesz éghajlatvédelmi politikájáról a legbeszédeesebb adat, hogy 2010 óta, miközben a teljes hazai kvótavagyonunkkal való gazdálkodást átláthatatlanul és minimális hatékonysággal bonyolította, összesen alig egynegyed stadionnyi pénzt áldozott az állam a családi otthonok energiahatékonysági korszerűsítésére. Az elmúlt félévben sokat ígérték, de igazi lépések most sem történtek.

Az EU éghajlat-politikáját a nyílt színen általában nem kifogásoljuk, de a tényleges visszafogás érdekében sokat nem teszünk. Ráadásul, ahogy hallani, a háttérben a magyar kormány mindent megtesz az uniós kötelezettségek fellazításáért. Orbán Viktor hivatalos indoka ehhez annyi, hogy a keleti államok már meghozták a maguk klímaáldozatát az ipar szétesésekor. A valóság azonban az, hogy az Orbán-kabinet az energia-önellátást az atomipar mellett a magyar szénvagyonra alapozná, ami egyébként a következő lépésük.

Miközben a szomszédjainknál döntően uniós forrásból épülnek a nulla kibocsátású szél- és napenergia-erőművek, ezeknek az engedélyezése Magyarországon gyakorlatilag leállt, mint ahogy a napelemet önkéntes adókkal sújtották, és nem hagyták, hogy együttműködjön az atomenergia és a napenergia.

Fontos megjegyezni azt is, hogy a 2010-ben a kormányváltáskor még 300 milliárd forint értékű kiotói kvótavagyon mára gyakorlatilag értékét veszítette, pedig az adásvétellel együtt nem csupán a korábbi értékesítésből megmaradt milliárdokat, hanem a kidolgozott, sok tízezer család rezsicsökkentésének fenntartható módon való csökkentését garantáló zöldberuházási rendszert is tönkretették.

Tekintettel az MSZP eddigi álláspontjára, a fent felsoroltakra és az Orbán-kormány elmúlt öt évben hozott, a kvótavagyon-értékesítéssel kapcsolatos rossz és elhibázott döntéseire, a törvénymódosítást az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja nem támogatja és nem is utasítja el, egyszerűen tartózkodni fog a kérdésben az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően.

Kiemelten felhívja arra a figyelmet, hogy Orbán Viktor kormánya a rossz klímakvóta-értékesítés politikája miatt több tíz milliárd forint bevételkiesést okozott a költségvetésnek.

Egy szakmailag megfelelő értékesítés sok ezer hazai kis- és középvállalkozásnak jelentett volna biztos megrendelést és több százezer családnak a mindennapi megélhetési költségei valós fenntartásának csökkentését, azaz egy hasonló méretű panelprogram megvalósítását, mint amit a baloldali kormányok véghezvitték.

Azt gondoljuk, hogy ez lenne az egyik legfontosabb lépés, hogy végre folytassák a panelprogramot, és vegyék komolyan ezt a dolgot, mert ez az embere-

ket igazán érinti. Ezért mi tartózkodni fogunk a szavazásnál. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr a Jobbik vezérszónoka.

Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom alapvetően ezt az adminisztratív jellegű módosító indítványt, intézkedést, ami szintén részben brüsszeli előírásokon alapul, támogatni tudja, de ha klímavédelemről van szó, akkor mindig egy kicsit távolabbról szoktuk megközelíteni a kérdést, hiszen jelen pillanatban az Európai Unió, bár határozott erőfeszítéseket tesz a klímavédelem érdekében, mégsem tűnik túl hatékornak, és közben van egy olyan olvasata is ennek a kérdésnek, hogy a másik oldalról viszont saját versenyképességét korlátozza ezáltal.

Hogy miről beszélek. A világon a legnagyobb üvegházhatásúgáz-kibocsátók az Egyesült Államok és Kína - a kiotói jegyzőkönyv végrehajtásáról van szó itt a javaslatban is -, amelyek továbbra sem hajlandóak semmiféle kötelezettséget vállalni klímapolitika, klímavédelem érdekében, amely már önmagában is meglehetősen felháborító, hiszen az Európai Unió mindössze talán tizen-egynéhány százalékát adja a világ üvegházhatásúgáz-kibocsátásának.

Tehát ha mi minden erőfeszítésünket megtéve és saját gazdaságunkat, versenyképességüket is korlátozva megteszünk mindent, hogy a lehető legkevesebb ilyen gáz kerüljön ki a légkörbe, akkor sem tudunk érdemi eredményt elérni ahhoz képest, hogy a nagy szennyezők, a nagy kibocsátók pedig a saját gazdaságfejlesztésüket, a saját fejlődésüket tekintik az egyetlen szempontnak, és nem foglalkoznak a klímavédelemmel, nem foglalkoznak környezetvédelmi szempontokkal. Amíg ez így történik, amíg ez így van, addig hiába is hozunk újabb és újabb intézkedéseket, hiába szorítjuk még jobban meg azt a nadrágszíjat a klímavédelem tekintetében, ezzel csak negatív hatást érhetünk el.

Igaz azonban az is, hogy valakinek példát kell mutatni, és az Európai Unió, Európa ebben a tekintetben igenis példamutató tevékenységet végez, amikor az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megakadályozása vagy megfékezése érdekében különböző jogalkotási szabályokat hoz.

Tegnapelőtt Brüsszelben volt az Európai Parlament épületében a tagállami parlamentek szakbizottságainak klímapolitikai célú tanácskozása, amin a Magyar Országgyűlés részéről részt vehettem és kifejtettem álláspontunkat. Ennek a tanácskozásnak a célja az volt, hogy a decemberben Párizsban sorra kerülő klímacsúcsra az európai uniós álláspontot próbáljuk valahogy egységesíteni, amelyet ott Európának képviselnie kellene, mert való igaz, bármilyen kritikáink is vannak az Európai Unióval kapcsolatban más területeken, a klímavédelem terén akkor tudunk talán valamit elérni, ha egész Európa egysé-

gesen, egy hangon szólal meg ezen a decemberi klímacsúcson Párizsban.

(13.40)

Azt kell elérni, hogy mindenképpen a részes felekre kötelező érvényű határozat szülessen, amelyet utána valamilyen módon be is lehet tartatni, mert az eddigi klímaegyezmények ezt nélkülözték.

Az Egyesült Államok, Kína és más olyan nagy szennyezők, akik különböző légszennyező anyagokat nagy mennyiségben bocsátanak ki, és nem hajlandók meghozni azokat az intézkedéseket, amelyek hozzájárulhatnának a világ klímaváltozás elleni küzdelméhez, ezek az országok, úgy tűnik, hogy továbbra sem és a jövőben sem fognak erőfeszítéseket tenni és határozott célokat vállalni. Mégpedig azért nem, mert ez az ő pillanatnyi érdekeikkel nem egyezik, és hosszú távon pedig nincsenek tekintettel azokra az érdekekre, amelyekre, mondjuk, az Európai Unió jelen pillanatban tekintettel van.

Más kérdés, hogy ha az Európai Unión belül nézzük, Magyarország jelen pillanatban ebben a tekintetben elég jól áll, merthogy talán 36 százalékkal van az 1990-es kibocsátási szint alatt, azonban mindig elfelejtjük azt hozzátenni, vagy legalábbis hogyha kormánypárti felszólalásokban halljuk ezt az adatot, hogy ennek nagy része az azóta leépült nehéziparnak volt a kibocsátása, és ez sajnos - vagy részben sajnos - egy gazdasági szerkezetátalakulásnak köszönhető.

Azért sajnos, mert megszűnt rengeteg gyár, bezártak üzemek, és ez munkahelyek elvesztésével jár, túl a pozitív környezetvédelmi hozadékan, azon, hogy nincs üvegházhatású gázkibocsátás. Létrejötték ugyan új munkahelyek, ezek azonban egyrészt sokkal kisebb arányban, másrészt pedig más szerkezetben, Magyarország egy összeszerelő országgá változott az elmúlt évtizedekben. Nyilván az a fajta tevékenység sokkal kisebb energiafelhasználással és ezáltal sokkal kisebb üvegházhatású gázkibocsátással jár, mint egy fártó tevékenység, akár a nehéziparban nézhetjük a fémmegmunkálást vagy a vas- és acélgyártást, vagy bármilyen más tevékenységet.

Nos, arra kell törekednünk továbbra is Magyarországon, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátását még jobban redukáljuk - nem tudom, hogy maga a kvótakereskedelmi rendszer egyébként erre a célra alkalmas-e. Most itt újabb megszorításokra készül az Európai Unió, hogy az eddigieknél még nagyobb arányban csökkentse évről évre a kiosztható kvóták mennyiségét. Talán valamit ezzel is sikerül elérni, de, mondom, az összes, az egész szempontjából ez csak egy elenyésző hányad, és valós eredményt főleg világszinten nem lehet ezzel önmagában elérni. És miközben ilyen terheket vállal magára az Európai Unió, azon belül is főleg a közép-kelet-európai országok isszák meg úgymond ennek a levét, holott Magyarország a kibocsátásoknak csak kis részéért felelős, mégis a terhekből ugyanolyan arányban osztozik.

Nálunk elsősorban energiahatékonysági szempontból van hová fejlődni és volna mit fejlődni. Ebben a tekintetben jócskán rendelkezünk kapacitással, és az üvegházhatású gázkibocsátás terén a legnagyobb eredményt is talán ott lehetne elérni, hogyha megtakarítanánk, meg sem kellene termelni azt az energiát, amely energiatermelés közben ez a gázkibocsátás keletkezik vagy akár ipari tevékenység közben.

A klímaváltozással az szokott lenni a probléma vagy a fő felvetés, hogy amikor elkezdünk klímaváltozásról beszélni, akkor mindig szóba kerül, hogy ezt most akár emberi tevékenység, akár természetes folyamatok okozzák, igazából a mi szempontunkból teljesen mindegy, egyik sem ok arra, hogy ne cselekedjünk. Tehát jöhetnek a klímaváltozásban hívők vagy jöhetnek a klímaszkeptikusok is a saját érveikkel, nyilvánvalóan ez egy végtelenségig húzódó vita lesz.

A lényeg akkor is az, hogy mi, az emberiség, és ezen belül mi az Európai Unióban meg Magyarországon is mindent tegyünk meg annak érdekében, hogy minél kevésbé terheljük a környezetünket, akár a levegőt, akár más egyéb környezeti elemeket tekintve. Úgyhogy minden olyan intézkedést ebből kifolyólag támogatni tudunk és támogatni is fogunk, amely a klímaváltozás megelőzését vagy a felmelegedés csökkenését szolgálja.

Van ez a bűvös szám, ez a 2 fok, amely az Európai Unió célkitűzéseiben is szerepel, hogy 2 fok alatt maradjon a felmelegedés mértéke, és hogy ehhez képest kell az erőfeszítéseket megtenni. Hát valószínűleg nem az Európai Unió hibájából, de ez nem fog teljesülni. Ennek a hatásai már ma is érezhetőek, hiszen a világon egyre gyakoribbak és egyre intenzívebbek a természeti katasztrófák.

Ennek a dolognak van egy másik vonatkozása is, hiszen ebben a században, a XXI. században a migrációnak a két legfontosabb oka a fegyveres konfliktusok, a háborúk és a természeti katasztrófák lesznek. A természeti katasztrófák az éghajlatváltozás következtében nagyon nagy részben emiatt következnek be, és emiatt milliók kelnek útra, hiszen a megváltozott éghajlati viszonyok következtében előfordulhat, hogy akár tönkremennek, elsvatagosodnak a termőföldek, kiszáradnak az ivóvíz biztosító bázisok, vagy pedig olyan természeti katasztrófa következik be, ami lehetetlenné teszi az adott régióban a megélhetést. Ezért megindulnak óriási nagy tömegek azokba az irányokba, ahol a természeti erőforrások terén még sokkal jobban állunk, és Európa egy ilyen hely, Európában még viszonylagosan gazdagon rendelkezünk akár ivóvízzel, akár más egyéb természeti erőforrásokkal. Ezért nekünk fel kell készülnünk arra, hogy a klímaváltozás következtében egy migrációs hullám indul meg Európa és más, természeti erőforrásokban gazdag területek irányába.

Ez már innentől kezdve nem feltétlenül környezetvédelmi vagy klímavédelmi téma, de mindenképpen szükséges megemlíteni, mert a klímaváltozás egyik hatása lesz. A hatások kivédésében nyilvánvaló, hogy a megelőzésre kell a legnagyobb hangsúlyt fordítani, de arra is legalább ugyanannyira tekintet-

tel kell lenni, hogy amit nem tudunk megelőzni, ami be fog következni, annak a hatásait hogyan védjük ki; márpedig lesznek, és máris vannak ilyen hatások, és sajnos ezek a közeljövőben várhatóan csak fokozódni fognak.

A brüsszeli tanácskozás megállapításai között a legfontosabb, végül azzal zártuk ezt a tanácskozást, a legfontosabb megállapítások azok voltak, hogy mindegyik határozott és sokkal ambiciózusabb célokat kell az Európai Uniónak a párizsi klímacsúcs elé vinni, és azt a hatalmas diplomáciai testületet, amellyel az Európai Unió rendelkezik, ami azt jelenti, hogy mintegy 3 ezer európai uniós és körülbelül 90 ezer tagállami diplomata jelenleg ez a diplomáciai hálózat, latba kell vetni Európai Unió kívüli kapcsolatokban, hogy minden ország a lehető legtöbbet tegye meg a klímavédelem érdekében, mert jelen pillanatban nem megfelelő hatékonysággal működik ez a diplomáciai hálózat.

Hogyha ezt sikerül megtennünk, és saját magunk is olyan intézkedésekkel mehetünk erre a decemberi párizsi klímacsúcsra, kézzelfogható eredményeket tudunk akár elérni, bármilyen kicsi kézzelfogható eredmény is lesz az, és olyan országok is szerepet vállalnak a klímavédelemben, az éghajlatváltozás elleni harcban, akik eddig nem tették, akkor már előrébb léptünk egy kicsit. Bár félok, hogy ez már kevés lesz, mert mindig szoktuk mondani, a 24. órában vagy annak is az utolsó percének az utolsó másodpercében vagyunk, amikor még tehetünk valamit ennek a visszafordítására - ha tehetünk, mert itt megint előjön az a kérdés, hogy az emberi tevékenység, egyáltalán az ember saját tevékenységével képes-e megfékezni vagy lelassítani akár ezt a folyamatot, amit globális felmelegedésnek vagy éghajlatváltozásnak hívunk.

Magától a tárgyszerű javaslatról egy kicsit meszszire elkalandoztam, de hogyha klímavédelemről van szó, akkor azért ezeket mindig el kell mondani itt, az Országgyűlés falai között. Még egyszer mondom, hogy olyan jellegű módosításról van szó, amellyel ha nem is feltétlenül értünk egyet a teljes Európai Unió klímapolitikai eszközeivel és magával a kvótarendszerrel, ezt félre tudjuk tenni annak érdekében, hogy ha a legkisebb hasznot is hozza ez a klímaváltozás vagy a globális felmelegedés szempontjából, akkor miért ne támogatnánk - úgyhogy a végszavazásnál támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr következik, az LMP vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ott szeretném folytatni, ahol jobbikos képviselőtársam abbahagyta, és rögtön megkérdezni, a Jobbik azt mondja, hogy támogatja, hogyha a legkisebb hasznot is hozza. Hol látja? Hol lehet látni ebben a szövegben, hogy ez

hasznot fog hozni a magyar klímaügynök? Tehát én ezt nem találtam meg benne. Én átolvastam gondosan, itt vannak aláhúzva a különböző szakaszok, de ilyen nincs benne.

Most többedjére vitázunk már itt a parlamentben klímapolitikáról, de tényleg úgy érzem, ha a fideszes kormánynak a klímapolitikájáról kell beszélni, minthogyha - nem tudom - lovat tanítanak hátton úszni, és azért imádkozom, hogy bárcsak hoznák már vissza Illés Zolit, ő legalább tudta, hogy miről beszél. Tehát hol van az, hogy ez az egész jogszabály hozzájárulna bármivel ahhoz, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátása csökkenjen? Hol járul hozzá?

(13.50)

Mutassák meg nekem azt a szakaszt - itt van előttem a kodifikált szöveg -, amely azt fogja elérni, hogy bármilyen mértékben csökkenni fog az üvegházhatású gázok kibocsátása! Nincs ilyen! Ez egy adóbeszedés! Az Orbán-kormány azt látja az egész klímapolitikában, hogy ebből be lehet szedni egy kis pénzt a költségvetésnek.

Nézem azokat a szavakat, amelyeket az indoklásban használnak: jelentéskészítési kötelezettség, adminisztrációs feladatok, hatósági költségek finanszírozása. Hol van ez attól, amiről Kósa elnök úr beszélt, hogy majd bürokráciacsökkentés fog megvalósulni? Úgy írunk elő jelentési kötelezettségeket, hogy ha azoknak valaki nem tesz eleget, akkor nyolc napon belül adók módjára történő azonnali behajtásáról lehet intézkedni. Ez egy ügyfélbarát intézkedés! És akkor finanszírozni akarjuk a Nemzeti Klímavédelmi Hatóságot. De miért van erre szükség? Tessék ezt nekem elmondani! Higgyék el, az LMP nem kerget olyan álmokat, hogy majd klímapolitikával szólítja meg a magyar választókat, ez csak egy sima szakmai érdeklődés.

Miért van szükség Nemzeti Klímavédelmi Hatóságra, ha egyszer már volt egy Környezet- és Természetvédelmi Hatóság, amire azt mondták, hogy nem kell önállóan, mert az nem jó, betesszük a kormányhivatalba, ott megszüntetjük az egészet, mert csökkentjük a bürokráciát, utána meg annak a feladatainak egy részfeladatára csinálnak egy önálló hatósági szintet. Mi ennek az értelme? Ennek a hatóságnak a létrehozása hogyan fogja szolgálni azt, hogy bármilyen olyan célt elérjünk, amit a kiotói egyezmény egyáltalán magába foglal?

Nem értem azt a szemléletet, hogyan lehet környezetvédelmi problémát úgy kezelni, hogy abból csak pénzbeszedés legyen. Mert ha csinálnánk ilyet, és ez a jogszabály azt mondaná, hogy minden egyes forintot, amit beszédünk, teljes mértékben, száz százalékig arra fordítjuk, hogy az ilyen jellegű gázki-bocsátás csökkenjen, akkor talán értenék valamit. De hogy egy adminisztratív rendszer létrehozására, egy bürokrácianövelésre, egy nagyon nehezen használható információs rendszer - ebből akármennyi van most is az országban, amiket nem lehet jól használni, de a rendelkezésünkre állnak - finanszírozására csi-

náljunk egy olyan jellegű szabályozást, ami a fluor-tartalmú üvegházhatású gázok meghatározott mértékben történő befizetését teszi kötelezővé vállalkozásoknak, nem értem, hogyan szolgálja a célt.

Magam környezetvédőként egy kis kárörvendéssel nézem, hogy igen, megbírságotják őket, és egy kis pluszpénzt szednek be. De miért? Miért kell ezt megcsinálni? Azért, hogy bürokráciát növeljenek? Újabb hatóságot hozzanak létre? Újabb adatbázist teremtsenek? Ez szolgálja a magyar emberek érdekeit? Nem látom az ezzel kapcsolatos koncepcionális célt. Ha azt mondja a kormány, hogy akarok egy jó klímapolitikát, akkor abba az irányba kell menni.

Az önök kormánya teljesen dicséretes módon csinált egy jó alkalmazkodási stratégiát, egy adaptációs stratégiát, amely arról szól, hogy a magyar társadalomnak hogy kell felkészülnie arra, hogy a klímaváltozás - amely talán a legnagyobb globális környezeti krízis az emberiség történetében, amiről beszélhetünk - ellen mit kell tennie a magyar társadalomnak. Ebben az alkalmazkodási stratégiában rengeteg dolog van, az alföldi területek mezőgazdasági vízellátásának a rendezése, az, hogy a fővárosban és a nagyvárosokban hogyan biztosítsanak ivóvizet, hogyan legyenek árnyékosak és árnyékkal biztosítottak a tömegközlekedési várók, meg egy halom olyan intézkedés, ami támogatandó lehet az ellenzék részéről is. Ez az önök stratégiája. Ez az önök kormányzásának idején született. De nem ennek a megvalósítására törekednek, nem ennek a végrehajtását látjuk itt, sőt sehol sem látjuk a végrehajtását a saját stratégiájuknak; ez ugyanolyan sorsra jutott, mint a nemzeti vidékstratégia, hogy csináltak egy jó stratégiát, utána meg szöges ellentétben mennek azzal, mintha nem is lenne. Ennek az adaptációs stratégiának a végrehajtására nincs forrás, nincs megfelelő kormányzati szándék, ha bármi történik ebben, akkor csak fillérek állnak rendelkezésre egy-egy pályázat során, és egy nappal a pályázat kiírása után lefagy a rendszer, mert kiderül, hogy kevés a forrás. Tehát ilyen bukdácsolós megoldással történik valami, miközben ellentétes hatású tevékenységek sokasága zajlik az országban.

LMP-sként nyilvánvalóan nem gondolom azt, hogy ezzel bármilyen szűk szavazói réteget meg lehet szólítani. Egyszerűen környezetvédelmi érdeklődéssel kérdezem: hogyan lesz meg Magyarországnak az a célkitűzése, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának a mértéke csökkenjen? Ebben a jogszabályban illet nem látok. Ebben egyetlen olyan szakasz sincs, amely ezt a célt szolgálja. Ez csak adatbázis létrehozása és pénzbeszedés. Ez a kodifikált szöveg, és nincs benne más.

Mindig örömmel hallgatom Áder János köztársasági elnök urat, amikor felmegy ide a karzatra, és nagyon szép szavakat mond fenntartható fejlődésről meg klímapolitikáról, ami előszóval tükrözi azt, hogy ő zöld-államfőnek mondja magát, ugyanakkor pedig mindig olyanról beszélünk, hogy a magyar valóság... Ugye, a szén-dioxid-kibocsátás nem az Orbán-kormány idején esett így vissza. Mindig azt

mondják, hogy milyen drasztikusan esett vissza a károsanyag-kibocsátás. Valóban, ahogy jobbikos képviselőtársam elmondta, 20-25 évvel ezelőtt, a GDP 20 százaléka az elvesztésével, meg munkahelyek sokaságával együtt veszett ez oda, nagyon nagy áldozattal. De az elmúlt öt évben nem csökkent! Minden technológiánk megvan arra, hogy csökkenjen. Minden eszközünk megvan arra, hogy a felhasználás mértékét csökkentsük. De mi nem ezt tesszük, hanem teljesen más irányba megyünk.

Nem akarok már tényleg paksozni, mert nem akarok az agyukra menni azzal, hogy megint paksozzak, de elő lehetne jönni a megújuló energiaforrások előállításával. Elő lehetne jönni azzal, hogy ez a kormány mit tett annak érdekében, illetve mivel próbálta akadályozni azt, hogy az egész európai trendtől eltérjünk. Még Románia is előttünk jár, amikor növelni kell a megújuló energiaforrások arányát. Elnézést kérek, tényleg pejoratívnak tűnhet a példa, de egy nálunk rosszabb gazdasági helyzetben lévő társadalom is tudja érdemben növelni a megújuló energiaforrásokból származó energiatermelését, Magyarország viszont nem. Magyarország a legkisebb ambícióval vállalt 2020-ig 13 százalékot, de azt sem fogja tudni teljesíteni. Leghátul kullogunk, és úgy csinálunk, mintha egész Európa buta lenne, nem tudná, hogy merre kell menni, ostobán választja a napenergiát és a szélenergiát, mi viszont egyedül, zsebünkben a bölcsék kövével, azt gondoljuk, hogy mi jó energiapolitikát folytatunk.

Az energiapolitika koncepcionális átalakítására lenne szükség. Arra lenne szükség, hogy a háztartásokban mindenütt, szerte a társadalomban elősegítsük azt, hogy az összes olyan eszközzel éljünk, ami rendelkezésünkre állhat ahhoz, hogy a károsanyag-kibocsátás csökkenjen. Ehelyett itt van előttünk a kiotói jegyzőkönyvre utalva ez az előterjesztés, amely többszöri olvasatra sem, mind a hét szakaszát részlegesen átnézve sem, az indoklást elfogadva sem valósítja meg ennek a háttérét. Ellenben mit csinál? Pénzt szed be, amit a klímavédelemért felelős hatóság által üzemeltetett adatbázisra fordít, éves klímavédelmi felülvizsgálati díjat vezet be, teljesen függetlenül attól, hogy ezek a cégek hogyan fognak gazdálkodni, és semmilyen mértékben nem csökkenti a kibocsátást.

Akkor mi a célja? Úgy tűnik, hogy csak a pénzbeszedés a célja. A pénzbeszedést bebújtatjuk egy zöld álcába, hogy úgy lehessen pénzt beszédni, hogy az ne szolgálja azt a célt, amiért ezt az egyezményt aláírtuk. Úgy tűnik, felületesen nézve úgy tűnhet, hogy ez nemzetközi kötelezettségünk. De ez nem így van! A nemzetközi kötelezettség meghatározza, hogy milyen célokat kell elérnünk. Annak az eszközeit a magyar kormány azzal fogja megválasztani, hogy mit hoz ide a parlament elé jogszabályi javaslatként, hogy azoknak a céloknak hogyan feleljünk meg.

Tavaly az Európai Unióban az összes energetikai beruházás több mint kétharmada a megújulóenergia-iparba ment, vagyis ma már a zöldenergia számít a főáramnak, míg az atom, a szén, a kőolaj és

a földgáz alternatív járulékos kiegészítő energiaforrás az Európai Unióban. Ezzel szemben Magyarország ellentétes irányba megy, semmilyen formában nem követi ezt. Vajon azért, mert mi okosabbak vagy bölcsőbbek vagyunk, mint egész Európa? Vagy csak azért, mert nem jól értelmezzük ezt, és nincs a kormánynak olyan klímapolitikusa, aki értene ahhoz, hogy ezt hogy kell csinálni? Ha végignézek az egész Földművelésügyi Minisztériummal kapcsolatos szaktárcán, be kell látnom, hogy minden bizonnyal kiváló energetikai szakemberek vannak, és egy halom más területen is, de nincs olyan, aki a klímapolitikához konkrétan értene, és tudná, hogy ezt hogy lehet megvalósítani. Az előbb említettem Illés Zoltán nevét, ő legalább szakember volt ezeken a területeken, és tudta, mi az, amit célszerű és praktikus megcsinálni, és mi az, amit nem. Ilyenkor egy kicsit hiányolom azt, hogy ez a szakmaiság teljes mértékben hiányzik ebből az előterjesztésből.

A kormányzat az elmúlt négy évben adminisztratív eszközökkel korlátozta a szélerőművek építését, egyedüliek vagyunk ebben az egész Európai Unióban, holott legjobb tudomásunk szerint befektetők sokasága tervezne ilyet. Ezzel szemben viszont megadóztatjuk a napelemeket meg a hőszivattyúkat. Utána meg idejövünk, és arról beszélünk, hogy a klímavédelmet akarjuk támogatni. Kérem szépen, erről szó sincs! A kormányzat pénzt akar beszédni ezzel a jogszabállyal, és úgy akarja álcázni, mintha ezzel bármilyen környezetvédelmi szemléletet akar na sugározni, holott szó nincs erről.

Azt kell látni, és azt kérem, fogadják el tőlem, hogy ez a jogszabály a földi klíma szempontjából semmilyen hatással nem rendelkezik. Önök létrehozna egy hatóságot, egy adatbázist, beszédek rá a pénzt, hogy üzemeltessék, de a földi klímára ez nincs hatással. És arra hivatkoznak, hogy ez azért kell. Hát szó nincs erről! Az lenne a jó, ha ez a szabályzat és az egész kiotói egyezmény szellemisége úgy kerülne átültetésre a magyar jogrendszerbe, hogy az valós eredményekkel járna.

Egyetértek miniszterelnök úrral abban, hogy a gazdaság nagyon fontos, egy olyan eszköz, amely a társadalmi jólét megteremtését szolgálja, de a gazdaságnak a XXI. században már rengeteg olyan megoldása van, ami nem bocsát ki káros gázokat, és nem bocsát ki a klímára kockázatos elemeket. Ezt meg lehet csinálni. Rengeteg megoldás lenne erre. Ennek az eszközei itt állnak önök előtt, megvan ennek a lehetősége, ugyanakkor olyanokról beszélnek, ami gyakorlatilag nem létezik, mert az Orbán-kormánynak nyilvánvalóan nincs klímapolitikája. Ezt én azért veszem zokon, mert azt gondolom, amit korábban már elmondtam, az emberiség egyik legfontosabb krízise az, hogy ezt a klímaváltozást hogyan fogjuk tudni kezelni.

(14.00)

Még egyszer felhívom a figyelmet arra, önöknek van egy teljesen normális és használható stratégiá-

juk, annak megvalósítására kell a forrásokat fordítani. Ez lenne a megoldás, nem pedig a saját szemléletükkel ellentétesen bürokráciát növelni, új hatóságot létrehozni, miközben két héttel ezelőtt vagy három héttel ezelőtt is amellet érveltek, hogy miért nem kellene önálló hatóságok, amikor a zöldhatóságot beolvasztottuk a kormányhivatalba.

Azt a következetességet kérném önöktől, hogy a célkitűzésekkel és az eszközökkel próbálják meg legalább követni a saját elveiket, mert amikről beszélek, az legtöbbször olyan elv, amit önök is zászlajukra tűztek, és amivel ellenzéki politikusként is egyet tudok érteni.

Ennek megvalósításáról beszélünk most, ez a megvalósítás teljes mértékben rossz a célhoz. Kérem, fogadják ezt el, mindenféle politikai támadási szándék nélkül mondom, hogy ez teljesen alkalmatlan arra, hogy Magyarország klímapolitikai céljait megvalósítsa. Ez a jogszabály nem tudja ezt a célt szolgálni, teljes újragondolásra javaslom önöknek a klímapolitikát, és az alkalmazkodási stratégia megvalósítására javaslom, hogy kormányzati forrásokat fordítsanak. Annak sokkal több értelme lenne, mint az ilyen jellegű sarcok kivetésének és új sóhivatalok létrehozásának, amelyek szintén nem szolgálják azt a célt, mint ami a nevükben van. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, írásban előre sem jelentkezett egyetlen képviselő sem, megkérdezem, kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván élni. Ez azt jelenti, minthogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, hogy az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. Most kíván-e? *(Szabó Zsolt: Zárszóra nincs mód?)* Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Annyi más témából átvett, ehhez a törvénymódosítási javaslatához kapcsolódóan felvetett információ és vélemény hangzott el, hogy úgy gondolom, néhány dologban tisztáznom kell néhány kérdést.

Az egyik a szén-dioxid-kibocsátáshoz, vagyis a szén-dioxid-kvótához kapcsolódó kérdéskör volt. Itt LMP-s képviselőtársunk, illetve MSZP-s képviselőtársunk is fölvetett néhány kérdést. Mi az előnye ennek a törvénymódosításnak, mit hoz a szén-dioxid-kvóta szempontjából? Három dolgot. Először: az átláthatatlan képzésben és szakképzésben végre tisztán fogunk látni. Miről van szó? Jelen pillanatban van lehetőség és mód, hogy klímászerelésre, fluorkezelésre valaki letegyen szakvizsgákat. Azonban ezzel nem élnek, mert túl sokba kerülnek ezek a vizsgák, és olyan szakemberek szerelik ezeket a rendszereket, akik nem biztos, hogy helyesen és jól járnak el.

A másik téma, ami megint csak nagyon érdekes, hogy átlátszó, átlátható és nyomon követhető rendszert épít ki. Ezért nem értem LMP-s képviselőtársam ehhez kapcsolódó gondolatait, hiszen 2009 óta egy kft. tartotta nyilván ezt a rendszert, amit magáncégek alapítottak. Most ezt behozzuk kormányzati szintre, átlátszó, tiszta, feltöltött adatbázissal működő, egységes rendszert hozunk létre. Teljesen tisztán lesz ez működtethető és fogható.

A másik dolog a szén-dioxid-kvóta. Eddig egészen pontosan megfogalmazva hűtőközeg-mennyiség alapján volt meghatározva ez az egész. Most szén-dioxidra szabjuk le, pont azért, hogy nyomon követhető legyen, és meg tudjuk oldani azt a kérdést, hogy összehasonlítható legyen.

Néhány érdekes gondolat az Európai Unióval kapcsolatos kérdéskörben. Ugye, az EU úgy döntött, hogy közösen képviseli a klímapolitikát, és ezen belül a megújuló energiában is egységesen kezeli a rendszert. Nem 13,5 százalék, 14,6, ezt vállaltuk be, az EU összességében 20 százalékot. Valamint az Európai Unió elfogadta azt is, hogy energiamixben mindenki a saját energiaforrásait a gazdasági előnyére való tekintettel úgy állítja össze, ahogy az neki jó. Ez, úgy gondolom, minden ország gazdasági helyzetének megfelelő.

A szén-dioxid-kibocsátásban pedig meg kell nézni a számokat. Szépen megyünk előre. Egyébként a következő időszakban két új európai uniós pályázat, amelyek a kkv-szektorra érintik, pont azt erősziti meg, hogy ne csak összeszerelő ország legyünk, hanem a kis- és közepes vállalkozások minél nagyobb mértékben fejlődjenek. Itt egy dologra föl hívnám tisztelt képviselőtársaim figyelmét: alulfínanszírozott a kis- és közepes vállalkozások nagy része. Ez azt jelenti, hogy forgóeszköz-finanszírozással kevéssel rendelkeznek.

Azért hoztuk azokat a szabályozásokat az új EU-s hétéves ciklusban is, hogy jobban, könnyebben tudjanak pénzhez jutni, könnyebben tudjanak hitelhez jutni, és könnyebben tudjanak alacsony kamatozású saját forgóeszköz-finanszírozáshoz hozzájutni. Kérem, hogy várjuk meg ennek a gazdasági folyamatnak a végét, ugyanis nem azonnal történnek ezek a dolgok.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Fölvetődtek érdekes kérdések, panelprogram, társasház és egyebek. Csak mondom, az elmúlt fél évben 12,7 milliárd forint pályázati pénzt tettünk közzé, ami elérhető, „Otthon melege” program. Bárkinek nagyon szívesen segítünk ebben a körben.

Új EU-s időszak: 80 milliárdot írunk ki kimondottan a lakosság részére, 15 százalék magyar forrás, 85 százalék európai uniós forrás lakossági ingatlanok energetikai felújítására.

Es ha már a naperómű előjön, ott két dologra szeretném föl hívni a figyelmet. 1. Készül a METÁR; az új szabályozás a kötelező energiaátvételi rendszer

keretében ez év végével elkészül. 2. Közel 30 milliárd forintot költöttünk az elmúlt időszakban napelemre. Arra a napelemre, aminek egyébként a világpiacra az ára folyamatosan csökken, és egy kilowatt beruházási bekerülési költsége az elmúlt időszakban 30-40 százalékkal csökkent. Ezek a beruházások megvalósultak. Nagyon szívesen adunk információt arra vonatkozóan, hogy hol, merre és hogyan történnek ezek a beruházások.

És magáról a kiotói kvótaértékesítésről, a kvóta-elszámolásról. Tisztelt Képviselőtársaim! Ne felejtsük el, a nagy döntési pont ez év végén decemberben Párizsban lesz klímaügyekben. Ugye, az ENSZ klímakonferenciát tart. Hogy kinek mennyi kvótája van, akár kiotói, akár európai uniós kvóta, akár fluorgázkvóta, az ott nagyon-nagyon nagy súlyba és latba fog esni. A tárgyalások során nem mindegy, hogy milyen pozícióban tudunk tárgyalni. Ezért erre a rendeletre, erre a törvényi szabályozásra az átláthatóság és a kezelhetőség miatt nagyon nagy szükség van.

Arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy amennyiben bármilyen szakmai kérdésük van, nagyon szívesen segítünk. Még egy fontos pont a törvény-előterjesztéssel kapcsolatban: ez nem FM-es, hanem NFM-es előterjesztés, tehát a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumé. És klímaügyi kérdésekben a tárgyalások folyamatáról, a szakmai tartalomról, valamint a törvény szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt hatásáról nagyon szívesen adunk számokat, információkat, adatokat.

Nagyon szépen kérem képviselőtársaimat, hogy ezek tudatában, a tisztánlátás, az átláthatóság és a pontos információ rögzítés érdekében támogassák ezt a jogszabályjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **kiégett üzemanyag és radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés H/3883. számon a parlament informatikai hálózatán megtalálható.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr, és a türelmet, amíg itt helyet cseréltünk államtitkár úrral. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő határozati javaslat Magyarország kiégettüzemanyag- és radioaktív hulladék-kezelésre vonatkozó politikájának alapküldetése. A radioaktív hulladék kezeléséről szóló Euratom tanácsi irányelv előírja a tagállamok számára a kiégett üzemanyag és radioaktív

hulladék kezelésére vonatkozó nemzeti politika, nemzeti program és nemzeti rendszer létrehozásának, valamint az ezekkel kapcsolatos követelményrendszer megalkotásának köteleességét.

(14.10)

Az irányelvben foglaltak biztosítása érdekében az atomenergiáról szóló törvény arra kötelezi a kormányt, hogy terjessze az Országgyűlés elé a nemzeti politikát. Az országgyűlési határozati javaslat ismerteti a radioaktív anyagok felhasználását s az atomenergia jelenlegi alkalmazását Magyarországon, megfogalmazza a követendő alapelveket, az irányelvből adódó kötelezettségeket. A nemzeti politika bemutatja a radioaktív hulladék fajtáit, a kiégett üzemanyagot, s megfogalmazza azok kezelésére és a nukleáris létesítmények leszerelésére vonatkozó és alkalmazandó politikákat, ezzel keretet adva a nemzeti programban kidolgozásra kerülő feladatoknak és azok ütemezésének.

A nemzeti politika összhangban van az irányelv és az atomenergiáról szóló törvény valamennyi rendelkezésével. Az atomenergiáról szóló törvény értelmében az Országgyűlés a kormány előterjesztésére ötévente felülvizsgálja a hatályos nemzeti politikát, ami lehetővé teszi a dokumentum módosítását a legmagasabb szintű biztonságpolitikai szempontok érvényesítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt levő határozati javaslat a kiégett üzemanyag- és radioaktív-hulladék-kezelés szakpolitikájának alapjait fekteti le olyan elvek mentén, amelyek a hatályos jogszabályokban már megtalálhatóak.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati javaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Völner Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló közösségi keret létrehozásáról szóló 2011. július 19-ei, 2011/70/Euratom tanácsi irányelv átfogóan szabályozza a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladékok kezelését, előírja az erre vonatkozó nemzeti politika, nemzeti program és nemzeti rendszer létrehozását, valamint az ezekkel kapcsolatos követelményrendszert. Az irányelv értelmében a tagállamoknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2015. augusztus 23-áig értesíteniük kell az Európai Bizottságot a nemzeti politikát megvalósító nemzeti programjuk tartalmáról.

A XXI. században nehéz lenne elképzelni Magyarországot gazdaságát a radioizotópok és a nukleáris technológiák felhasználása nélkül. Az atomtechnikát

széles körben alkalmazzák az iparban, az egészségügyben, és meghatározó szerepe van a villamosenergia-termelésben. Az ország villamosenergia-szükségletének közel 40 százalékát adó atomerőművi részese-dés tartja a villamos energia fogyasztói árát elviselhető szinten.

Az atomenergia alkalmazása ugyanakkor arra készteti a társadalmat, hogy bizonyos problémákkal szembenézzen és megoldja azokat. Ezt felismerve, az Országgyűlés 1996-ban megalkotta az atomenergiáról szóló új, 1996. évi CXVI. törvényt, amelynek előírásai szerint radioaktív hulladék elhelyezését, kiégett fűtőelemek átmeneti tárolását, a nukleáris üzemanyagciklus lezárását, valamint a nukleáris létesítmények leszerelését egy, a kormány által kijelölt szerv végzi. 1998. június 2-án ennek szellemében alakult meg a Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Társaság, amely 2008. január 7-én Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Nonprofit Kft.-vé alakult, igazodva az Unióban működő gazdasági társasági formákhoz.

Az elkövetkező évek műszaki feladatai közül a legfontosabbak: nemzeti radioaktív-hulladék-tároló és kiégett kazetták átmeneti tárolójának üzemeltetése és bővítése, a radioaktív-hulladék-feldolgozó és -tároló biztonságának növelése, ami a tároló kapacitásának növelésével is jár, ezenkívül a hosszú élettartamú, nagy aktivitású hulladék végleges elhelyezésére szolgáló tároló telephelyének kijelölése.

Az atomenergia békés célú alkalmazásának hazai szabályozása megfelel az Európai Unió előírásainak. A tervek már magukban foglalják a Pakson üzemelő négy blokk meghosszabbított üzemideje által keletkezett hulladékot is, valamint a két megépülő blokkot is. Ez a nemzeti politika azokat a követelményeket mutatja be, amelyek a radioaktív hulladék leszerelésével és elhelyezésével kapcsolatosak, valamint hogyan illeszkedik a már meglévő programokhoz. A kormány feladata olyan nemzeti politikai program kidolgozása, mely a keletkezéstől a végleges elhelyezésig tart, évente felülvizsgált közép- és hosszú távú tervekkel.

Az atomenergiát csak úgy lehet alkalmazni, hogy ne veszélyeztesse az emberi életet. Az atomenergia által a társadalmi előnyöknek nagyobbaknak kell lennie, mint a vállalt kockázatoknak. Magyarország felelőssége a radioaktív hulladék és a kiégett üzemanyag biztonságos, társadalmilag elfogadható kezelése. A tudomány fejlődésével s a tapasztalatokkal párhuzamosan folyamatosan felül kell vizsgálni a rendszert, továbbá nagy hangsúlyt kell fektetni a szakemberek képzésére, illetve továbbképzésére. Az atomenergia alkalmazójának törekednie kell arra, hogy a keletkezett hulladék a lehető legkisebb mértékű legyen. A jövőben a kiégett üzemanyag mennyiségének növekedéséhez fog hozzájárulni a paksi telephelyen létesülő két új atomerőművi blokk is.

Az üzemanyagciklus zárása kapcsán ma alapvetően két irányvonal létezik: a nyílt üzemanyagciklus, illetve az újrafeldolgozás. Jelenleg a Paksi Atomerőmű négy üzemelő blokkjára vonatkozó terveket a

meghosszabbított üzemidő és a nyitott üzemanyagciklus figyelembevételével kell összeállítani. Akármilyen megoldás kerül kiválasztásra az új atomerőművi blokkok figyelembevétele mellett a nukleáris üzemanyagciklus lezárására, a tervezést a mélységi, geológiai tározóban történő végső elhelyezésre tekintettel kell végrehajtani.

Az üzemanyagciklus zárásának politikája a hazai nem atomerőművi eredetű kiegészített üzemanyagot illetően az, hogy hazánk él az Oroszországba való visszaszállítás lehetőségével. Amennyiben a jövőben stratégiai, műszaki és gazdasági szempontokat figyelembe véve olyan döntés születik, hogy az ország mégsem él az oroszországi visszaszállítás lehetőségével, akkor a Magyarországon maradó kis dúsítású, kiegészített hűtőreaktori fűtőelemek további hazai átmeneti tárolását, valamint az atomerőművi eredetű kiegészített üzemanyaggal együtt a végleges elhelyezés feltételeinek megteremtését haladéktalanul meg kell kezdeni.

A magyarországi tárolókat úgy kell kialakítani, hogy a telephely, a befogadó közet s az alkalmazott műszaki megoldások az elhelyezett hulladék jellemzőihez igazodóan, együttesen biztosítsák a hulladék elszigetelését az élő környezettől. Ezen politika alkalmazása a végrehajtás fázisába jutott, ez azt jelenti, hogy a kis és közepes aktivitású radioaktív hulladék elhelyezését erre a célra létrehozott tárolókban valósítjuk meg.

A nagy aktivitású radioaktív hulladék elhelyezését Magyarországon egy stabil, mélységi, geológiai formációban kialakítandó tárolóban kell megoldani. Ezen ponton a radioaktív hulladék elhelyezésének politikája összekapcsolódik az üzemanyagciklus-zárás politikájával. A mélységi geológiai radioaktív tárolót úgy kell megtervezni és kialakítani, hogy abban együttesen elhelyezhető legyen a nagy aktivitású és hosszú élettartamú radioaktív hulladék s a kiegészített üzemanyag. Emellett fontos elem a radioaktív hulladékok visszanyerhetősége.

Kérem a javaslat támogatását. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most megadom a szót Tóth Bertalannak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy hallhattuk, a kiegészített üzemanyag és radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikájáról szól ez az előterjesztés és szól a vita, viszont magában az anyagban több utalás olvasható az atomenergia békés célú felhasználásáról is, ezért engedjék meg, hogy utaljak egy korábbi vitára vagy korábbi vitákra is, amelyet az atomerőművi blokkok bővítésével kapcsolatban itt az Országgyűlésben lefolytattunk.

A legnagyobb probléma az, hogy erről a bővítésről ilyen nemzeti politika, ilyen stratégia nem született. Bár persze majd hivatkoznak egy 2009-es országgyűlési határozatra, amely erről szól, viszont

ebben a határozatban sok-sok olyan rendelkezés szerepelt, amely most ebben az anyagban is olvasható, ami a széles körű társadalmi párbeszédre vonatkozik, ami arra vonatkozik, hogy a különböző szervezetek, szakmai szervezetek részvételét ebben biztosítani kell, és csak ezután hozható meg a konkrét döntés, de erre nem került sor.

(14.20)

Félő, illetve remélem, hogy ezzel a nemzeti politikával, ezzel a stratégiával nem ez történik, hogy elfogadja a Ház, és önök ebből majd nem teljesítenek semmit, ahogy a 2009-es országgyűlési határozatból is nagyon sok rendelkezés nem került megvalósításra, hiszen önök titkosítottak rengeteg információt az atomerőművi blokkok bővítésével kapcsolatban, és váratlan, titkos paktumot kötött Orbán Viktor Moszkvában Vlagyimir Putyinnal, amely alapján önök meghozták a bővítésről a döntést.

Maga az anyag - ahogy említettem - sok-sok rendelkezésében hivatkozik független szervezetre, de van is egy ilyen rendelkezés, hogy hatékony jogi szabályozást kell készíteni és biztosítani kell, hogy az atomenergia békés célú felhasználásának biztonságát felügyelő független szerv vagy szervezet jöjjön létre. Van benne olyan rendelkezés, ami arról szól, hogy biztosítani kell, hogy a kiegészített fűtőelemek és radioaktív hulladékok biztonságos kezelésével kapcsolatos információk mindenkinek rendelkezésre álljanak, beleértve annak biztosítását is, hogy a hatóságok a hatáskörükbe tartozó ügyekről tájékoztassák a nyilvánosságot.

Vannak benne olyan rendelkezések, amelyek arról szólnak, hogy lehetőséget kell biztosítani a lakosság számára, hogy megkapja a kiegészített fűtőelemek és radioaktív hulladékok kezelésével kapcsolatos információkat, és a döntéshozatali folyamatban ténylegesen vegyenek részt. És sok-sok pontban arról szól, hogy önök az atomenergiával, a békés célú hasznosítással kapcsolatban a bővítésről nem kéri ki a közvélemény, a magyar emberek véleményét, míg az abból származó hulladékkal kapcsolatban pedig szeretnék kikérni. Erre a kettősségre szerettem volna felhívni a figyelmet.

Maga az előterjesztés, ahogy említettem, tartalmaz egy olyan mondatot, hogy a döntéshozatali folyamatban való tényleges részvételt kell biztosítani, majd az anyag vége felé, a nemzeti politikai stratégia vége felé olvashattunk egy olyan rendelkezést, amely ezt a döntéshozatali folyamatban való részvételt közmeghallgatássá butítja. Azt gondolom, hogy a döntéshozatalban való részvétel nem merül ki a közmeghallgatásban. Az milyen döntés, hogy közmeghallgatáson meghallgatják az érintett állampolgárok, az ott élők véleményét?

Éppen ezért azt gondolom, hogy a döntéshozatali való döntéshozatal kell hogy legyen, és nem csak abban a lakossági csoportban, amelyet ez az anyag most rögzít, hiszen ugyancsak az anyag vége felé szerepel egy rendelkezés, hogy a hazai radioaktív-

hulladék-kezelési program és a kiégett üzemanyag kezelési programja négy helyszínhez kötődik: Püspökszilággy-Kisnémedi, Bataapáti, Paks és Boda.

Az érintett települések lakóinak száma közel 90 ezer fő, ami már országos viszonylatban is számottevő. Itt elemzik, hogy a közvélemény-kutatások szerint az ott élők ezeket a tárolókat, illetve a kutatásokat vagy hogy ott jöjjenek létre még - akár Bodán - új tárolók, ezt támogatják. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy például Boda esetében alig több mint 10 kilométerre fekszik egy 150 ezres város, Pécs.

Úgy látom, hogy azzal, hogy egy kistélepülésen élő emberek véleményét kikérik, még nem valósul meg ez a nemzeti politika, ez a nemzeti stratégia, hiszen igenis a pécsi lakosoknak, a pécsi állampolgároknak is joguk van véleményét nyilvánítani, és joguk van a döntéshozatalban is részt venni, de nem közmeghallgatás formájában, hanem akár helyi népszavazás formájában.

Ezért módosító javaslatot fogok benyújtani, amely arra vonatkozik, hogy a döntéshozatalban való részvétel ne közmeghallgatás, hanem helyi népszavazás keretében történjen, és nyilván a kormány, majd a parlament teremtsen meg a jogszabályi feltételeit annak, hogy az ott élő emberek és nemcsak a településen, hanem a település környékén élő magyar állampolgárok véleményét tudjanak nyilvánítani, és valóban részt vegyenek a döntéshozatalban.

Éppen ezért, ha a módosító indítványt nem fogja támogatni a kormányzó többség, és nem ad lehetőséget arra, hogy a pécsi lakosok, a pécsi polgárok kifejthessék erről a véleményüket, abban az esetben a szocialista frakció ezt a nemzeti politikát, ezt a stratégiát, ezt a határozati javaslatot nem fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontos, hogy ma Magyarországon - különösen, hogy a témának ilyen aktualitása van - a megfelelő önmérséklettel és a megfelelő higgadsággal beszéljünk a radioaktív hulladékokról és önmagában a nukleáris technológiáról. Az elmúlt időszakban tapasztalhattuk egyik irányban azt a hisztériakeltést, amit nyilvánvalóan politikai érdekektől sem mentesen végzett a baloldali ellenzék a Paksi Atomerőmű új blokkjainak építése kapcsán, a másik oldalról pedig tapasztalhattuk azt a kormánypártok által sokszor mindent a vállalkozói háttérnek és a gazdasági érdekcsoportoknak alárendelő magatartást, amely a másik véglete, azt hiszem, ennek a skálának.

Ésszerűen gondolkodva természetes, hogy Magyarországnak szüksége van a nukleáris energiára és a nukleáris technológiára. Ezt mindannyiszor, valahányszor ez a kérdés itt, a parlament előtt szóba került, elmondtuk. Természetesen, ha a nukleáris

technológiák békés célú felhasználásáról van szó akár atomerőművi, akár kutatóreaktori, akár gyógyászati vagy más egyéb célokból, szükség van az itt keletkező nagy aktivitású, illetve kis és közepes aktivitású hulladékok megfelelő kezelésére is. Ezek veszélyes hulladékok. A világon sokféle, sokféleképpen történik ezen hulladékok kezelése, de egy közös bennük: a megfelelő körültekintéssel és odafigyeléssel kell eljárni, amikor ezeknek a kezeléséről beszélünk.

Most nem mennék bele az atomerőmű-bővítés témájába, mert nem ez a mai napirendünk, sokkal inkább belemennék abba a kérdésbe, hogy hogyan történt Magyarországon az elmúlt évtizedekben a radioaktív hulladékok kezelése. Ugyanis itt is sajnos az elmúlt 24 évre az volt a jellemző, különösen az elmúlt tizen-egynéhány évre, hogy a vállalkozói háttérdekek sokszor a valós szempontokat, valós szükségleteket felülírták. Történt ez a bataapáti kis és közepes aktivitású radioaktív hulladék-tároló létrehozásánál, építésénél is.

Miről van szó? A Paksi Atomerőmű területén azok a szerszámok, eszközök, védőöltözetek, alkatrészek, amelyek a primer körből, közvetlen a reaktor környezetéből származnak, az ott dolgozók viselték őket, ezek különböző tisztítási folyamatokon átesve és hordókba helyezve kerülnek a bataapáti kis és közepes aktivitású tározó területére.

Ezeknek a sugárzása, sugárszennyezése rendkívül alacsony, olyannyira, hogy voltak olyan tanulmányok, amelyek azt mutatták ki, hogy a tározó létrehozatalakor a kibányászott gránit, amelyet ki kellett szedni ahhoz, hogy a radioaktív hulladékot oda levihezzük, nagyobb sugárszennyezettséggel, nagyobb sugárzással rendelkezett, mint maga az a hulladék, amit oda a helyére levittek.

Ennek lehet igazat adni, lehet elutasítani vagy lehet cáfolni, természetesen ez ténykérdés, hogy az a kőzet, amelyet Bataapátinál kitermeltek, milyen sugárzással rendelkezik, milyen sugárszennyezéssel rendelkezik, az pedig a másik kérdés, hogy a világon sok helyen ezeket a kis és közepes aktivitású hulladékokat felszíni tározókban tárolják, mondván, hogy nem jelent olyan mértékű veszélyt a környezetre.

Ez az egyik szempont, a másik pedig az, hogy leviesszük adott esetben akár több száz méter mélyre, és ott különböző üregekbe bebetonozva helyezzük el oly módon, hogy ahhoz aztán hozzáférni soha többé ne lehessen, és ott évszázadokig biztonságban legyen.

(14.30)

Azt gondolom, ez a fajta hulladékkezelési módszer, amely Bataapátiban történik, sokszoros túlbiztosítása a kis és közepes aktivitású hulladékoknak. Még egyszer mondom, például munkaköpenyekről van szó, amelyet többször hordtak, mondjuk, a primerkörben a dolgozók, de utána ez egy mosási folyamaton átesett, tehát a radioaktív szennyeződés gyakorlatilag szinte eltűnt belőle, és így került hordókba, így került le a tározóba. Többször jártam a bataapáti tározóban, töltöttem el akár órákat ezek

mellett a hordók mellett, és utána a sugárkapu semmilyen sugárszennyezettséget nem mutatott ki. Tehát ez is mutatja, hogy itt azért nem ugyanarról a fajsúlyú hulladékról van szó, mint a kiégett fűtőelemek esetében.

És mit látunk? Ezt sokan el szokták felejteni. A kiégett fűtőelemeket pedig, mióta az atomerómű megépült, a Paksi Atomerómű területén egy felszíni épületben, a kiégett kazetták átmeneti tárolójában helyezik el. Naponta több száz, több ezer ember dolgozik a környezetében, és mégsem kapnak a megengedettnél nagyobb sugárterhelést, holott egyértelműen a nagy aktivitású kiégett fűtőelemekről van szó. Ráadásul több éve nem volt tudomásom szerint kiszállítás onnan, tehát folyamatosan gyűlnek a kiégett fűtőelemek.

Tehát leszedve mindenféle hisztériakeltést, viszont a túlzott óvatosságot is figyelembe véve azt kell mondani, hogy a radioaktív hulladék-kezelés tekintetében Magyarországon sokszor az ésszerűséget is meghaladóan a gazdasági szempontok domináltak, hiszen óriási nagy üzlet volt annak idején, ez még az MSZP-SZDSZ-kormányokhoz köthető, a bátaapáti hulladéktároló kialakítása. Rendkívül nagy költségen alakították ki. Gondoljunk bele: egy több száz méteres furatot egy gránittömbbe bevájni, majd amikor leérünk a megfelelő mélységbe, ott különböző kamrákat kialakítani, egyébként is horribilis költség! Tehát néhány milliárd forint ide vagy oda ilyen beruházásoknál nem annyira szokott feltűnni, könnyebb kivenni a pénzt belőle.

Ha már szóba került, hogy mi lett azzal a gránittal, amit kibányásztak, a pletykák, a mendemondák szerint az épülő M6-os autópálya alapjába építették be azt a gránitot, aminek elvileg nagyobb volt a sugárterhelése vagy -szennyezése, mint a levitt hulladéknak. Ki-ki döntse el maga, hogy ez mennyire logikus döntés, vagy mennyire szolgálja a sugárvédelmet, az emberek egészségének védelmét. Nyilvánvaló, hogy a pénz játszott itt is a legfontosabb szerepet, mint általában a nagyberuházásoknál Magyarországon, és a különböző érdeksoportoknak juttatható források, amelyeket ebből, nevezzük nevén a dolgokat, ki lehet lopni.

Ennek ellenére a most készülő nemzeti politika soraiban is szerepel, illetve régóta tudni már, hogy kutatások zajlanak Boda térségében egy nagy aktivitású tároló előkészítésére. Itt is fokozottan fel kell hívni a figyelmet arra, hogy bár szükséges a nagy aktivitású hulladékok végleges elhelyezéséről gondoskodni Magyarország felelőssége keretében, azonban nagyon oda kell arra figyelni, hogy ez a beruházás hogyan és milyen körülmények között zajlik majd le, mert ez még a bátaapátinál is nagyobb nagyságrendű beruházás lesz, nyilvánvalóan magyar, uniós és egyéb források felhasználásával. Mint minden nagyberuházás, ez is a korrupciót magával tudja vonzani, és Magyarországon sajnos ennek szépen látjuk tanújelét. Tehát nagyon oda kell figyelni, hogy amikor ez a tároló kialakításra kerül, akkor ki és milyen módon végzi el majd ott a munkálatokat,

illetve hogy a szükséges mértékű biztonsági előírások természetesen megvalósuljanak, azonban ott se esünk olyan túlzásokba, mint amilyen túlzásokba Bátaapáti esetében estünk.

A legjobb az, ha az elhasznált fűtőelemek minél nagyobb arányban visszakerülnek az eladóhoz. Ha az oroszoktól vásároljuk, márpedig jelen állás szerint az oroszoktól fogjuk vásárolni az új blokkokhoz is a fűtőelemet - bár az Európai Unió próbálja ezt módosítani vagy az ezzel kapcsolatos megállapodásba belekötni -, akkor az oroszokhoz kerüljön vissza reprocessálásra, újrafeldolgozásra, és amilyen hányadban csak lehet, maximálisan jöjjön létre belőle újra atomeróművi fűtőanyag, mert természetesen, mint egyéb hulladékok terén is, mindig az újrahaznosítást preferáljuk a lerakással szemben. A lerakás, az ártalmatlanítás csak egy végső megoldás. Már csak azért sem célszerű egyébként olyan módon elhelyezni ezeket a hulladékokat, ahogy ezt tesszük Bátaapátiban, mert nem tudhatjuk, hogy hová fog fejlődni néhány évtizeden belül a technológia. Lehet, olyan technológiai megoldásokat tudunk alkalmazni, amelyekkel ezek feldolgozhatók biztonságosan, biztonságossá tehetőek, és ha úgy helyezzük el őket, hogy azokhoz évszázadokig vagy évezredekig senki ne férhessen hozzá, akkor megfosztjuk magunkat attól, hogy adott esetben alapanyagként egy technológiában felhasználjuk, mondjuk, a kiégett fűtőelemeket. A mostani technológia természetesen egy bizonyos szintig teszi lehetővé ezt az újrafeldolgozást, reprocessálást, de nem lát senki a jövőbe, nem tudjuk, hogy tíz vagy száz év múlva ez hogyan fog alakulni.

Úgyhogy ezek a fő szempontok. Az nyilvánvaló, hogy a korrupciót kell elkerülni ezen nagyberuházások esetében, a másik pedig az, hogy oda kell figyelni arra, hogy ezek a hulladékok adott esetben egy újrahaznosításra később is hozzáférhetőek legyenek.

A Paksi Atomeróműről esett csak szó, azonban kutató- és oktatóreaktor is van Magyarországon, ahol szintén keletkezik ilyen jellegű hulladék, illetve egészségügyi célú berendezések, ahol szintén radioaktív izotópokat használnak fel. Ezeknek a tárolóhelye Püspökszilágyiban található. Erre a püspökszilágyi radioaktív hulladék-tárolóra is oda kell figyelni, nagyobb figyelmet kell fordítani. Ahogy már egyszer mondtam, maga a Paksi Atomerómű területe is funkcionál ilyen radioaktív hulladékok átmeneti tárolójaként.

Nyilván, amikor az atomerómű eléri majd élet-tartamának a végét, maga az erómű területe is egy atomtemetővé válik, mint ahogy ez mindenhol így van a világban, hiszen az a trend, hogy teljes egészében onnan elvinni a szennyező anyagot nem lehet, így maga az atomerómű területe is egyfajta radioaktív hulladék-tárolóvá válik. Ez az új blokkok esetében még közel százéves távlatban van, hiszen még jó néhány év, mire azok megépülnek, beindulnak; onnantól hatvan év az élettartamuk, és mire leszerelik őket, közel százéves távlatban is gondolkodni kell, amikor ilyen nemzeti politikát meghozunk, megalkotunk.

Összefoglalva elmondhatom, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja a felelős hozzáállást a radioaktív hulladékok kezelése tekintetében, és mivel támogattuk az atomerőmű új blokkjainak megépítését is, ezzel tudomásul vettük, hogy Magyarországon még jó néhány évtizedig keletkezni fog nagy mennyiségben mind kis és közepes aktivitású, mind pedig nagy aktivitású radioaktív hulladék. Ezeket a hulladékokat a megfelelő körültekintéssel kell lehetőség szerint hasznosítani, és ha ez a hasznosítás nem megoldható, akkor pedig elhelyezni végső tárolásra.

Európai uniós szinten is még folyik a diskurzus arról, hogy mi a jobb. Az-e a jobb, ha minden ország, aki radioaktív izotópokat használ fel vagy atomerőműveket üzemeltet, a hulladékát saját országa területén helyezi el és alakít ki tárolókat, vagy ha akár az egész Európai Unió alakít ki, mondjuk, európai szinten néhány radioaktív hulladék-tárolót, amelyek olyan vidékeken találhatóak, ahol több száz kilométeres körzetben nincs lakott település, nincsenek emberek, nincs semmiféle veszélynek kitett emberi közösség, amelyet esetleges baleset esetén sugár- szennyezés érhetne. Vannak ilyen területek is, de ez vita tárgyát képezi, hogy melyik a célszerűbb megoldás. Nyilvánvaló, a mi álláspontunk szerint a legcélszerűbb megoldás az volna, ha ezeket teljes egészében újra lehetne hasznosítani. Ez jelen pillanatban még nem működik. Ezért meg kell fontolnunk, hogy kialakítsunk-e sok száz milliárd forintos költségen egy olyan tárolót, ahol kizárólag a Magyarországon, ezt nagyon fontos hangsúlyozni, kizárólag a Magyarországon keletkező nagy aktivitású hulladékokat tárolnánk. Természetesen nem szándékozik senki, remélhetően fel sem merült ilyen, más országokban keletkező radioaktív hulladékot ezekbe az építendő tározókba befogadni.

Ami pedig az adatnyilvánosságot illeti - még az utolsó egy percemben erre kitérnék -, természetesen itt a radioaktív hulladékok kezelése és tárolása tekintetében nem nagyon lehet üzleti titokra vagy más egyéb olyan információra hivatkozni, amely az ezzel kapcsolatos beruházásoknak a titkosítását tenné lehetővé.

(14.40)

Mi nem szavaztuk meg a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatos 30 éves titkosítást sem, és itt sem támogatunk semmiféle adatnyilvánosság-korlátozást. Azt támogatjuk, hogy minél szélesebb körben az állampolgárok férjenek hozzá ezekhez az adatokhoz. Ez azért is fontos, mert van egyfajta - a kormány is látja, államtitkár is tudja - bizonytalanság a magyar emberekben a nukleáris technológiákkal kapcsolatban, és ez a bizonytalanság csak fokozódik azáltal, ha a kormány ilyen lépéseket tesz, mint amit tett az új blokkok építése kapcsán, hogy 30 évre titkosítja az ezzel kapcsolatos információkat. Ez semmiképpen nem célravezető, és azt nem is támogatjuk.

Ezt a nemzeti politikát, a radioaktív hulladékok kezelésének nemzeti politikáját viszont igen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen számos dolgot érintettek a korábbi hozzászólók, és nyilvánvalóan a pártunknak is megvannak a komoly fenntartásai ezzel az egész jogszabályjavaslattal kapcsolatban, és szíves elnézését kérem államtitkár úrnak, de nyilvánvalóan, ha nem derül ki az, hogy mit csinálunk, mennyiből és hogyan, akkor nagyon nehéz így támogatást kérni egy ilyen technikai jogszabályhoz is.

Az Orbán-kormány dédelgetett álmának, a Paksi Atomerőmű bővítésének az egyik leghomályosabb, leginkább elhallgatott része a radioaktív hulladék végleges tárolásának a megoldása. Erről a kormány eddig egyáltalán nem beszélt, most pedig előálltak egy olyan határozati javaslattal, amely éppen a legfontosabb kérdésekre nem ad választ. Nem derül ki belőle, hogy milyen műszaki megoldás fogja biztosítani a végleges tárolás biztonságosságát, mennyibe kerül a tároló, ki fogja mindezt finanszírozni, illetve hogyan jelennek meg ezek a költségek a paksi bővítés, beruházás, újabb blokkok által termelt áram árában. Alapvetően ezek a gondolatok azok, amelyek leginkább megalapozzák a fenntartásunkat, hiszen nem lehet tisztán látni ezeknek a folyamatoknak a kimenetelében.

Nyilvánvalóan nem véletlen szerintünk az, hogy a kormány mindezt igyekszik titokban tartani, a költségek ugyanis megdöbbentően magasak lehetnek a nemzetközi tapasztalatok figyelembevételével. A két új paksi blokk a tervek szerint 3000 milliárd forintos orosz hitelből épül. Számos kutatás azt mondja, hogy ezt jócskán meg fogja haladni a teljes beruházás, ha egyszer elkészülne. Ehhez képest egy akadémiai háttérszámítás minimálisan 1600 milliárd forintba teszi a végleges tároló forrásigényét, ami azt jelenti, hogy önmagában ez az egyetlen csatlakozó beruházás a másfélszeresére emeli és bővíti a beruházás összköltségét, még hozzá anélkül, hogy bárki elárulná, hogy honnan lesz ez a forrás. Ez a szám is csak akkor igaz, ha sikerül egyáltalán maradni az előzetesen becsült költségeknél, és nincs semmi más járulékos költség, ami viszont kevésbé valószínű lehet.

Emiatt a lényegesen kisebb technikai kihívást jelentő bátaapáti nemzeti radioaktív tároló kialakítása is - amely a kis és közepes aktivitású hulladék eltemetésére szolgál - 2013 végéig folyó áron 72,5 milliárd forintba került, mindeközben erre 16 milliárdot szánt rá az állam. Azért már van ebben tapasztalat, hogy ha valami egyszer majdnem megötszöröződik az árban, akkor ott mire is számoljunk.

A horribilis kiadásokat ugyanakkor semmiképpen nem lehet megspórolni. A jelenlegi előírások és biztonsági okok miatt nyilvánvalóan itt komoly költségekkel kell számolni. Az uniós irányelv alapján minden atomerőművel rendelkező tagállamnak magának kell gondoskodnia a nagy aktivitású sugárzó hulladék feldolgozásáról, illetve tárolásáról. Több tagállam közösen is megoldhatja a problémát, de hulladékkal kapcsolatos végleges felelősség harmadik, azaz az EU-n kívüli államnak nem adható át. Magyarországon, ahogy az előzőekben kiderült, csak kis és közepes aktivitású hulladékok elhelyezésére szolgáló végleges tároló van. A kiegészített paksi fűtőelemeket az atomerőmű területén kialakított ideiglenes tárolóban gyűjtik 1998 óta. Ha ez így telik tovább, akkor az ideiglenesség olyan lesz, mint a Magyarországon ideiglenesen állomásozó orosz csapatok, hogy megélhetjük, hogy jubilálni fog még ez az idő.

A végleges tároló rendszere a kiegészített fűtőelemek vagy a feldolgozásuk után megmaradó hulladékok, részben az életciklusuk végére ért, leszerelt reaktorblokkok hulladékának a fogadására szolgál. Ennek a problémának a finanszírozója a Paksi Atomerőmű, illetve részben a központi költségvetés. 30 éves működése alatt a társaság befizetéseiből eddig 240 milliárd forint gyűlt össze az adataink alapján. Ez is egy virtuális számlán, és nagyon komoly szakmai kétségek vannak azzal kapcsolatban, hogy ez a pénz valóban rendelkezésre áll-e. Ugyanakkor a 240 milliárd a várható kiadásokhoz képest nevetségesen kevés, hiszen mint arra utaltam korábban, az 1600 milliárdos számítás akadémiai szektorból jön, nem ellenzéki műhelyből vagy bármilyen helyről.

A végleges tárolóval kapcsolatban az alkalmas helyszín megtalálása, geológiai kutatás és előkészítés zajlik immár évek óta. A szakértők által megfelelőnek talált hely valószínűleg a Baranya megyei Boda térségében lesz, amiről azonban a helyiek keveset tudnak. Ezt a projektet is érinti a paksi ügyekben mindent átható titkosítás. Nyilvánvalóan nem véletlen lehet az, hogy ott lakossági fórumok alakulnak ezeknek az információknak a megszerzésére, és nyilvánvalóan az sem véletlen, hogy önkormányzatok sunyítanak azért, hogy valamilyen plusz fejlesztési forrásokhoz jussanak, pár játszótérre, meg ilyen kis rugós kacsára, amin lehet rugózni, de nyilvánvalóan az a kockázat, amivel a hulladék elhelyezés együtt járhat, semmiképpen nem ellensúlyozza ennek a hatásait.

A legújabb epizódja ennek a bodai folyamatnak az atomtörvény módosításában, az az volt, hogy 100 méterre szűkítették le a radioaktív hulladék-tároló hatásterületét, és előírták, hogy csak a hatásterületen élők lehetnek az ügyfelek az engedélyezési eljárásban. Ezzel gyakorlatilag mindenkit kizártak az eljárásból, például a Pécsen élőket is foglalkoztatja, hogy mi épül a szomszédságukban, és egyáltalán nem lelkesednek az atomtemető ötletéért. Minden bizonytalanság sok övön aluli ütést vitt be a Fidesz-kormányzat ebben az egész atomügyben az elmúlt időszakban a magyar társadalomnak, de ez a 100 méterre szűkítés

egy ilyen jellegű sugárzó létesítmény esetében tényleg már kicsit több a soknál, és ezt akkor is jeleztük, amikor ez megszületett.

A hulladéktárolónak normál működése esetén valószínűleg minimális lenne a környezeti hatása, ugyanakkor például a beszállítás kapcsán egy baleset komoly környezeti követelményekkel járhat. Így aligha tartható az az álláspont, hogy az engedélyezés nem tartozik azokra a helybeli és környékbeli állampolgárokra, akik ezt a kockázatot elsődlegesen viselni fogják. A magyar adófizetőkkel pedig lényegesen több információt kellene megosztani a beruházás nagyságrendjével, illetve a finanszírozás módjával kapcsolatban.

A kockázatokat és a bizonytalanságot növeli, hogy a világon még sehol nem üzemeltetett kiegészített fűtőelemek számára létesített tároló véglegesen, így sem a reális költségekről, sem a valódi veszélyekről nem rendelkezünk érdemi információkkal. Nyilvánvalóan tűnik ugyanakkor, hogy az Orbán Viktor miniszterelnök úr vezette kormány a hulladéktárolás költségeinek jelentős hányadától mentesíteni kívánja az atomerőmű építőt és üzemeltetőjét. Ezt bizonyítja számunkra az, hogy a kormánytöbbség leszavazta azt az LMP-s módosító indítványt, amely a termékdíjak mintájára beépítette volna az atomerőművi berendezések árába a hulladékkezelés költségeit, pedig ezeket a költségeket a napelemek esetében például szükségesnek tartották érvényesíteni.

Ha jól értjük, ez arra utal, hogy az Orbán-kormány szerint a zöldenergia sokkal veszélyesebb, mint az atomenergia. Csak ez magyarázhatja, hogy a napelemeket, a szélenergiákat és a többi megújuló energiaforrást a legváltozatosabb eszközökkel igyekeznek kiszorítani a piacról, az atomnak pedig akár különféle adótrükkök bevetésével is próbálnak helyet szorítani. Ez az adópolitika a józan ésszel és a környezeti alapelvekkel is ellentétes. Az államnak a minimális környezetterheléssel áramot termelő zöldenergiát kellene adókedvezményekkel és támogatással ösztönöznie, ahogy ezt Európa többi országában és a fejlett világban teszik. A legsúlyosabb környezeti kockázatot jelentő atomenergia felhasználását pedig korlátok közé kellene szorítani, és a használatát meg kellene fizettetni a fogyasztókkal. Persze ebben az esetben a tervezett két új paksi blokk soha nem épülne fel, mert senki nem tartana igényt rá, ha a valódi költségeket tartalmazó árakra épülhetne. Nyilvánvalóan itt pártunk arra kívánja felhívni a figyelmet, hogy ha nem az alapok ásásától tekintjük a teljes költségeit ennek a megvalósításának, hanem gyakorlatilag a teljes életciklusban vizsgáljuk ennek a fenntartási, hulladéktárolási költségeit, akkor ki fog derülni nagyon könnyen, hogy ez az áram nagyon-nagyon drága lesz.

Nagyon érdekes az a visszásság, hogy az előbb a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára itt elmondta, hogy világszinten a napelemek árának milyen drasztikus csökkenését tapasztalhatjuk, magyarul, az egységnyi forintáron beszerezhető és el-

nyerhető energia költsége hogyan csökken a megújuló energiaforrások esetében, miközben az atomenergiánál pont egy ellentétes folyamatot látunk. Hiszen a környezetvédelmi előírások és humán-egészségügyi kockázatok kizárására egy folyamatos növekedését látjuk a költségeknek. A megújuló energiából származó energia előállítás csökken, az atomenergiáé nyilvánvalóan nő, a tárolás költségei ezt bizonyítják, ennek ellenére a magyar kormányzat ebbe a stratégiai irányba viszi az országot a következő évszázadra, sajnos.

Érdemi és felelős döntést nagyon nehéz úgy hozni, hogy a radioaktív hulladék-kezelés politikájáról kell megállapítanunk azt, amit nem tudunk. Hiszen a kormány nem árulja el, hogy milyen beruházás következik ebből a politikából, amit most elfogadni kíván. Nem tudjuk azt, hogy mit akarunk építeni; nem tudjuk pontosan azt, hogy hol; nem tudjuk, hogy mennyiért; nem tudjuk, hogy kinek a pénzéből; és leginkább azt nem tudjuk, de a kormány nem is kíváncsi rá, hogy a helyiek hogyan viszonyulnak ehhez.

(14.50)

A szöveg a fentiekén túl is számos ellentmondást tartalmaz, előírja például, hogy a kiegészített üzemanyag és radioaktív hulladék kezelésének költségeit annak kell viselnie, akinél ezek az anyagok keletkeznek. Ugyanakkor semmilyen módon nem biztosítja azt, hogy valóban az atomerőmű fedezze a hulladékkezelés összes költségét, sőt kifejezetten ezzel ellentétes folyamatokat látunk, és nyilvánvalóan a korábbi titkosítások arra teremtenek lehetőséget, hogy meg se tudjuk azt, hogy ez hogyan fog bekövetkezni.

Nem kötelezi továbbá az atomerőművet olyan felelősségbiztosítás megkötésére - jelen ismereteink szerint -, amely a hulladékkezelés során bekövetkezett esetleges balesetek esetén fedezetet biztosít a kárelhárításra. Nyilvánvalóan itt nem az esetleges nukleáris balesetre gondolok az atomerőműben, hanem a szállítás, a kiegészített fűtőelemek szállítása során keletkezett balesetek esetleges kárainak a rendezésére. Így pedig nagy a valószínűsége, hogy végső soron nem a szennyező, vagyis az atomerőmű, hanem az adófizető fog fizetni, ami nemcsak a környezeti alapelvekkel és az igazságosság elvével ellentétes, hanem a vonatkozó törvényeket is megsérti véleményünk szerint, és nem biztosítja azt a feladatot, amit az európai uniós egyezmények e tekintetben Magyarországra hárítanak ezen tevékenységeik miatt.

Nyilvánvalóan a Lehet Más a Politika álláspontja az, hogy csakúgy, mint a korábbi atomenergiával kapcsolatos előterjesztések, ez az előterjesztés is azt bizonyítja, hogy nem lenne szabad az atomenergia útjára lépni az országnak, meg kellene vizsgálni a lehetőségeit, hogy hogyan tud visszakozni ennek a megvalósításától, hiszen nemcsak az atomerőmű

létesítése egy ésszerűtlen és nem praktikus megoldás az energiaproblémáink kezelésére, hanem nyilvánvalóan az azzal kapcsolatos hulladékkezelési tevékenységekkel kapcsolatos környezettechnikai, humán-egészségügyi elvárások megvalósítása is olyan feladat, amire nincs felkészülve a kormány, és igazából még nincs azzal tisztában, hogy milyen terheket is fog ez róni a magyar adófizető állampolgárokra.

A Lehet Más a Politika képviselőjeként arra szeretném kérni a kormány képviselőjét, hogy lehetőség szerint vonják vissza az indítványt, szüntessék meg az atomerőmű fejlesztésével kapcsolatos törekvéseket, és lépjenek Európának megfelelően a zöldenergia útjára, újragondolva Magyarország energiastatégiaját. Ezt kérnénk tisztelettel, ha erre megoldás lehetne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most előre bejelentkezett felszólalóként Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. A javaslat pont azon nyilvánosságnak az alapelvét hangsúlyozza, amelyet a Fidesz a paksi bővítés adatainak 30 éves titkosításával lábbal tiport. És most szó szerint idéznék ebből a határozatból: „Az atomenergia alkalmazásának kulcskérdése a lakosság bizalmának és támogatásának elnyerése és folyamatos fenntartása.” Na, tudják, pont ez az, amit a 30 éves titkosítással sikerül porba dobni. Nemcsak hogy a lakosságot és az embereket nem tudták megnyugtatni az elmúlt időszakban ezzel a kérdéssel kapcsolatban, hanem a szakembereket sem nyugtatták meg. Merthogy otthon járva, még a szakemberek is azt mondják, hogy a titkosítás az, amivel ők nem tudnak egyetérteni, mert ők eddig transzparensen és átláthatóan csinálták a dolgukat, mindent vállalnak, amit tettek a szakmában, és azzal, hogy önök most titkosítanak ezzel a dologgal kapcsolatban mindent, pont azt a bizalmatlanságot indítják el az emberekben, ami eddig nem volt Pakson és a Paks környéki településeken.

Az, hogy csak közmeghallgatásokat kívánnak majd tartani, az egy nagyon aranyos kérdés, mert még a bátaapáti tároló megépülésekor is népszavazás lett kiírva. Azt még az MSZP-kormány írta ki, mert azt gondolta, hogy a bizalom az elsődleges kérdés Bátaapátiban, hogy az ott élő emberek bízzanak a tárolókban, bízzanak abban, hogy nekik ez nem fog gondot okozni. 2005-ben lett kiírva ez a népszavazás, ahol 75 százalékos részvétel mellett 90,7 százalékos támogatással fogadta el Bátaapáti, hogy a tároló náluk épüljön meg. Tényleg az a kérdés, hogy önök mindenben csak látszabizalmat akarnak szerezni, és csak látszattájékoztatást és -nyilvánosságot akarnak, vagy pedig meg akarják győzni az embereket erről a kérdésről.

Nagyon-nagyon aranyos és érdekes kérdés, hogy most már, hogy a környezetvédelmi engedélyezés

elindult Paks II.-vel kapcsolatban, és ott is elindultak a közmeghallgatások 41 településen, Aszódi Attila pont azon mondatokat mondja el most Pakssal kapcsolatban, amit mi öt éve követelünk a kormányon, azt, hogy megfelelő szakemberek kellenek új munkahelyekre, és el kell helyezni majd az építkezés során az ideérkező szakembereket és családjukat, nekik majd biztosítanunk kell az egészségügyi szolgáltatást, az oktatási szolgáltatásokat, élelmiszerrel el kell tudjuk látni őket, közbiztonságot kell tudni teremteni nemcsak Pakson, hanem a környező településeken és a Duna másik oldalán is.

Az a baj, hogy öt éve követeli az MSZP ezt önkön. Ha egy picit is komolyan gondolták volna ezt a kérdést, és picit is komolyan arrafelé mennének, hogy ezt ténylegesen végig akarják csinálni, akkor nemcsak a bővítés létezik, hanem akkor a környéket is fel kell készíteni, a vállalkozókat is fel kell készíteni, és az irdatlan pofátlanság, amikor azt a választ kapja az ember, amikor megkérdezi, hogy akkor lesz-e Pakson főiskolai képzés, lesz-e Pakson a szakközépiskolában létszámemelés, szakok indítása, akkor az a válasz, hogy tervezzük. Hát öt évvel ezelőtt kellett volna elkezdni ebben a munkát! Nem tervezgetni kéne, hanem ha ezeket önök komolyan gondolják, akkor lépéseket kellett volna tenni. Paks és környéke már nagyon régen felmérte azt, hogy a környező településeken hány lakatos található, mennyi szálláshely található, hány esztergapad van a környéken lévő kétszáz településen, ahonnan 30 percen belül elérhető Paks.

Önök ezeket az anyagokat - ahogy látjuk - nem nagyon használják, nem nagyon foglalkoznak ezzel a kérdéssel, önöknek ez tényleg csak egy gazdasági kérdést jelent ma, és tényleg az a félelme most már a szakmának is, és az a rossz érzése, hogy nem elég, hogy nem kérdezik önök meg igazán a szakmát meg azokat, akik az elmúlt 30 évben ebben dolgoztak, hanem hogy nem is veszik komolyan őket. Az, hogy Orbán Viktor nem volt a Paksi Atomerőműben a szerződés aláírása óta, az azért egy egészen sokatmondó tény. Azt gondolom, neki az lenne a felelőssége, hogy lemegy, és beszél a szakmával és a szakemberekkel is. De neki ez nem fontos, hiszen amióta az önkormányzati választásokon elveszítették Paksot, azóta az önök számára Paks nem fontos.

Többszörösen biztosított Bataapáti. Én azt gondolom, hogy az a jó az atomenergiában, és akkor van minden rendben egyébként a hulladékátrolással kapcsolatban is, ha többszörös biztosítás van. Ebben nem tud túlzás lenni. Ebben az az egy dolog van, hogy jól működik. A többszörös biztosításra pedig minden szempontból szükség van. Tényleg legyen önökben nyitottság arra, hogy beszéljenek az emberekkel, hogy ha megvannak az érveik, megvannak mellette a szakmailag előkészített anyagaik, megvan önöknek minden, ami ehhez szükséges - meg kell hogy legyen, mert már egyébként az előző kormány is nagyon sok mindent előkészített önöknek -, akkor le kell ülni az emberekkel, embernek kell nézni őket,

és meg kell próbálni meggyőzni őket. A titkosítással pont ez az, amit nem tesznek meg. Mindent titkosítanak, ami Pakssal kapcsolatos.

Remélem, hogy nem arra próbálnak eljutni, hogy majd egyszer, amikor kormányváltás lesz, és addigra már rengeteg pénzt elköltöttek majd az engedélyezésekre, a környezetvédelmi engedélyezésre és a többire, akkor majd már teljesen mindegy, hogy mi fog kiderülni, mert abban biztosak lehetnek, hogy szerintem bárki kerül kormányra, ezt a titkosítást fel fogja oldani, a szakma érdekében, Paks érdekében, az emberek bizalma érdekében. Mert azt, hogy a Paksi Atomerőműbe és az atomenergiába vetett bizalom romlott, csak ennek köszönhetik az elmúlt időszakban. Az, hogy Magyarországon nem bíznak a paksi szakemberek tudásában, csak önöknek köszönhető, pedig ezek a szakemberek óriási bizalmat érdemelnek, hiszen olyan szakmai tudásuk van, ami sehol máshol nem található.

Ezért kérem önöket, gondolják át ezt a kérdést is, bízzanak az emberek józan döntésében, és bízzanak abban, hogy ezekben a kérdésekben lehet népszavazást kiírni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces időkeretben Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindössze arra szeretném kérni államtitkár urat, hogy ha bármiben úgy érzi, hogy bármi olyat mondtam, ami esetleg nem tükrözi a valóságot, akkor a vitában vegyen részt, hogy tudjunk arra reagálni, meg tudjuk védeni az álláspontunkat, mert nyilván zárszó után, amikor már nem tud az ember visszaszólni, akkor sokkal nehezebb bármit is erre reagálni.

A miniszterelnök úr után szabadon, mindig azt kérem az államtitkár úrtól, hogy legyen férfi, vegyen részt a vitában, akkor tudunk reagálni és párbeszédet folytatni. Ennyit szerettem volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Aradszki András államtitkár úrnak adom meg a szót.

(15.00)

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm képviselő úrnak, hogy jelezte, hogy a vita további részén nem tud részt venni, elmegy, mert úgy tudom, hogy beugró, és más helyett mondta el a szövegét. Ezen információk birtokában azt nem mondhatom önnek, hogy ne hazudjon, képviselő úr, mert más szavait használta, más mondatait és mondandóját közvetítette felénk.

Ugyanis arra gondolok, képviselő úr, hogy az LMP képviselői rendszeresen legalábbis csúsztatnak bizonyos kérdésekben. Nem akarok arra kitérni,

hogyan van a titkosítással, mert azzal nincs egyedül, de az, hogy például 100 méterre csökkentettük a hatásterületet, nem igaz. A jogszabály azt mondta, hogy a tervező legalább 100 méteres hatásterületet kell hogy megállapítson. Ettől függetlenül bármikor lehet ez a hatásterület, ha szakmailag indokolt, amit egyébként a hatóság el fog bírálni. Nem csökkentettük, hanem a minimumot állapítottuk meg, ha úgy nézzük, a minimumot felemeltük 100 méterre. Nagyon kérem, hogy máskor pontosan idézze a jogszabályi rendelkezéseket, és ne vezesse félre a választópolgárokat.

A Paksi Atomerőmű nem vesz részt a hulladék-tárolás költségének előteremtésében? Jelentem, a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba a legnagyobb befizető Paks, rendszeresen több tíz milliárd forintot fizet be erre a célra. Miért mond ilyeneket, képviselő úr? Miért viseli el az LMP, hogy ha politikai érdekei úgy kívánják, akkor szembemegy az igazsággal? Erre válaszoljon! A többiben le tudjuk folytatni a szakmai vitát, de így nehéz szót érteni, ha a tényeket kiforgatja, meghazudtolja, és nem a valóságot mondja el.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Először is köszönöm szépen államtitkár úrnak a korrektségét, hogy a vitában és nem zárszóban mondta el a véleményét. Két adatra hívta fel a figyelmet, amit tévesnek gondolt vagy érez az általam elmondott szöveggel kapcsolatban.

Először is az, hogy Paks hogyan vesz részt. Mint azt elmondtam, nem az az állításom, hogy egyáltalán nem vesz részt, hanem az az állításom, hogy akadémiai tanulmányok 1600 milliárdról szólnak. Ezzel szemben ön most a reakciójában is azt mondta, tízmilliárdokat fizet be Paks erre a pénzügyi alapra. Mi volt az állításom? Az, hogy 240 milliárdról tudunk, hogy egyáltalán virtuálisan a rendelkezésre áll. *(Dr. Aradszki András: Az volt az állításod, hogy nem járul hozzá.)* Nem tudjuk, hogy mennyi. Amit tudunk, az az, hogy magas kompetenciájú emberek, akik ezzel foglalkoznak és függetlenek, 1600 milliárdot mondanak nagyságrendileg. Ehhez kevés az, hogy tízmilliárdokat fizet be. Az utalás arra volt, hogy arra nem elegendő a paksi befizetés, hogy ezt kezeljék - egyszer.

Másodszor: elnézést kérek, ha nem szó szerint pontosan fogalmaztam. A 100 méteres hatásterület semmiféle biztosítékot nem jelent a jogalkalmazónak arra, hogy annál többet kell előírnia. Az, hogy milyen szakember és mit fog mondani, nyilvánvalóan azért is köszöntem meg a korrektségét, hogy jelezte, miután mondtam, hogy el kellene mennem, mert így természetesen utána tudtam ennek nézni, és itt van az 1996. évi CXVI. törvénynek a... - ha a telefonomat meg tudnám nyitni, akkor mondanám a pontos jog-

szabályhelyet, ami ezt megfogalmazza. Semmiféle jogszabályi kötelezettség nem írja elő azt, hogy 100 méter fölötti hatásterület fölött bárkinek elő kelljen írnia azt, hogy vizsgálni kelljen bármilyen környezeti vagy társadalmi hatást. Erre biztosíték a jogszabályban nincs.

Ha önök azt állítanák, hogy ez a céljuk, és figyelembe akarják venni, mondjuk, Boda esetében a pécsiek véleményét, akkor nem ezeket a korlátozásokat kellene beépíteni, akkor nyilvánvalóan biztonsági rendszereket lehet. Az, hogy megvan egy jogi lehetőség, ez nem jelent biztosítékot annak a megvalósítására.

Államtitkár úrnak értenie kell a mi érvelésünket. Bocsásson meg, ellenzéki politikusként nem várhatja el tőlünk, hogy a kormányzathoz kapcsolódó kormányzati szerveknél megbízzunk annak a szakértelmében és objektivitásában, hogy majd élni is fog ezzel a lehetőséggel. Mi biztosítékokat szeretnénk. Bocsásson meg, ellenzékiek vagyunk, nem bízunk a kormányban, és azt szeretnénk, ha a jogszabályalkotás során a biztosítékok a jogszabályokba beépülnének, és ennek a beépülésének a hiányáról szolt ez a felszólalás. Mind a kettő álláspontunkat szerintem lehet védeni, hiszen 1600 milliárd, amire információink vannak, sehol nem áll rendelkezésre.

Azt mondja meg a válaszában, hol van ez a pénz! Ha azt mondja, hogy az Paksnál ott van egy elkülönített számlán és bemutatja a számlakivonatát, megígérem, hogy akkor ezzel kapcsolatban többet ezt nem fogom mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Aradszki András államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tényleg nehéz vitatkozni abban a kérdésben, hogy a minimális mérték a korábbi szabályozásban nem volt meghatározva, most legalább 100 méterre állapítjuk meg a hatásterület minimális mértékét. Nem tudom, képviselő úr, hogy a nulla több-e, magasabb érték-e vagy a 100 méter. Ezt most döntse el, önre bízom, biztos, hogy mélyen elgondolkozik ezen, és talán jó eredményre fog jutni.

A másik dolog ez az 1600 milliárd forint. Ez a várható dekontaminációkori érték. A jelenérték - ezt is elhallgatja nagyon elegánsan, vagy nem tájékozódik rendesen - sem kevés, de az mindössze 650 milliárd forint. Ha belenézünk abba a KNPA-ba, hogy mennyi van most, több mint 270 milliárd körül forog ez az összeg, és ha azt nézzük, hogy várhatóan legkésőbb 50 év múlva lesz erre a legvégső szükség, és 50 év van arra, hogy a megfelelő helyen majd felépítsük ezt a végleges tárolót, akkor azt lehet látni, hogy az 50 éves távlatot és a mai jelenértéket nézve az összeg rendelkezésre fog állni, aminek elsősorban, 80-90 százalékban a Paksi Atomerőmű fogja biztosítani a fedezetét.

Többet nem fogok szót kérni. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót kétperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a választát, államtitkár úr. Akkor tessék nekem megmondani, hogy az a 650 milliárd honnan áll rendelkezésre, illetve tessék elmondani azt, hogy milyen becslés alapján fog majd 50 év alatt rendelkezésre állni, hogyha most 30 év alatt 240 milliárd jött össze összesen. Akkor tessék mondani, hogy az hogyan lehetséges, hogyha még egyszer 30... - tehát nyilvánvalóan csak szeretnénk látni azt, hogy ennek megvan a biztosítéka.

Ugyanakkor szívesen veszem mint szakembertől, ha elmondja azt, hogy hol tud nemzetközi pozitív tapasztalatot ennek a megvalósítására, ahol ezt megcsinálták ennyiért és működik. Mondjon egyetlenegy példát, amivel megnyugtathat bennünket! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak a zárszó elmondására.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Van erre egy mondás, elment Sallai R. Benedek, de majd négy szemközt el fogom mondani, hogy édesapám mit mondott erre a helyzetre. *(Sallai R. Benedek: Itt vagyok!)* Nem a Ház elé való. De férfi leszek, és önnek el fogom mondani.

Visszatérve a felszólalásra meg az előterjesztésre, nagyon fontosnak tartom azt, hogy önmagában ennek az anyagnak a szakmai tartalmával senkinek sem volt kifogása, úgy látom. A Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatos szokásos averzióit mondta el mindenki. Nem ez az előterjesztés tárgya, hanem az, hogy milyen radioaktív hulladék-kezelési politikát kíván az ország a következő években, évtizedekben folytatni.

Ennek egy nagyon fontos alapelve van, amit mindig elfelejtettek a hozzászólók kiemelni, talán Völner Pál úr érezte meg ennek a jelentőségét, nevezetesen, hogy a politikának egy alapelve van: mérlegelve haladj előre. Ez, ami itt most előttünk van, egy pillanatkép, a jelenlegi tudásunkra, a jelenlegi tudományos ismereteinkre, a jelenlegi atomerőműi kapacitásokra, hulladékgazdálkodási kérdésekre, radioaktív hulladék-kezelési mennyiségekre figyelemmel ebben a politikában tudunk gondolkodni. Ez a politika számol a végleges megoldással, már olyan értelemben, hogy az újrafeldolgozással, és számol a nyílt üzemanyagciklus alkalmazásával, azaz a végleges mélységi geológiai elhelyezéssel is.

Az, hogy mikor fog erre sor kerülni, függ attól, hogy a következő 40-50-60 évben milyen tudományos eredmények, milyen műszaki megoldások lesznek a tekintetben, hogy a nagy aktivitású radioaktív

hulladékot, a kiegészítő üzemanyag-kazettákat milyen módon lehet majd elhelyezni, újrahásznosítani és más célokra felhasználni. Ezért kell nekünk előre gondolnunk, és a végleges megoldásra odafigyelve, az európai uniós normáknak megfelelően egy mélységi geológiai tárolót előkészíteni kellene és kell is.

Azért mondtam azt, hogy kellene, és ez egy kicsit elszólás volt, mert nem biztos, hogy a jelenlegi tudásunk szerint ez a mélységi geológiai tároló Bodán fog megvalósulni. Idő előtti ilyen szempontból az ott levő emberek megkérdezése. Jelenleg kutatói fázisban van ez a cél. Kutatja az arra illetékes szervezet, hogy valóban alkalmas-e a mélységi geológiai tárolók követelményeinek az a kőzettípus, amit Bodán találtak, az elhelyezést tudja-e biztosítani megfelelő biztonsággal.

(15.10)

Kepli Lajos képviselő úrnak értem én a mondanóját, hogy túlzottan elővigyázatos a politika és a mai gyakorlat is a kiegészítő hulladékokkal, radioaktív hulladékokkal kapcsolatban. Én azt tudom mondani a kormányzat részéről, képviselő úr, hogy ebben nem fogunk engedni, és azért jelzem, hogy e tekintetben, amit az ilyen korrupciós dolgokat mondott el, erre vonatkozóan azért az öntől, ha jól nézem, jobb felé eső frakciónak van némi tapasztalata. De úgy gondolom, hogy a magyar polgárok biztonsága érdekében nekünk törekednünk kell arra, hogy ez a biztonságérzet, ami az atomerőmű működésével és a kiegészítő radioaktív fűtőanyagok és egyéb radioaktív hulladékok elhelyezésével kapcsolatban megvalósul, továbbra is megmaradjon annak a szakmai hitelessége, ne történjen meg annak az aláírása.

Sallai Benedek képviselő úr dolgaira reagáltam már. Annyit azért el kell mondanom, hogy én nagyon tiszteltem őket, de ide lértam magamnak, hogy a megújuló alkalmazásáért a valótlan állítások sorozatával igen bajos harcolni. Hitelteleníti a céljukat, hitelteleníti az eszközeiket is.

Heringes Anita hozzászólása. Hát, én nagyon türelmes ember vagyok, még egyszer elmondom mindenkinek: a magyar parlament a Paks II.-ről szóló törvény elfogadásával nem titkosította a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatos beruházás dokumentumait. Amit titkosított 30 évre, azok a műszaki adatok, amelyeknek a megismerése nemzetbiztonsági kockázatot jelentene vagy szellemi alkotáshoz fűződő jogot sértene. Ezeknek a titkosítását rendelte el a törvény, aláhúzom, mint lex specialis, kiindulva a hatályos adatvédelmi törvény rendelkezéseiből.

Megnéztem, mielőtt erre a parlamenti vitára jöttem, hogy az úgynevezett nagy nyilvánosság követelése a finn beruházással kapcsolatban miként valósul meg Finnországban. Jelentem: semmivel több nyilvánosságra hozott információ nincs Finnországban sem az atomerőmű-beruházással kapcsolatban, mint

amivel ma a lakosok rendelkeznek és a magyar polgárok rendelkeznek.

A polgárok meghallgatásával kapcsolatban jellem, hogy Paks II. kapacitásbővítésével összefüggésben jelenleg mintegy 41, nem mintegy, pontosan 41 településen folyik a lakossági meghallgatás, lakossági fórumok összehívása, ahol részletes tájékoztatást kapnak a paksi atomerómű bővítésével kapcsolatos projektről, annak hatásairól, annak környezetvédelmi és egyéb társadalompolitikai, szociológiai lehetőségeiről.

Azt mondta Heringes Anita, hogy irdatlan pofátlanság - hogy is mondta? -, valamit utalt a főiskola léteire, hogy nem mondjuk meg, hogy mi lesz Pakson a fejlesztés eredményeképpen.

Képviselő Asszony! Elég furcsa megközelítés, mert ha az eddigi megszólalásait nézem a parlamentben, ha önön múlik, ott semmi nem lesz. Ön nem támogatja a Paksi Atomerómű kapacitásbővítését. *(Heringes Anita: Én Paksot támogatom, a szakembereket meg a Paksi Atomeróművet.)* Nem állt még föl ebben a Házban, hogy kérem szépen, én Heringes Anita, MSZP-s képviselő teljes mértékben támogatom azt, hogy a Paksi Atomerómű kapacitásbővítése végbemenjen minél hamarabb. Egyetlenegyszer sem! Egyetlenegyszer sem mondta, csak mindig kritizálta azt, amit mi csináltunk ebben az ügyben, de ön nem állt ki egyszer sem, hogy szemben a pártja vonalával, támogatja a kapacitásbővítést.

Én úgy gondolom, ezen politikai kérdéseknek a lezárása mentén egy nagyon jövőbe mutató anyag van, nagy mozgásteret ad a mindenkori kormánynak, hogy milyen módon biztosítsa a radioaktív hulladékok kezelését és elhelyezését, tekintettel van a jövőbeni változások lehetőségeire, és ezért javasolom a parlamentnek, hogy a későbbiekben a határozati javaslatot fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony: „Mikor derül ki az igazság?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Újra beszélnünk kell a helikopterbeszerzés kérdéséről. Ez az a téma, amiben a kormány az elmúlt öt évben semmit nem tett, hogy megoldja azt a hiányosságot, mely szerint nagyon rövid időn belül előállhat az a helyzet, hogy nem lesznek képesek felszállni a Magyar Honvédség szállítóhelikopterei, és az elmúlt ötéves tétlenségüket ezzel kapcsolatban semmi nem igazolja.

Nézzük meg, hogy hogyan történt ez! Amikor önök még ellenzékben voltak, már nagyon jól tudták, hogy mikor fog lejárni a Magyar Honvédség szállítóhelikoptereinek az üzemideje, mégis, kormányra kerülésüket követően semmit nem tettek azért, hogy megoldják ezt a helyzetet.

Történt egy egyeztetés 2013 májusában, hozzáteszem, nagyon helyesen, ez egy reménysugár volt azok számára, akik komolyan aggódnak az országnak azon biztonságáért, amit egyébként ezek a katonai eszközök képesek egyedül ellátni. Ezen az egyeztetésen teljes konszenzus volt arról, hogy a honvédség szállítóhelikopter-képességét igenis meg kell őrizni, erre szükség van az ország biztonsága érdekében, és arról is, hogy egyébként ez a feladat nem tűr semmilyen halasztást. Mégsem történt semmi.

2014 tavaszán a kormányváltást vagy pedig az új kormány megalakulását követő időpontra, a választásokat követően volt megígérve, hogy majd az új kormány kiírja a helikoptertendert, addig minden szakmai előkészítő munka meg tud valósulni. Hát ez sem történt meg.

Történt viszont egy nagyon érdekes dolog: mindössze pár nappal a választások előtt megérkezett Kecskemétre három darab Mi-8T típusú szállítóhelikopter. Ezek azok a helikopterek, amelyeket a Honvédelmi Minisztérium olyan módon szerzett be, hogy a nyilvánosságot teljes mértékig kizárta. Ezek azok a helikopterek, amiket úgy szereztek be, hogy katonai beszerzési, katonai technikai eszközre vonatkozó beszerzési szabályokkal szereztek be úgy, hogy egyébként ezek a gépek ezt megelőzően civil lajstrommal szerepeltek, civil festéssel is voltak el látva, ezt követően csak Magyarországon kaptak a későbbiekben katonai festést.

Látjuk ezen példán is, hogy milyen az, amikor a kormány valamit beszerz és valamilyen beszerzést megvalósítana - persze a nyilvánosság kizárása minden esetben megvalósul. Nem kell messzire menjünk, akár az első Orbán-kormányt is megnézhetjük, hogy hogyan valósult meg a Gripeneknek a beszerzése, hogy Orbán Viktor egyetlen kézmozdulattal félresöpörte az évek óta tartó szakmai előkészítő munkát, és egyéni szempontok alapján, megmagyarázhatatlan szempontok alapján mutatott rá egy megoldásra.

A kérdés az, hogy az egyre sürgetőbb és most már halasztást nem tűrő helikoptertender-kírást, helikopterbeszerzést hogyan fog megvalósulni. Úgy fog megvalósulni, ahogy a Gripen-beszerzés? Vagy úgy fog megvalósulni, ahogy a választások előtt pár nappal megtörtént három darab helikopternek a beszerzése?

Itt látjuk azt, hogy síri csend van a témában, néha, amikor a kormánynak a politikai érdeke úgy kívánja, pusztán csak kommunikáció szintjén, akkor azért az online felületeken és a napi sajtóban is találhatunk néha egy-egy apró hírt arról, hogy a kormány már most tervezi a beszerzést, 172 milliárd forintra lesz szükség, 30 helikopter beszerzésére lehet számítani. Amikor úgy érzik, hogy politikailag kommunikáció szintjén éppen aktuális, akkor bedobják az

ezzel kapcsolatos híreket, mégis, érdemi előrelépés nincsen. Orbán Viktor azt nyilatkozta, hogy már háromszor volt kormány előtt a téma, míg Hende Csaba azt, hogy még a közigazgatási egyeztetés sem zárult le a helikopterekkel kapcsolatban.

Tehát kérdés az, hogy mikor fogják megoldani végre ezt a kérdést Magyarország biztonsága érdekében. Kérdés az, hogy tudják-e biztosítani a törvényi garanciákat, ezeknek a betartatását, hogyan fog megszületni majd a döntés.

(15.20)

Elvárásunk, és a kormány jól felfogott érdeke az, hogy nyilvános beszerzés történjen, nyilvános pályázat kerüljön kiírásra, olyan, amely valódi versenyt biztosít azért, hogy olyan megoldás születhessen, ami Magyarország és a magyar emberek biztonságát a leginkább szolgálja.

Tehát kérdés az, hogy mikor derül ki az igazság. És az előzmények tekintetében joggal merül fel a kérdés: lehet, hogy már megvan a helikoptertender győztese? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr: „Tavaszi szél vizet áraszt - a hazai vízgazdálkodás évtizedes aktuális problémái” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Március 22., a víz világnapja környékén mindig érdemes megemlékezni arról, hogy mik a hazai vízgazdálkodás, a hazai vízgazdálkodási ágazat évek óta vagy évtizedek óta nyúló problémái. Azért adtam ezt a címet napirend utáni felszólalásomnak, mert különösen aktuális tavasszal és nyár elején, amikor az árvizek le szoktak vonulni a hazai folyókon az, hogy miért nem haladunk előrébb a vízgazdálkodási kérdésekben évről évre vagy évtizedről évtizedre, miért tartunk még mindig ott, hogy vízgazdálkodásról akkor beszélünk, amikor itt a baj, amikor árhullám van, árvíz van. Akkor a védekezés kapcsán mindenki hetekig beszél a vízgazdálkodásról, majd utána szépen elfelejtjük a témát, és marad a kármentés, az árvíz által bekövetkezett károk mentesítése.

A vízgazdálkodás ennél jóval többet kellene hogy jelentsen. Nemcsak a vizek minél előbb történő levezetését a Kárpát-medencéből, hanem ennek ellenkezőjét, a vizek megtartását is végre napirenden kéne hogy tartsa a magyar vízügy, a magyar vízgazdálkodás. No de hogyan is tarthatná napirenden az az ágazat, amely különösen megsínylette az előző és a mostani Orbán-kormányt, de az előző kormányokat is, hiszen a rendszerváltás óta csak lefelé épül a magyar vízgazdálkodás, a magyar vízügyi ágazat. A magyar vízügyi szakemberek egyre kevesebben vannak, pedig világhírű képzettségűek és képességűek a

magyar vízügyi szakemberek, világszerte dolgoztak különböző vízügyi projekteken a rendszerváltás előtt is tucatjával magyar vízügyi mérnökök.

Magyarországon is évszázadokig nagyon jó vízgazdálkodási szisztémák, rendszerek álltak fenn. Az utóbbi évtizedekben történhetett meg az, hogy teljesen nincs koncepció a vízgazdálkodás területén, hanem amikor aszály van és kellene a csapadék, kellene a víz, akkor csak állunk széttartott kézzel, hogy nem esik az eső, nem tudunk a mezőgazdasági területekre vizet juttatni. Holott ez csak egy átfogó vízgazdálkodási stratégia kérdése volna, hiszen a valaha volt öntözőárkokat és vízelvezető árkokat azóta beszántották, betemették, Magyarország vízügyi, vízgazdálkodási rendszerét szétverték és tönkretették, holott egy édenkert lehetne a Kárpát-medence, hiszen rendkívül gazdag vizekben, ami nálunk most leginkább úgy jelentkezik, hogy időnként keresztülvonulnak az árvizek, vagy belvíz van, és akkor áll a mezőgazdasági területeken a víz, időnként meg repedezik a föld, mert olyan szárazság van már hetek óta, hogy semmit nem tudunk tenni ellene.

Ha ezeket a vizeket a nagyvizek levonulása alkalmával meg tudnánk tartani, tározni tudnánk őket, akkor nyilvánvalóan egy teljesen más helyzettel állnánk szemben nyáron az aszályosabb időszakban, akár a termőföldek öntözése tekintetében, akár a hajózás tekintetében, mert a hazai folyóknál a hajózás is örök probléma az aszályos időszakban, hogy alacsony vízszintnél hány hajó vagy uszály fog fennakadni a Dunán a különböző előre tudható pontokon, ahol alacsony a vízállás, és a fenéken, a sziklapadokon fennakadnak az uszályok, a hajók. Természetesen nem erősíti ez a magyarországi turizmust. Ma már volt szó arról, hogy hajón mennyi turista érkezik hazánkba. És még számtalan olyan indok van, ami miatt Magyarországon a vízgazdálkodást végre a vízmegtartás felé kellene elmozdítani.

Különböznek az álláspontok a különböző pártok és frakciók között, hogy ezt duzzasztással, a foggazdálkodás helyreállításával vagy más módon kellene-e megtenni. De asztalhoz kéne ülni, párbeszédet kellene folytatni, és végre el kellene indulni a cselekvés útján, mert ami jelen pillanatban van - ebben meg egyeznek a vélemények -, nem jó, hiszen óriási károkat szenvedünk el időről időre az árhullámok levonulása nyomán, és óriási károkat szenvedünk el ugyan csak időről időre az aszály miatt a mezőgazdaságban, óriási termés kiesések következnek be, holott elvileg a vízben gazdag országok közé tartozunk. Legalábbis a folyóinkon átvonuló vízmennyiség tekintetében mindenképpen a leggazdagabb ország lehetnénk, az ivóvízkincsünk is, hála istennek, nagy mennyiségben és jó minőségben áll rendelkezésre, amíg tönkre nem tesszük, azonban átfogó vízgazdálkodási koncepció nélkül a víz világnapja környékén évekig még úgy állhatok fel a Magyar Országgyűlésben, hogyha nem teszünk valamit, hogy már megint jön az árvíz, és majd megint a kármentéssel kell foglalkoznunk, vagy majd megint jön utána néhány hétre az aszály, és

megint azért fájhat a fejünk, hogy mennyivel lesz drágább a kenyér a termés kiesés miatt.

Ezen kellene közösen elgondolkodnunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm képviselőtársaim munkáját, és azt kívánom, hogy a húsvéti ünnepek kellemesen teljenek el. A férfiaknak sok-sok piros tojást kívánok, a nőknek pedig sok-sok locsolkodót.

Az Országgyűlés jövő héten kedden 11 órakor folytatja munkáját. Az ülést bezárom.

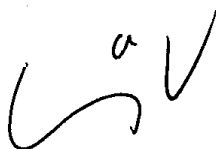
(Az ülésnap 15 óra 26 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)